ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

15. årg. 6

NOV.-DEC. 1973

LØSSALG: incl.moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.

SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

Udvalgsmedlem: Finn Nielsen, Absalonsvænget 1, Ramsømagle 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 04 51.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 35,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

Næste nr. af UFO-NYT udk. 10. februar.

LITO Tlf. 21 18 15 Svendborg

REPRÆSENTANTSKABET – UFO NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 11 77 25) Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34,

SUFOI's EKSPEDITION: Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING –
Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Volshave, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING –
Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Stig Holst Christiansen, Norgesvej 11 C, st., vær. 2, 2800 Kgs. Lyngby.

Repræsentant for Sjælland: Finn Nielsen, (adresse: se under forretningsudvalg).

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svdbg., tlf. (09) 21 58 44

Repræsentant for Nordjylland: John Juhler, Nørholmsvej 313, 9000 Ålborg.

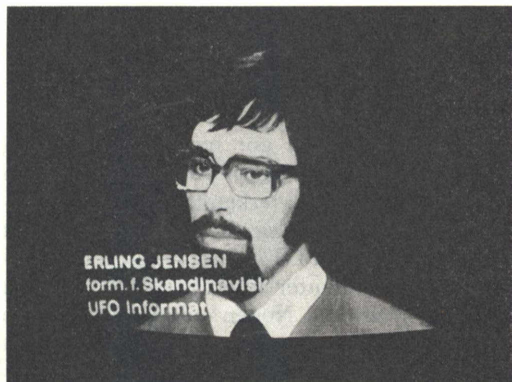
Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Felsted Vestermark, 6200 Aabenraa. tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N – 5030 Landås, tlf. (05) 28 01 26.
Foreningen UFO-Bergen Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl. a.

UFO-NYT bliver 15 år!

Som De nok har bemærket, er dette nummer af UFO-NYT udvidet med adskillige sider, og det skyldes, at UFO-NYT med dette nummer har 15 års jubilæum, – noget vi ønsker at fejre. 15 år lyder ikke af meget, men er i virkeligheden lidt af en bedrift. Mange ufo-blade og organisationer er dukket op i tidens løb, men størsteparten er forsvundet igen efter kortere eller længere tidsrum. Stort set alle har de – ligesom SUFOI – været baseret på en ikke-professionel stab, dvs. frivillig og ulønnet arbejdskraft, hvorfor de fleste da også er gået ned af mangel på penge og mandskab. Det er problemer, vi også kender til i SUFOI, men indtil nu har vi åbenbart været en smule heldigere end de fleste.

I det første nummer, november 1958, hedder det under overskriften: „Hvad er SUFOI?":

„Igennem mange år er der sket mærkelige ting over vore hoveder, ting som for menig mand var ganske ufattelige. For en halv snes år siden fremsattes i udlandet den teori, at det der blev set, skyldtes tilstedeværelsen af rumskibe i jordens atmosfære.

... Disse meddelelser gik stort set hen over hovederne på den danske befolkning ... Det var imidlertid ikke alle herhjemme, der tog lige let på disse meddelelser. Een af de, der ikke gjorde, var kaptajnløjtnant H. C. Petersen. I 1947 begyndte han at følge sagens udvikling så meget, som det var muligt, dels gennem pressens sparsomme meddelelser og dels gennem bøger. Det var imidlertid sådan, at begyndte man at tale om disse ting, var det umuligt at få ørenlyd. Man blev simpelthen til grin, og de, der arbejdede med sagen, stod i mange år alene. Efterhånden som de mystiske hændelser tiltog, blev det dog lettere at arbejde med sagen, idet folk var begyndt at få øjnene op.

Foranlediget af udviklingen besluttede kaptajnløjtnant H. C. Petersen og en del venner at stifte en organisation til udforskning af de mystiske ting, som kaldes ufo'er.

Den 15. december 1957 trådte organisationen SUFOI, eller Sydjydsk UFO Investigation frem for offentligheden med kaptajnløjtnant H. C. Petersen som leder. Organisationens navn blev valgt ud fra dens geografiske beliggenhed.

Organisationen satte sig som mål udbredelsen af kendskabet til det, der sker samt at bevise, at der lander mennesker fra andre kloder her i Danmark, og at komme i forbindelse med disse mennesker.

Ved udgivelsen af UFO-NYT efterkommer SUFOI et i vide kredse udbredt ønske om at få et dansk tidsskrift, der i lighed med tilsvarende udenlandske, skulle bringe UFO-nyt fra hele Verden.

Den dag er måske ikke fjern, da Deres og

andres støtte er nødvendig for at få en officiel anerkendelse af tilstedeværelsen af besøgende fra verdensrummet.", slutter UFO-NYTs første leder.

Ved et jubilæum gør man ofte status og man kan spørge: Hvad har SUFOI opnået i de 15 år? Ja, vi må erkende, at H.C. Petersens to vigtigste målsætninger ikke er blevet opfyldt, idet SUFOI hverken har fået kontakt med ufo-nauter eller bevist tilfulde, at ufo'erne eksisterer. Nogen enkelt organisation vil formentlig heller ikke være i stand til at skabe et sådant bevis. Det er efter min mening noget, som først vil ske, når videnskaben og myndighederne med tiden bliver udsat for så stort et pres fra offentligheden, at de tvinges igang med en sandhedssøgende forskning inden for dette felt. Jo større sandheden er, dvs. jo større betydning en opdagelse har for menneskeheden, desto større træghed og modstand vil den vække i begyndelsen. Det er nok en naturlov.

Der er meget, som tyder på, at ufo-organisationernes største berettigelse netop ligger i – på sober og nøgtern vis – at udbrede kendskabet til ufo'er til så mange som muligt, for derved at skabe grobund for en opinionsændring i positiv retning. Dette arbejde kan meget vel vare 15 år endnu.

Personligt tror jeg ikke på den mulighed, at vi som ufo-organisation skulle kunne få kontakt med ufo-nauter, ligesom det nok vil volde svære vanskeligheder at føre et virkeligt fuldgyldigt bevis for ufo'er og ufo-nauters eksistens. Det statistiske bevismateriale er efterhånden vældig godt, men i realiteten vil en endelig bevisførelse være betinget af, at man kan fremvise et flyvedygtigt rumfartøj bemandet med ufo-nauter, – og det har jo sine vanskeligheder!

Det eneste alternativ er, at ufo-nauterne bestemmer sig til at slutte overvågningsfasen og i stedet kontakte Jordens befolkning. Tilsyneladende har overvågningsfasen varet adskillige hundrede år, hvor man i dette tidsrum ikke har erfaret nogen form for massekontakt eller indgriben i vore affærer. Teoretisk kunne denne tilstand vare mange år endnu. Det eneste jordiske initiativ, som til dato har haft mulighed for at ændre på dette, ligger efter min mening inden for vor rumforskning, som på et eller andet tidspunkt vil give en ikke uvæsentlig teoretisk mulighed for kontakt med væsener udefra.

Er der så nogen reel mulighed for, at vi får kontakt med disse væsener inden for et rimeligt tidsrum? Vel, alting accellererer jo i denne forbløffende hektiske tidsalder, og der kunne jo opstå en situation, som ville kunne fremtvinge en kontakt – hvadenten det blev under gode eller dårlige forudsætninger. Under alle omstændigheder ville vort arbejde i så fald være afsluttet. Man kan kun håbe, at det vil ske inden vort 25-års jubilæum.

Erling Jensen

Sådan begyndte det

af H. C. Petersen

UFO-NYT's redaktion har bedt undertegnede fortælle lidt om, hvordan det hele begyndte herhjemme. Det følgende er da en kort redegørelse om SUFOI og UFO-NYT i årene fra 1957–1965 set gennem mine briller.

Tildragelserne over Østersøen under den anden verdenskrig, hvor de krigsførende magters piloter observerede mærkelige uidentificerede flyvende objekter, ligesom tallerkenbølgen i USA og andre steder i slutningen af 1940'erne fik ikke nogen klokke til at ringe hos ret mange – heller ikke hos mig. Jeg levede dengang en problemløs og afslappet ungdomstid med alt, hvad det indebar, og tallerkenerne „generede" mig faktisk først,

da vi nåede frem til 1951. Det år blev grunden nok lagt til den verdensomspændende aktivitet, jeg i dag stikker så dybt i.

Jeg gjorde dengang en overgang tjeneste på Keesler AFB i Mississippi, og der så jeg en dag følgende notits i den lokale „Mobile Gazette":

„Den i 1947 nedsatte kommission til udforskning af Uidentificerede Flyvende Objekter er nu blevet opløst. Kommissionen har løst problemet omkring UFO'erne, men resultatet vil ikke blive offentliggjort, da man er bange for, at det vil vække offentlig uro. Kommissionens medlemmers navne vil blive hemmeligholdt."

Harry S. Truman.

Omtalte kommission havde indtil da arbejdet i centret for al amerikansk militær hemmelig forskning – Wright-Patterson AFB, Dayton, Ohio – her, hvor også ATIC (Air Technical Intelligence Center), der i 1946 foreslog UFO-sagen offentliggjort, havde og stadig har til huse.

Tre uger efter avismeddelelsen ville en skæbnens tilskikkelse, at jeg af tjenestestedet fik at vide, at jeg nu skulle til Wright-Patterson AFB, hvor jeg skulle gøre tjeneste i kontroltårnet på Patterson, den ene af de to samliggende flyvepladser.

Under mit ophold på denne base blev jeg klar over, at den påståede nedlæggelse af kommissionen til udforskning af UFO'erne var et postulat. Kommissionen arbejdede videre, hvilket da også blev indrømmet officielt senere. Der fandt i øvrigt en UFO-tildragelse sted over pladsen i den periode, jeg var der.

Opholdet lærte mig, at Flyvende Tallerkener eksisterede, og at myndighederne ikke generede sig for at lyve, blot det tjente til at holde sandheden borte fra masserne. I dag ved vi, at man faktisk ikke skyer noget middel.

I 1952 så jeg så selv UFO'er to gange, og i tiden 1953–55 konstaterede jeg personligt, hvad andre før og efter den tid har oplevet, at UFO'er aflyttede en radiokorrespondance og reagerede på den. I perioden 1959–1961 så jeg UFO'er 12 gange, deraf 2 gange på helt nært hold.

Tilskyndelsen til at blive en brik i dette sære spil var efterhånden blevet meget stærk, og da jeg en dag, da jeg åbnede et svensk teknisk tidsskrift foran mig havde et dobbeltsidefotografi af en Flyvende Tallerken i næroptagelse, var det, som om jeg mødte en gammel bekendt, og denne mærkelige følelse sidder stadig i mig, og den blev den direkte start til og drivkraften i den aktivitet, jeg gennem årene har været involveret i.

I november 1957 startede jeg og en gruppe piloter fra Flyvestation Skrydstrup så „Sydjysk UFO-Investigation" (SUFOI) og indledte et studium af de Flyvende Tallerkener.

Offentlighedens reaktion på denne nye aktivitet oversteg enhver forventning, og breve fra ind- og udland viste, at det, vi foretog os, vakte opsigt, og man ønskede oplysninger – man ville samarbejde.

Vi sprængte så at sige rammerne, og dermed fulgte en naturlig beslutning om at ændre ordet Sydjysk til Skandinavisk, så vore aktiviteter herfra blev kendt som „Skandinavisk UFO-Investigation".

Nu fulgte en næsten ubeskrivelig tid – ubeskrivelig fordi den i sin bizarre virkelighed lå på et plan som kun psykologer vil kunne give et forståeligt billede af. Der var kø ved min dør, og der var ofte over 50 breve om dagen.

Men det var i mange tilfælde ikke UFO-sagen, disse mennesker kom med eller for. Det var overdimensionerede egoer som for forskellige priser ønskede at sælge deres egne hjemmestrikkede ideer, så disse ofte sygelige forestillinger kunne offentliggøres og skænke deres talsmænd „ære og berømmelse" og da også i visse tilfælde gerne penge – alt under dække af at være en del af UFO-sagen.

Mon der er sekteriske eller forstokkede stivnede forestillinger, vi ikke har haft på nært hold, og mon der er UFO-fidusmagere og do. svindlere, vi ikke har haft nødtvungne aftaler med? Jeg tror det næsten ikke. Man rev, og man flåede – alle ville have del i den

H. C. Petersen og Adamski på kongressen 1963 i Fredericia. Foto: Frank Lerbæk.

„lagkage“, man troede, vi var ved at lægge op. Tyv tror jo som bekendt, hver mand stjæler.

Vi slap da heldigvis efterhånden ud af dette uønskede ræs, og selv om vi stadig får nye henvendelser fra den samme kant, er det da ikke mere en dagligdags foreteelse.

Forsøg på at inddrage os i „efterretningsmæssige“ aktiviteter blev vi naturligvis heller ikke forskånet for, men vi har hele tiden kunnet klare os ud af det omgående, når forsøgene blev gjort. Dette skyldes nok i væsentligste grad den stramme linie, jeg personligt hele tiden har fulgt, hvorved der fandt så mange udskiftninger sted af „UFO-hjælpere“, hvorunder sådanne elementer naturligt også gemte sig.

Et år efter starten af SUFOI så UFO-NYT – et famlende tidsskrift som efter redaktionens bedste evne søgte at videregive det mest interessante af alt det, den fik kendskab til på UFO-fronten – dagens lys.

Interessen var også stor her, og på toppen af sin ydeevne, da det famlende var forsvundet, var der godt 2.000 abonnenter. På dette tidspunkt var piloterne ikke med mere – deres interesse havde været ganske overfladisk – og i stedet havde andre mere interesserede civile meldt sig under fanerne.

Ude fra den store verden var der i nogen tid kommet meddelelser frem om, at der skulle være personer som havde mødt besætningerne på landede Flyvende Tallerkener, og det hele lød så interessant, men samtidig så rodet, at det måtte undersøges.

En række mennesker, jeg i den anledning fik kontakt med, var lige ved at nedfryse enhver interesse fra min side for den sag, jeg og så mange andre ellers syntes var så interessant. Sikke en gang gas ! ! ! Og det var endda mennesker, som man så omtalt i tidsskrifter, dagblade og bøger. De senere år har vist, at nogle af personerne bag navnene var hyret til disse aktiviteter, medens andre var oplagte selvbestaltede svindlere og andre igen naive sekteriske fanatikere.

En enkelt person skilte sig ud fra flokken dengang – én eneste. Hans navn var GEORGE ADAMSKI, og ham var der kun det ene i vejen med, at hans historie var for god – alt, alt for god. Den lød så utrolig, at en masse mennesker ikke turde tro på andre, undskyldninger, så de kunne tage afden, og de fandt derfor eller fik serveret af stand fra ham. De skulle ikke risikere noget, som de ikke ville indrømme, de blot ikke kunne forstå.

I løbet af relativt kort tid opstod der et vist tillidsforhold mellem denne mand og undertegnede, og jeg kan i dag se, og vil gerne ærligt indrømme, at havde jeg dengang vidst, hvordan han virkelig var, havde jeg aldrig villet have haft med ham at gøre. Så stort et menneske havde jeg slet ikke turdet henvende mig til.

Dette store menneske gav mig efterhånden den ballast, som gjorde, at jeg kunne klare mig igennem de svære år, der lå forude. Naivitet og egoisme fortsatte med at banke på vor dør – den første for at få sine ideer hægtet på vor vogn, den anden for at forsøge at vælte vore bestræbelser til fordel for egne hjemmestrikkede ideer.

Venskabet og samarbejdet med Adamski fortsatte indtil hans død i 1965, og han gav mig i disse år så rigelige beviser for, at han talte sandt, når han i sine bøger, artikler og

foredrag fortalte om de besøgende fra rummet.

1965 blev året for vendepunktet i det nationale UFO-arbejde. UFO-NYT blev overdraget til en kreds af interesserede medarbejdere ved en kontrakt, medens andre tildels overtog forvaltningen af den nationale UFO-sag.

Grunden til dette skridt var, at jeg var så enormt overbebyrdet af arbejde, at jeg ikke kunne klare det hele mere med den hjælp, der på det tidspunkt var til rådighed. Desuden var min direkte interesse mere og mere drejet over på Adamski-siden, hvor jeg følte, det var vigtigt at gøre en indsats, så alle som havde mulighed for at forstå det, kunne få alle tilgængelige oplysninger om Adamskis virkefelt, og den uvurderlige og næsten ufattelige sandhed, der lå bagved.

Ikke lang tid herefter kom det så til et helt spontant „brud“ med det bestående SUFOI, hvis indstilling og handlemåde, jeg slet ikke harmonerede med mere.

Hvad hver enkelt person i UFO-sagen herhjemme iøvrigt har begået eller undladt at begå i disse år, ved vedkommende nok til fulde selv, så det skal jeg ikke føje noget til her. Når offentliggørelsen af UFO-sandheden en dag kommer, ligger der dokumentation klar, som vil sætte de sidste – for de fleste ukendte – brikker på plads. Der vil da fremstå et helt klart billede, som ikke kan tage hensyn til personlige følelser og indstillinger.

Indtil da fortsætter jeg og mine nuværende medarbejdere i IGAP med og for det, vi står for: Udbredelse af sandfærdige oplysninger om UFO-aktiviteterne set i lyset af den viden, vi bl. a. har fået fra George Adamski, og uanset om denne sandhed ikke passer ind i videnskabens, kirkens og en række andres planer.

Nå, det er nutid og fremtid, og det er jeg ikke bedt om at fortælle om, det skulle blot være:

Hvordan det begyndte.

Og sådan kom SUFOI og UFO-NYT altså til verden.

Mølholm, den 6. nov. 1973.
H. C. Petersen.

Et tilbageblik

af oberstløjtnant Frank Pedersen

Så runder SUFOI og UFO-NYT igen en milepæl, 15 år. Målt med historiske øjne er det intet, men for dem, der har været med i udviklingen, er det lang tid. Dette jubilæum giver mig anledning til endnu en gang at gribe pennen og deltage i den løbende debat om ufo-sagens udvikling i Danmark.

Min trang til at deltage i en statusopgørelse er ikke et forsøg på at forsvare eller retfærdiggøre noget eller nogen, men for at uddybe, forklare og måske medvirke til at sætte en del af brikkerne i det rette perspektiv.

Som en af de ledende i SUFOI gennem flere år har jeg dels været med til at påvirke udviklingen, men samtidig pådraget mig et medansvar for meget af det, som er sket.

Som enhver anden sag er ufo-sagen startet meget famlende, spredt og uden nogen fast målsætning, men opstået og i starten holdt i gang af interesse. Motiverne til, at man gik med i ufo-arbejdet, var nok så forskellige, og jeg tror næppe, at nogen gjorde sig klart, hvad der skulle og kunne ske.

I Danmark startede flere ufo-foreninger nogenlunde samtidig, og SUFOI og DISC må nok betragtes som de to mest centrale. Mange har i årenes løb beskyldt ufo-foreningerne for ikke at magte samarbejdets vanskelige kunst. Dette er sikkert rigtigt, end ikke indenfor egne rækker har det været muligt at få samarbejdet til at holde. Beklageligt måske, det afhænger jo ganske af, hvad man vil med ufo-arbejdet og den indsats, man har investeret heri.

Blandt årsagerne til uenigheder, rivalisering m. m., har man ofte peget på forhold som forskellig uddannelse og opdragelse og dermed de helt forskellige ideer om organisationsopbygning. Ser vi på de første par år, hvor H. C. Petersen og C. W. Kiørboe var de to ledende personer, er det korrekt, at deres ideer har vejet ganske tungt. Mange har gjort sig skyldig i en ret så almindelig og af psykologer velkendt fejltagelse: militærmand = diktator (kæft, trit og retning) kontra lærer = frihedselskende pædagog. Vel kunne H. C. Petersen være kategorisk, men årsagen var først og fremmest en dyb og fast overbevisning om perspektiverne i ufo-sagen.

Personerne bag de to ledere er nok så ansvarlige for den såkaldte rivalisering, men de var blot mere anonyme. SUFOI's organisationsform, af flere kaldet PYRAMIDEIDEEN, har ofte været i fokus. Betegnelsen er kun delvis rigtig. Der var egentlig ikke tale om nogen idé, men om en organisationsform, som var et middel og ikke et mål. H.C.P. blev ret tidligt klar over, at hvad enten man ønskede at informere eller indsamle oplysninger, måtte der flere mennesker med spredt ud over hele landet.

Dette var starten på organisationen, men den „pyramideformede" opbygning og dens „militante" udseende må jeg nok tage hovedparten af ansvaret for.

Meningen var såmænd god nok. Man ville gerne kanalisere indsamling af rapporter og udnytte lokalkendskabet til en udbygning af rapporterne med værdifulde detailoplysninger, som er vigtige i analysearbejdet. Der blev udsendt instruktioner til grupperne, men dette var desværre ikke nok. Udviklingen løb hurtigere end beregnet, og vi magtede ikke det store arbejde at rejse rundt og give en passende instruktion. Desuden var der delte meninger om, hvordan tingene skulle gribes an. Der var grupper, som klart indså betydningen af fyldestgørende og nøjagtige rapporter til brug for en centraliseret analyse, mens andre mente, at rapporterne kun kunne have lokal interesse, og derfor kun skulle bruges som diskussionsmateriale i grupperne. Mange rapporter er derfor aldrig nogensinde blevet registreret. Jeg må erkende, at resultatet kunne have været bedre, men jeg kan ikke acceptere, at det gennemførte arbejde kun har givet en samling værdiløse rapporter.

Mange rapporter er „tynde" i den forstand, at de indeholder så få oplysninger, at man ikke kan tillade at slutte noget ud fra dem. Andre er uinteressante som informationsstof, men vigtige i analysearbejdet og dermed som statistisk materiale. En værdifuld gruppe rapporter udgør de, som ikke drejer sig om ufo'er, men om velkendte fænomener. Værdifulde fordi de har gjort det muligt at sortere og samtidig skabe et sammenligningsmateriale. Denne gruppe er desværre også blevet den mest belastende, fordi mange mennesker desværre er blevet „vrede" over, at man ikke har villet anerkende, at de har set en „fl. tall." Jo, rapporter er stadig af betydning, men ofte måske på et andet plan og i en anden sammenhæng end man umiddelbart kan se.

Jeg har tidligere nævnt den manglende målsætning i ufo-arbejdet, som prægede de første år. SUFOI blev startet af H. C. Petersen og æren for, at denne organisation og

dens blad UFO-NYT fik form og indhold i sådan grad, at man kom igennem de første vanskelige år, er hans. At SUFOI og UFO-NYT i dag er noget helt andet, ændrer intet ved denne kendsgerning. H. C. Petersen fortjener at æres for sin store indsats i de første vanskelige år. Ingen har vel større grund til at understrege dette. Jeg har meget at takke H.C. for i ufo-sagen. Det var ham, der fik mig med og han lærte mig i disse år meget, som jeg også har haft brug for og fornøjelse af udenfor ufo-sagen. Han lærte mig bl. a., hvordan man holder modet oppe og bevarer interessen for en sag trods pres fra mange sider og latterliggørelse i presse m. m.. Han var også årsagen til, at min opfattelse af og holdning til ufo-problemet efterhånden fik en drejning, som endte med, at vi gik hver sin vej. Det var ikke noget, som skete pludseligt, men lidt efter lidt. Skal jeg i den forbindelse nævne en konkret ting, så må det blive det, mange har kaldt H.C.'s koketteri. Jeg har aldrig kunnet acceptere dette med, at nogen enkeltperson „alene skulle kende hele sandheden". En opfattelse, som set fra enhver synsvinkel er absurd for ikke at sige naiv.

Når vi er ved det naive, kan jeg jo lige så godt springe ud i det. Universal Link affæren*) skulle aldrig have været blandet ind i ufo-sagen, det ved ingen bedre end jeg. Jeg var naiv og lod mig fuppe, ingen tvivl om det. Ansvaret var mit og mit alene og den skade, der derved måtte være påført ufo-sagen, er derfor ikke vanskelig at placere.

Der er nogen som mener, at denne affære aldrig ville have fået så stærkt et greb i SUFOI, hvis den gamle „diktator" havde stået i spidsen, fordi det netop var den slags, han havde advaret imod. Det er i det mindste én opfattelse, men den bør ikke stå alene. For det første dukkede UL-sagen først op, efter at H.C. var helt ude af billedet i relation til SUFOI; og hovedårsagen til dette var en anden „limpind", nemlig Adamskis månebyer, med vand, dyr og mennesker i naturskønne landskaber. Adamski's måneopfattelse var en af hovedhjørnestenene i den kløft, der opstod mellem H.C. og mig. For det andet dukkede UL-sagen desværre op på et tidspunkt, hvor jeg havde ladet mig overbevise om det, som mange går så stærkt ind for, *belysning af alle aspekter i sagen.* Og dette lod sig desværre ikke styre. Det er nemlig langt sværere end man tror, at holde benene på jorden. Hvem kan for resten garantere, at relevante aspekter ikke tvinger én til at løfte benene op af muldjorden.

Vi blev klog af skaden, og den stramning, som kunne konstateres i UFO-NYT, var en direkte følge af UL-sagen. Vi blev tvunget til at gøre op med os selv, hvad vi ville i og med sagen. Vi måtte have en målsætning, som var både enkel og forståelig og alligevel tilpas rummelig til ikke ustandselig at skulle justeres. Hovedtemaet blev:

BIDRAGE TIL UFO-FÆNOMENETS OPKLARING
ved indsamling, udveksling og bearbejdning af rapporter og andet stof, samt
UDBREDELSE AF KENDSKABET TIL UFO'ER
ved foredrag, publikationer og anden udadvendt virksomhed.

Vi var enige om at forsøge at holde benene på jorden, og når stoffet undertiden er blevet beskyldt for at virke kedeligt, eller teknisk præget, ja så må jeg jo erkende, at der nok har været noget om det. Man taler så tit om ufo-sagens tekniske sider, og jeg er vel egentlig selv en af ophavsmændene til anvendelsen af udtrykket. Når vi taler om teknik i ufo-sagen, skal ordet tages i bredeste betydning og dækkende et meget stort spektrum. *Filosofi* og *Kontaktberetninger* dækker andre og nok så afgrænsede sider af sagen.

---

*) *Universal Link var den gruppe – hvori en af UFO-NYTs tidligere redaktører, Børge Jensen havde en fremtrædende plads – der ikke forsømte nogen lejlighed til at informere pressen om, at en verdensomspændende katastrofe (det blev kaldt Jordens undergang) ville indtræffe senest juledag 1967. Blandt andet blev deres bunker med blytaget omtalt af næsten alle landets blade.* *red.*

Vi startede ufo-sagen i alle hjørner og med højst forskellige forudsætninger. Mange kom ikke ud over det første stade, men hovedparten opdagede dog, at sagen havde mange facetter og opfordrede os til at gå i gang men andre emner, som astronomi, rumfart, historie m. m.

En del gik i stå, fortabte sig i enkeltideer eller sidespor, og derfra er vejen ikke lang til KULTDANNELSER.

Det kultagtige i Ufo-sagen har været en svær byrde at bære. Vore bestræbelser på at komme i kontakt med bredere kredse, myndigheder, videnskabsmænd m. fl. er jo ofte slået fejl af netop denne grund. Når vi beskylder bl. a. videnskabsmændene for snæversyn og manglende forståelse af Ufo-problemets betydning (og ofte med rette) glemmer vi ofte, at dette rammer os selv. Vi angriber det ortodokse uden at opdage, at vi på en måde selv er ved at udvikle ortodokse opfattelser.

Der er stadig Ufo-folk som mener, at det ikke skader, at man forsker på bl. a. psykiske felter, blot man beholder benene på jorden, og som opfordrer de forskellige Ufo-fraktioner til at samarbejde om problemets udforskning på trods af personlige fordomme og snæversyn.

Hvordan gør man det? Vore erfaringer har jo netop vist, at vi ikke magter at dække de mange sider i sagen. Hvor går grænsen for hvad der er acceptabelt? Selvfølgelig skal vi bestræbe os på at yde en indsats, der tjener til en seriøs udforskning af problemet, men vi undgår ikke at vælge. Det har vi måttet gøre flere gange i de år, jeg har været med. Vi har fejlet, det indrømmer jeg, men de gange vi har skullet afstikke en kurs eller foretage kursændringer, har vi gjort det, vi fandt tjente sagen bedst ud fra en helhedsbetragtning. Eftertiden får så afgøre om dette var rigtigt.

Når man skal skrive et indlæg i forbindelse med Ufo-sagen gennem 15 år kan man vælge flere hovedtemaer. Mine strøtanker om den forløbne tid er en parallel til eller svar på artikler af bl. a. Karl Hansen (Min karruseltur med Ufo-sagen, UFO-NYT 5/72) og Per Borgaards senere artikel om samme emne.

Mine mange år i SUFOI og Ufo-arbejdet har rent personligt betydet overmåde meget for mig. Jeg påskønner de mange oplevelser og erfaringer sagen har givet mig. Jeg takker alle de mange, jeg gennem årene har mødt og arbejdet sammen med.

Ufo-problemet er ikke opklaret, og der vil derfor fortsat være behov for både SUFOI og UFO-NYT. Til lykke med de 15 år og held og lykke i årene fremover.

Frank Pedersen.

UFO-karrusel eller hvad!

X. P. Madsen

„Ufo-Nyt", 15 år! Der kan man se, hvor hurtigt tiden går! Det hele begyndte for mig d. 6. jan. 1949, hvor jeg få minutter før midnat så en mærkelig glødende kugle komme svævende langsomt hen over Dyrehaven ved Skodsborg. Egentlig begyndte det før, nemlig sommeren 1917 og vinteren 1934-35, hvor jeg også observerede højst besynderlige himmelfænomener, men dengang var der ikke noget, der hed flyvende tallerkener, en betegnelse, som først dukker op i 1947, hvor

aviserne så småt begyndte at skrive om sagen.

De mærkelige „søforklaringer“ jeg fik af myndighederne om det, jeg havde set, tvang mig til selv at prøve på at finde ud af sagen. Først omkring 1957, hvor forskellige mennesker herhjemme var begyndt en organiseret undersøgelse af dette problem, fik jeg en idé om, hvad det kunne være. Det viste sig imidlertid uhyre svært at finde frem til en opklaring af problemet. For det første, fordi „de vise på bjerget“ forlods havde vedtaget, at de flyvende tallerkener ikke eksisterede. For det andet, fordi den toneangivende presse, som jo bestemmer hvad vi må tænke, tro og tale, blev enige om så vidt muligt at fortie ufo-sagen, og når dette ikke var muligt, så at gøre sagen eller de mennesker, som beskæftigede sig med den, til grin. For det tredje, fordi de private mennesker, som måtte gå i gang med opklaringen, næsten alle var amatører inden for forskning og derfor ikke rådede over den ekspertice og de økonomiske midler, som var nødvendige for et effektivt arbejde med problemet. Den eneste fordel, vi havde, var, at de intelligensvæsener, som måtte have skabt de flyvende tallerkener og som styrede disse fartøjer, ikke selv var klar over, at de *ikke* eksisterede, og derfor stadig blev ved med at flyve rundt.

Og hvor langt er så vi „amatører“ efter mange års arbejde nået i dag? Lad os blot indrømme det, ikke ret langt. Personlig ved jeg fra en dagobservation den 19. marts 1961, at de flyvende tallerkener eksisterer. Mange andre mennesker ved fra personlig erfaring det samme. Et så uhyre stort rapportmateriale siger os, at der i vor atmosfære færdes nogle mystiske fartøjer, hvis herkomst vi må have opklaret.

Men om disse fartøjer, deres drivkraft og øvrige teknik, deres besætninger, deres mulighed for at færdes i rummet, grunden til deres tilstedeværelse her o.s.v., ved vi faktisk intet med sikkerhed.

På grundlag af rapporterne kan man naturligvis opstille hypoteser om disse ting, og man kan så bruge disse hypoteser som arbejdsgrundlag i forskningen, men heller ikke mere.

Og selv hvis man troede blindt på den store „profet“ og hans „opklaring“ af ufosagen, blev vejen lang og trang.

Nogle har sammenlignet deres arbejde med ufo-sagen med en karruseltur. Jeg mener, at man bedre kan sammenligne det med en tung vogn, som med håndkraft skal skubbes op ad en uendelig lang bakke. Ingen vidste, hvor langt der var til bakkens top, og da gentagne profetier om dens umiddelbare nærhed ikke slog til, var det klart, at nogle ville blive trætte og falde fra. Gennem mange års rejser rundt i landet har jeg utallige gange truffet på disse trætte og skuffede mennesker, og da jeg stadig ikke kunne fortælle dem, hvor langt der var til bakkens top, viste det sig næsten altid umuligt at få dem til at være med igen. Desværre var de meget ofte lette ofre for de forsamlinger, hvor man dyrker profetens skæg.

Jeg har også truffet en hel del ufologer der mener, at de har arbejdet så længe med ufo-sagen, at der ikke er mere at få at vide. „Vi kommer jo ikke længere“, lyder omkvædet.

Af og til har jeg også stødt på mennesker, som nok stadigvæk var med til at skubbe „ufo-vognen“ op ad bakken, men som i hvilepauserne satte sig mismodigt ned og begyndte at spekulere på, om nu også de flyvende tallerkener i det hele taget eksisterede. Om ikke det hele var noget udefinerligt ovre i en fjerde, femte eller sjette dimension. Ja, hvor ville jeg gerne kvikke disse tvivlere op ved at møde frem med en flyvende tallerken under armen! – Desværre ligger dette lidt tungt. – Men jeg har den mening, at det, vi har med at gøre, er materielle fartøjer, frembragt på baggrund af en teknisk og åndelig udvikling, som ligger mange årtusinder forud for det, vi hidtil har kunnet præstere på denne planet. Men alene *det* kan jo være svært at forstå.

Når nogen spørger mig, hvorfor vi får besøg ude fra rummet, plejer jeg at svare, at det sandsynligvis må dreje sig om videnskabelig forskning af denne planet. Noget i retning af når vi går ud i naturen for at fylde et reagensglas med grøftevand, hvorefter vi går hjem i vort laboratorium og kommer en dråbe af dette grøftevand på en glasplade, skubber den ind under et mikroskop og så iagttager, hvad der foregår nede i dråben. Vi ser på en masse små fyre, der farer rundt mellem hinanden; krible-krable, kaldte H. C. Andersen det! Desværre er der en del, som tyder på, at det er „dem derudefra“, som kigger ned i mikroskopet. – Men tab nu ikke humøret af den grund!

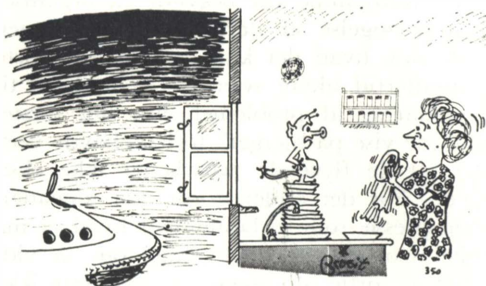
Det ville gavne ufo-forskningen meget, hvis de, som gav sig i kast med den, ville gøre sig klart, at alt pionerarbejde koster „sved, blod og tårer“. Sådan er nu engang vilkårene. Og selv om nogle ikke er i stand til at skubbe vognen op ad bakken så godt som andre, så nytter det ikke at give op på halvvejen.

Vi skal nemlig ikke regne med at få noget gratis. Vi skal f. eks. ikke forvente, at myndigheder og videnskaben skal komme af sig selv for at være os behjælpelig med at løse ufo-problemet. Vi må provokere dem til det ved at gøre vor indsats inden for ufo-forskningen så grundigt, at flest mulige kendsgerninger om ufoernes eksistens kommer frem til offentlighedens kendskab. Men det kræver tålmodighed og udholdenhed.

Det ville sikkert også gavne ufo-forskningen, om man nogle steder spildte lidt mindre tid på de såkaldte „grænseområder“ og nøjedes med at koncentrere sig om de områder, som tangerer ufo-sagen – som f. eks. rumfart og astronomi. – Nu kan man naturligvis diskutere i uendelighed hvilke områder, der tangerer ufo-sagen, men et kan vi sikkert blive enige om: at det i første række er ufo-sagen, der skal forskes.

Sandsynligvis finder vi ikke løsningen i min tid, – det er jo det med alderen!, men jeg vil være godt tilfreds, om jeg når at sætte flest mulig i gang med arbejdet, således at jeg kan være sikker på, at ufo-forskningen vil fortsætte, indtil sagen er opklaret.

X. P.

– EFTERABER!!!

UFO-NYT kavalkade

Når vi i det følgende har samlet og trykt en del „gammelt stof“, er det med den hensigt at give Dem et lille indtryk af, hvad der gennem årene har været bragt her i UFO-NYT – og til dels også af de mennesker, der har „tegnet“ bladet.

Vi indleder med et par pluk fra bladets allerførste årgang (december-nummeret 1958) – en tid, hvor det virkelig var temmelig enestående, hvis en videnskabsmand turde udtale sig offentligt om UFO'er. Nu er der jo heldigvis dukket lidt flere op.

FREMDRIFTSTEORI ANNO 1958

Under et besøg i København udtalte den tyske luftfartsekspert proff. E. Sänger til B.T. (30-10-58).

„Fremtidens fremdrivningssystem for luftfartøjer vil blive baseret på elektromagnetiske plasma- og ionsystemer. Drivkraften leveres af magnetfelter, som støder elektrisk ladede partikelmængder ud med en hastighed på omkring 3000 – tre tusinde – kilometer pr. sekund.

Desuden vil man komme til at arbejde med det elektriske fotonsystem, der anvender lys som drivmiddel“.

Proff. Sängers teorier falder i det store og hele sammen med de teorier, man har dannet sig m. h. t. rumskibenes drivkraft.

— — —

RUMFORSKERKONGRES OPLEVEDE SENSATION

Ikke jordiske væsener har allerede Satellitter.

De af UFO-fagkredse forlængst afgivne erklæringer: „Om vor jord findes allerede verdensrumstationer, som er bemandede af planetarier“ bliver nu endelig bekræftet fra jordisk videnskabelig side.

FRANKFURT (AP/Egen beretning).

Der findes i verdensrummet flere kunstige satellitter. De er bygget af levende væsener, som ikke stammer fra jorden. Denne rent ud sensationelle meddelelse blev givet af frankfurter videnskabsmanden dr. Heinrich Faust fra den tyske vejrtjeneste forskningsafdeling i Frankfurt på verdensrumsforskernes kongres i Frankfurt. Meddelelsen tog bogstavelig vejret bort fra tilhørerne, fordi det drejede sig om en seriøs, videnskabelig kongres.

I enkeltheder erklærede dr. Faust at:

1. Han var af den mening, at den russiske „Sputnik“ ikke er „enestående“, fordi der i verdensrummet allerede findes kunstige satellitter, som er bygget af „intelligente levende væsener“ fra andre planeter.

2. Man kunne „uden betænkning“ antage, at en trillion jordlignende planeter var beboet af levende væsener, af hvilke en billion var beboet af „intelligente væsener“. Videnskabsmanden sagde: „Tidsrummet mellem inkarnationen på jorden og den allerede indtrådte begyndelse til den planetariske tidsalder her på jorden andrager kun nogle årtusinder, således at vi må sige, at der på omkring en billion planeter allerede eksisterer rumflyvning eller står umiddelbart her over for.

Vi kan være overbevist om, at der et eller andet sted i verdensrummet allerede flyver rumskibe fredeligt omkring – bygget af intelligente væsener, hvis eksistens vi faktisk ikke kan bevise, men benægtelse heraf stemmer overens med en til højhedsvanvid grænsende indbildskhed.

Med denne alvorlige erklæring stilles de amerikanske officielle erklæringer angående undersøgelser vedr. „Ukendte flyvende objekter“ (UFO's flyvende tallerkener) i et andet lys.

Det bliver herefter forståeligt, hvorfor hver officiel myndighed i USA for flere år siden pludselig kun gav undvigende svar herpå. Åbenbart blev der i sin tid konstateret visse forskningsresultater – hvilke resultater synes at bevise UFO som en realitet – der chokerede så meget, at man ikke uden betænkning kunne offentliggøre disse.

Den tyske trafikminister Seebohm, der selv er medlem af rumforskerselskabet, åbnede kongressen, idet han bl. a. udtalte, at industrien måtte

beskæftige sig mere med verdensrumsforskning end hidtil. Satellit-starten var „begyndelsen til en i sandhed ny tid".

(„Bild- und Abendpost" 26. okt. 1957)

En flittig skribent i de første årgange af UFO-NYT var Gerda Rørbæk Nielsen. Her er et eksempel – dog måske ikke det mest typiske på hendes holdning til UFO-problematikken:

UFO'erne OG VOR FREMTID

Historiske, arkæologiske, geologiske og filologiske ufologer over hele Jorden har gjort et stort og omfattende arbejde med at undersøge fortiden og drage paralleller frem til vor tid. – Sammenfatter man alle disse undersøgelser under eet, fremgår det klart, at UFO'er – som sådanne – ikke er noget nyt. Det er ikke første gang, Jorden får besøg af disse mærkelige fænomener, der viser sig i disse år. Tværtimod er dette sket mange gange i de forskellige tidsaldre og blandt de forskellige folkeslag. – Ældgamle, indiske skrifter samt tegninger i klippehulerne i Japan og i Peru fortæller om det samme: flyvende hjul, plader, diskos, stænger, træstammer, kors o.s.v. – De fortæller endvidere om „guder", der kommer ned fra himmelen i flammende lys, himmelsønner, hvis visdom overgår alt etc.

Mange forunderlige ting og sager bliver i disse år draget frem i dagens lys. Gåder, som før var uløselige, har fået sin „naturlige" opklaring. Meget, som før ikke kunne tolkes, fordi det lå uden for vor civilisations erfaringsfelt, træder nu frem i lyset og får forskerne til at spærre øjnene op i forbavselse og begejstring.

Men mange oplysninger, der ville have været af uerstattelig værdi for UFO-forskningen, er uden tvivl gået tabt i tidens løb, ødelagt af uforstående folk, der ikke har formået at tolke disse spor. I sig selv det, at kun få steder på Jorden kan opvise historiske overleveringer, der går længere end ca. 7000 år tilbage, sætter en naturlig grænse for en virkelig gennemgribende forskning på dette felt som på så mange andre, der angår menneskehedens historie. – Store katastrofer er i tidernes løb gået hen over Jorden og har udslettet vidneudsagnene om vor menneskelige løbebane og om kulturer, der sikkert har efterladt sig mangt og meget, som kunne have løst mange brændende problemer i relation til UFO-forskningen.

Men forskerne arbejder uafladeligt med at drage beviserne frem, og en dag bliver materialet så stort, at det kan samles og videnskabeligt analyseres og koordineres af dertil egnede kapaciteter, tilhørende ovennævnte grene af videnskaben. Til den tid vil der sikkert blive bragt klarhed over meget, som endnu kan forekomme dunkelt og uklart.

De slutninger, der bliver draget på grundlag af fortidssporene, kan forekomme fantasifulde og uforståelige, men dog ikke mere end så mange andre videnskabelige konklusioner. Almindelige mennesker er jo så godt som altid henvist til at tro på de videnskabelige teorier uden at få dem bevist og forklaret, fordi vi simpelthen ikke ville kunne forstå de rent faglige bevisers rigtighed.

Videnskaben kan således allerede på nuværende tidspunkt fastslå, at fortidens UFO'er på den ene eller den anden måde har haft forbindelse med og betydning for dalevende kulturer – og endog som et led i disses udvikling.

Dersom vi da skal finde en logisk begrundelse for forekomsten af UFO'er i vor tid, må det blive den, at UFO'erne har en betydning for os i forbindelse med vor fremtid. Om denne betydning er af direkte, påvirkelig eller af indirekte upersonlig art, er det på nuværende tidspunkt umuligt at sige noget om. Det overvældende antal af UFO-forekomster og de – indtil dato – relativt få kontakter, der er blevet etableret mellem UFO-besætningerne og jordiske beboere tyder på en indirekte betydning, som måske står i forhold til en fremtidig skæbne for den planet, hvorpå vi lever. – Thi der er ikke tvivl om, at den enkelte klodes udviklingsforløb og skæbne er af stor vigtighed for de andre planeters. Forudsætter vi, at en katastrofe ødelagde f. eks. Mars eller Venus, ville vor egen planet komme ud for hårde tider med store katastrofer – og ville måske blive revet ud af sin bane.

Af denne tanke udsprang ideen om, at UFO'erne er et led i en universel bekæmpelse af atom-, brint- og H-bomben, som jo netop er optakten til den helt store katastrofe, som ville forårsage et brud på harmonien i Universet og forvolde ulykker på vore naboplaneter. Denne tanke bredte sig med lynets hast til ufologer i alle lande og fik dem til enstemmigt at kræve en atomnedrustning sat i gang, hvorved de forenede deres stemmer med verdens mest fremragende videnskabsmænd og læger. Indtil dato er alle disse røster dog blevet overhørte i det store, politiske spil, hvor særinteresserne blomstrer på bekostning af millioner af menneskers skæbne.

En anden tanke udsprang af, at Jordens folk kun er i stand til – som helhed – at præsentere et

uhyggeligt kort, historisk generalieblad, sammenlignet med de årmillioner, mennesket har levet på vor klode. Med denne tanke fulgte den konklusion, som geologerne understøtter, at der med mellemrum sker katastrofale omvæltninger på Jorden, som udsletter hele kontinenter og dermed alt liv på disse – og at vi netop nu står overfor en ny katastrofe af denne art. Næsten alle forfattere af UFO-litteratur deler denne opfattelse.

Vi lever i en i sandhed usædvanlig tid. I de sidste 50 år er udviklingen gået stærkere end i de forrige årtusinder tilsammen. Vi „accellererer" i øjeblikket med fantastisk hast. At følge med i „tidens problemer" er i virkeligheden blevet et så omfattende felt, at man skal være en universalbegavelse og oven i købet have en uoverskuelig mængde af tid til rådighed for at formå det. De fleste mennesker hænger på vognen, så godt det kan lade sig gøre, eller de opgiver helt at følge med, hvilket i løbet af ganske få år – måske måneder – vil resultere i, at man er sakket uhjælpelig bagefter sin egen tid. Aldrig – i vor nuværende civilisations historie – er den teknisk-videnskabelige udvikling gået frem med stormskridt, som den gør det i øjeblikket. I vor historie er de sidste 50 år rent enestående – noget, som overtrumfer vore vildeste drømme.

I denne, i sig selv underfulde, tid, kommer ting over himmelen, som minsandten også overtrumfer alle vore begreber om tid, rum, afstand o.s.v., og som får vore tekniske frembringelser og vore raketsatellitter til at ligne barneleg i sandkasse. Ikke så underligt, at mange af vore videnskabsmænd – åndeligt talt – snapper efter vejret.

Jeg tror, at de mennesker, der har set et UFO, efterhånden er i overtal, – så høj har UFO-aktiviteten været.

Hvorfor? Hvorfra? Hvorhen?

Disse tre ældgamle filosofiske spørgsmål har vi overført på UFO'erne og på deres evt. besætninger. Svaret blev kanske givet til ganske enkelte personer ud over verden. Nu falder resten af menneskeheden over sine egne ben af iver efter at stemple disse få personer som bedragere. – Måske alene af *den* grund blev de få ikke flere! Måske netop *denne* underlige reaktion tilkendegav overfor UFO'ernes besætninger, at jordmenneskenes tid endnu ikke er inde! Og måske netop *denne* reaktion får til følge, at vi en skønne dag ser den sidste UFO svæve mod synsranden som et farvel til en menneskehed, der i sin uforstand end ikke tog varsel af sin egen 7000-årige korte historie!

På trods af UFO'ernes enorme hastigheder er der ting, der tyder på, at deres besætninger ikke har travlt. Måske har de tid til at vente. Hundrede år. Tusinde år. Millioner år. – En dag vil der opstå en kultur på Jorden, som er moden til at høre på, hvad de har at fortælle. Som ikke latterliggør, ignorerer eller krampagtig søger at bortforklare dem. Men som med undren løfter blikket mod de lysende maskiner og byder velkommen i fredens navn. – Deres enorme antal i vor tid giver et fingerpeg om, at det *kunne* være blevet os. Indtil dato har vi betakket os. –

En dag er de lysende maskiner måske borte. Noget tyder på, at UFO-forekomsterne allerede nu er blevet mere spredte og sjældne. – Men vi fik i alt fald vor chance for at få løst nogle af de gåder, der plager os. –

Sikkert får enhver menneskehed sin chance, inden dens civilisation går til grunde.

Vi har haft vor.

Vi har den stadig, – men hvor længe???

Gerda Rørbæk Nielsen.
(Januar 1961)

I April-nummeret fra 1962 giver H. C. Petersen en meget spændende skildring af den amerikanske astronaut John Glenns rumfærd:

GLENN's FLYVNING

NI – OTTE – SYV – SEKS – FEM – FIRE – TRE – TO – EN – NUL! Disse tal betød nedtællingen af *John H. Glenn jr.'s* raket, da han som det første intelligente forsøgsdyr i den vestlige verden sad øverst oppe og ventede på . . . ja, på hvad?

Det var en sindsoprivende oplevelse. Denne nedtælling kunne betyde Glenns død, eller den kunne betyde et nyt og meget, meget stort skridt fremad i rumforskningen. Gud være lovet, at det blev det sidste.

Dagene, der gik forud, var spændende. Man så pludselig den ellers så flegmatiske amerikaner, for hvem livet normalt kun drejer sig om penge, biler, mad og drinks, forandre karakter. Han ligesom vågnede til dåd; han havde ligesom fået noget at tænke på. Man diskuterede, og man livede op. – Dagene gik. Den ene udsættelse afløste den anden. Men hver morgen, når raketten skulle fyres af, var der pakket foran fjernsynsapparaterne. Spændingen var næsten uudholdelig den sidste morgen, da det så ud til, at nu skulle det ske.

Kæberne bearbejdede tyggegummiet i et tempo, man normalt ikke ser, og den ellers så snakkesalige amerikaner var tavs – bleg, men fattet.

Og så skete det! – Når først tidspunktet er der, så sker tingene så hurtigt, at man næsten ikke kan fatte det. Pludselig var det X ÷ 1 minut, X ÷ 30 sekunder, X ÷ 20, X ÷ 10, NI – OTTE – SYV – SEKS – FEM – FIRE – TRE – TO – EN – NUL – BRAGET, RØGEN, ILDEN – TAVSHED. Der var en bøn på alles læber: Hjælp ham; lad ham leve! Giv det må gå godt!

En brøkdel af et sekund kan være afstanden mellem liv og død. Døden kom ikke til orde denne gang.

Der på den klare, subtropiske himmel rasede et brølende uhyre af sted mod de uendelige vidder, hvortil tidligere kun „englene" havde adgangskort – udstedt af Vorherre!

Glenns adgangskort var i orden; døren stod åben. På få timer hvirvlede et fnug af et menneskelegeme gennem de tyste sfærer og høstede på sin vej viden af et omfang, som vi, når det engang bliver offentliggjort, næppe kan fatte!

– – –

Der var mange interessante detailler at iagttage for den vågne tilskuer og tilhører. Indtrykkene var dog for det meste for korte til, at det er muligt at beskrive dem her, men det var virkelig interessante og talende detailler, og det var slet ikke så få. Et par af disse „tildragelser" kan vist godt nævnes, uden at det bliver opfattet forkert af andre end den stupide „flok" derhjemme!

„Jeg ser meget skarpe lys – som lyskugler – lige uden for mit vindue", var en af de bemærkninger, som smuttede forbi censuren i „Mercury Control" på originaludsendelsen. Under genudsendelsen var den der ikke!

En vis overgang blev Glenn gang på gang afbrudt, lige når han var begyndt at tale; somme tider et par sekunder, somme tider helt op til 10 sekunder. Speakeren fra TV meddelte lidt senere – tydeligt opfordret dertil – at man måske havde bemærket, at der var små ophold i Glenns transmissioner. „Det skyldes", sagde han, „at der ikke tales i disse perioder". – Det er alt sammen i den skønneste orden; det pudsige var blot, at hver tavshedsperiode blev afsluttet med et „Roger!" fra „Mercury Control", „Roger" betyder „forstået"! eller „opfattet"!! Og der var flere andre „små" uoverensstemmelser – som heller ikke var der under nogen af genudsendelserne!

Nå, det er et nødvendigt onde, som vi vil være nødt til at finde os i en tid endnu; og vi må være glade og tilfredse med de små ting, som vi bliver vidne til under kommende afskydninger – hvis vi fortsat kan regne med originalbilleder og -lyd.

Det var meget spændende minutter, da Glenn anden gang nærmede sig den amerikanske vestkyst, og man skulle træffe afgørelsen om en omgang mere. Der var flere advarselslys på, og Glenn måtte styre raketten selv, fordi den automatiske kontrol ikke virkede.

„Mercury Control" besluttede sig til en tredje omgang. Man åndede lettet op: Så går det godt; så er der ingen fare! – Alt er relativt! Et uendeligt faremoment dukkede snart op i horisonten, nemlig det område, hvor tilbagekomsten til atmosfæren skulle finde sted – med efterfølgende udløsning af faldskærm – og landingen.

Endnu en gang gik det hele så hurtigt, at det ikke var til at følge med: Tilbagekomsten er påbegyndt – faldskærmen skulle nu være i funktion – han ville ramme vandet inden for de næste to minutter!

Har nogen set rumkapslen eller faldskærmen? Spørgsmålene svirrede. TV var lige ved at miste kontrollen med de mange hjælpeled. Så var der bare tavshed – dyb, dramatisk tavshed. Så kom den første melding: Trækskærmen observeret af radar! Hvad med faldskærmen? Ingen svar. Men en meddelelse om, at kapslen nu under alle omstændigheder var landet på vandet.

Endelig meddelelse fra et krigsskib: Kapslen observeret; vi er på vej. – Næste melding: Kapslen befinder sig nu på dækket; John har det godt.

Pyha!

– – –

Nu er det fredag den 24. februar. Morgenaviserne er fulde af beretninger om og kommentarer til Glenns flyvning. Artiklerne er at finde under glade overskrifter som:

„Glenns fascinerende beretning om rumflyvningen".

„Glenn hyldes af enorme menneskemængder".

„Amerika byder rumhelten velkommen tilbage".

På forsiden af „THE MOBILE REGISTER" omtales pressekonferencen, hvor Glenn bl. a. blev spurgt om de mystiske lys, han observerede. Det står at læse:

Citat: „Han kiggede ned i kabinen for at kontrollere et instrument, og da han så op igen, „var det som at se på en helt ny stjernehimmel". Stjernehimlen viste sig at være nogle mystiske partikler, som i lyset af den opkommende sol „var klart gulligt-grønne – som en ildflue på en mørk nat".

UKENDT FOR VIDENSKABEN.

Disse partikler, ukendte for videnskaben, var placeret omkring 6–10 fod fra hinanden (2–3 me-

ter). Når én af dem kom op imod hans vindue, og han kunne se dem i sollyset, så den ud til at være hvid og omkring 3/8 tommer (US-tommer) bred. Astronauten sagde, at han ikke anede, hvad de var!" – *Citat slut.*

– – –

Lad os alle glæde os over det fine resultat, og lad os håbe, at russerne snart må gøre deres eksperimenter med mennesker og rumskibe til en menneskehedens sag, så vi også kan følge deres anstrengelser, kampe, angst og glæde på nærmeste hold.

Gid Glenns manende ord til pressen må blive forstået af dens sensationshungrende medlemmer: *Citat:* „Det er mit ønske, at pressen vil koncentrere sig mere om den videnskabelige betydning af flyvningen end om private ting som f. eks. min kones hat". *Citat slut.*

– Videnskaben er på vej nu. En enkelt eller et par afskydninger mere af samme slags, og stormagterne bliver tvunget til samarbejde – og afrustning!

H. C.

Tænk – det er kun 11 år siden! Og nu anser de fleste mennesker – og vore nyhedsmedier – Måne- og rumvandringer for noget så trivielt, at det næppe er værd at omtale!

I et jubilæumsnummer som dette må vi naturligvis også komme ind på den mand, hvis navn for mange har været næsten synonymt med fænomenet „flyvende tallerkener". Mange er begyndt – og endnu flere er straks holdt op – med at interessere sig for UFO'er, da de stødte på mennesket George Adamski og hans beretninger. Det er naturligt, at vi også her beskæftiger os en del med George Adamski's udtalelser. bl. a. fordi en meget væsentlig del af stoffet i UFO-NYT fra årene 1962-63-64 var om, af eller med Adamski. Vi har valgt at belyse det gennem en række spørgsmål og svar, som har været bragt i beretningen fra SUFOI's kongres i Fredericia 1963. Men først en biografi over mennesket George Adamski, skrevet af H. C. Petersen:

Biografi af: GEORGE ADAMSKI

(se billede side 214)

George Adamski blev født i Polen den 17. april 1891. Da han var 2 år gammel emigrerede hans forældre til Dunkirk, New York, USA. Hans forældre var dybt religiøse, og fra dem lærte drengen om naturens vidundere.

Efter en kortere tid i en almindelig skole, fik han privat undervisning, og under opvæksten lærte han meget om mennesket og naturen, ting der senere kom til at præge ham stærkt. Sin militærtjeneste aftjente Adamski ved 13. kavaleri, der var garnisioneret ved den mexikanske grænse. 1919 blev han hjemsendt med ære. Juledag 1917 blev han viet til Mary A. Shubersky der døde i 1954. Adamski var næsten 40 år, før han nedsatte sig som lærer for en flok elever, som han underviste i de universelle love, telepati og filosofi. Han holdt foredrag, der blandt andet blev udsendt over radiostationerne KFOX i Long Beach og KMPC i Los Angeles.

Sammen med nogle af sine elever slog han sig ned ved foden af Mount Palomar, hvor verdens største teleskop var anbragt. Astronomi havde altid interesseret Adamski, og han blev foræret et 6" og et 15 " teleskop. 6" blev forsynet med et kamera, hvormed han ofte affotograferede Månen og nattehimlen. På adskillige af disse billeder opdagede han mærkelige lysende skiver og ellipser. Han viste flere af billederne til medarbejdere ved Mount Palomar observatoriet, der var interesseret i billederne, specielt enkelte af de meget skarpe. Under meteorregnen i 1946 observerede Adamski og en del af hans elever et stort cigarformet objekt, der i længere tid stod ubevægeligt på himmelen over en bjergryg, ja på det tidspunkt blev Adamskis interesse for UFO'er første gang vakt. I mange år fotograferede han objekter og langsomt kom han til den opfattelse, at det han så og fotograferede var rumskibe med astronauter fra fremmede planeter. Hans religiøse opdragelse og nære kontakt og dybe interesse for naturen og dens vidundere gjorde, at denne opfattelse efterhånden for ham blev til vished. 20. november 1952 havde han så, sammen med 6 af sine venner den første kontakt med et menneske fra en anden klode, i den kaliforniske ørken. Alle hans senere kontakter er beskrevet i hans bøger „Flyvende Tallerkener er landet" og „Ombord i Rumskibe", der begge foreligger på dansk. Hans tanker og vejledning om telepati og kosmos er nedfældet i bøgerne „Telepati" der findes på dansk og „Cosmic Philosophy", der endnu kun findes på amerikansk. Hans tredie bog „Flying Saucer Farewell" er en redegøreelse for visse af de videnskabelige ting, han

har erfaret ved sine kontakter og en beskrivelse af sin verdensrejse i 1959. Til slut kan vi fortælle, at Adamski ikke er professor og aldrig har udgivet sig for en sådan, aldrig har han været ansat på Mount Palomar observatoriet eller fortalt dette. Han har været på Venus og Saturn og i rumskib passeret Månens bagside.

H. C. (Kongres beretning 1963)

Bemærk især den charmerende afslutning.

Spørgsmål og svar:

Spørgsmål: *Hvorfor benytter rummenneskene sig stadig af begrebet „Skaberen", altså en personificeret gud, når vi ved, at en højeste intelligens må være et mange-dimensioneret, altomsluttende jeg?*

Svar: Gud er personificeret, Skaberen ikke. Univers er begrænset, kosmos er ikke. Man er personificeret, far er ikke. – Rummenneskene benytter i virkeligheden ordet: Kosmisk intelligens – hvor vi siger skaber!

Spørgsmål: *Er rummenneskene interesseret i at Jordens befolkning – i almindelighed – får kendskab til deres eksistens?*

Hvis de er det, er det så ikke forkert at udelukke landenes befolkning fra konkrete beviser?

Ganske vist har vi læst, at rummenneskene ikke tvinger, men når man tænker på vore livsfarlige videnskabelige eksperimenter, som kan betyde udslettelse for millioner, er det så forkert, at tvinge f. eks. stormagtsregeringer til fornuft?

Svar: Hvad er konkrete beviser? Der er en naturlig grænse for, hvad de kan gøre for os.

Vi må huske, at det er de store nationer og tilsvarende magtfaktorer som skal komme med offentliggørelsen – små lande ville blive tvunget til tavshed.

De store magter ligger inde med rigelige beviser – de har blot holdt dem hemmelige. I titusindvis af mennesker i disse lejre har fået alle de beviser, de kunne ønske sig! Har de kunnet ændre noget ved hemmeligholdelsen? Nej vel! Derfor må vi vente på udviklingen, som vil tvinge sandheden frem. Det er ærgerligt – men sandt.

Spørgsmål: *Hvis en af de tilstedeværende her i dag foretager en længere rejse, vil han altid bringe i hvert fald en eller anden lille souvenir med sig hjem.*

Hvorfor hører vi aldrig om små gaver udvekslet mellem kontaktfolk og gæster fra rummet?

En bog, et blad eller blot et eller andet som stammer fra en fjern endnu ukendt verden ville være et talende bevis af den ønskede slags.

Svar: Hvad er et bevis? Da de andre verdener, vi har forbindelse med, ikke er stort anderledes end vor egen verden, ville bevisets værdi uden tvivl straks blive draget i tvivl!

Der er udvekslet mange gaver – men ikke for at skaffe beviser! Hvis ikke flyvende tallerkener i tusindvis er bevis – hvad skal der så til for at tilfredsstille egoistiske synspunkter!

Jeg har krystal fra Venus, 100 pct. rent tin fra Venus og flere andre ting som direkte eller indirekte stammer fra Venus eller Saturn.

Tror De, at disse vidnesbyrd kan gå som beviser? De burde vide bedre!

Spørgsmål: *Hvorledes former dagligdagen sig for disse mennesker? Kendes begrebet „Mappemænd", altså kontorfolk med en arbejdstid fra 9 til 16?*

Svar: Der er en arbejdstid på sammenlagt 2 dage pr. uge, så mappemænd eksisterer ikke. I deres daglige gøremål udfylder hver enkelt en plads under hensyntagen til vedkommendes evner, og alle ved, at de derigennem tjener Skaberen på bedste måde.

Spørgsmål: *Er der nogen form for klasseforskel?*

Svar: Nej. Da penge ikke eksisterer, og alle får „lige løn ", opstår der ingen klassedeling!

Alle respekterer hinanden, fordi de ved, at livet er en skole! Hvem kan opkaste sig til at være jordisk dommer over et menneskes inderste! Nej, enhver har sin vigtige plads, hvor det ikke er et spørgsmål om håndelag eller universitetsuddannelse, der er det afgørende!

Spørgsmål: *Hvorledes med den almindelige ejendomsret?*

Svar: Enhver har, hvad han har brug for, og så længe han har brug for noget, er det hans ejendom!

Spørgsmål: *Hvilken styreform findes der?*

Svar: Det vil næppe kunne forklares tilfredsstillende for alle, så lad mig sige, at i vort solsystem er der et planetarisk og et interplanetarisk råd.

Rådene sammenkaldes efter behov – der kan være tusinder af år imellem visse interplanetariske møder. – Til gengæld er de vigtige, når de finder sted.

Spørgsmål: *De daglige samfærdselsmidler?*

Svar: Som hos os – blot iført et noget andet udseende – og drevet frem af den frie energi.

Spørgsmål: *Trosretninger?*

Svar: Opfundet af menneskene på Jorden, efter at de i sin tid var sat her. De havde en erindring om noget stort og smukt, og med rummenneskenes besøg i flyvende tallerkener var vejen ikke lang til religionerne – tilpasset skiftende magtinteresser!

Rummenneskene er sig deres guddommelige oprindelse bevidst, men ødelægger det ikke ved at forsøge at vise andre, hvor gode de er – på offentlige steder som f. eks. i kirken!

De lever som guddommelige individer bør leve, og tjener derigennem den kosmiske intelligens bedst. – Det er deres „Trosretning".

Spørgsmål: *Hvordan er klima og vegetation?*

Svar: Hvis De blev bragt sovende til Venus, ville De ikke på grund af klima eller vegetation opdage, at De ikke mere var på Jorden! Med mindre De var specialist på et af disse felter.

Spørgsmål: *De forskellige førere af flyvende tallerkener, er de en slags „supermænd"" i lighed med f. eks. John Glenn?*

Svar: Både ja og nej! Det er altid frivillige højt uddannede videnskabsmænd og specialister. Supermænd er et ukendt fænomen, fordi der kun findes „supermænd" og for den sags skyld do-kvinder.

Gennem deres levevis og større kendskab til årsag og virkning bliver de såvel fysisk som psykisk det, vi har givet betegnelsen supermænd – fordi vi så supersjældent ser den slags mennesker her hos os.

Spørgsmål: *Tror De personligt, at nogen jordisk magt får mulighed for eller lov til at gøre landing på Månen, selv om det er i videnskabeligt øjemed?*

Svar: Ja så afgjort – jeg endog ved det, og det gælder iøvrigt ikke alene for Månen. Vi er ventet med længsel også på Mars og Venus!

Spørgsmål: *Kan De, herr Adamski, tage stilling til, om det at være pacifist i vor verden, som den er i dag, er rigtigt eller forkert? De fleste mennesker betegner værnepligten som en nødvendighed for at sikre freden og kalder militær- og våbennægtere for urealistiske og uansvarlige. Biblen siger imidlertid: Du skal adlyde Gud mere end mennesket.*

Svar: Hvis en værnepligtsordning har til formål at skaffe materiale til gennemførelse af en angrebskrig, er det absolut rigtigt at nægte at deltage.

Imidlertid kan det ikke være forkert, at være med til at bevare freden – ja, man kan sige, at det er ens pligt at hjælpe med til at opretholde fredelige tilstande –. Vi ved jo alle, hvad en verdenskrig vil betyde.

Man må være realistisk! Dertil kommer, det er min erfaring, at militærtjenesten byder på mange goder for de mennesker, som vil uddanne sig til specialister. Militæret af i dag har hjælpemidler og undervisningsmateriale som langt overgår andre institutioner, og det kan de unge komme til at nyde godt af.

Spørgsmål: *Astronomerne siger, at tykke skylag omgiver Venus. Ser Venus-boerne nogen sinde en blå himmel og en klar sol?*

Svar: Det er sandt, at tykke skylag omgiver Venus – det tog temmelig lang tid at flyve igennem, da jeg for et par år siden var der.

Men de ser Solen – jeg så Solen – det var en strålende sommerdag. Skyfrit er der aldrig, men i områder brydes skyerne, og Solen kommer igennem – og det er ikke en sjælden tildragelse.

Spørgsmål: *Har alle beboere på Venus, Mars og Saturn ret til og mulighed for at rejse med såvel tallerkener som rumskibe? Hvilket formål har i givet fald sådanne rejser? Har beboerne i så fald adgang til alle rum på de store moderskibe undervejs?*

Svar: Rummenneskene ved, at de aldrig bliver færdige med at lære, og man kan således sige, at de går i skole hver dag hele livet.

Alle kommer en gang om året en tur i rummet i undervisningsøjemed. Derude, hvor man kan se de skabende kræfter i arbejde, lærer de, hvad ingen på planeten ville kunne gøre dem begribeligt. Turene går som regel til et andet solsystem. Man kan færdes frit overalt i rumskibene – men den utidige nysgerrighed som vi er så propfyldt med, kender de ikke.

Spørgsmål: *Hvornår kan spørgeren få lov til at trykke en rummand i hånden og blive beriget med den hjertelige imødekommenhed og intuitive forståelse som Adamski har oplevet?*

Svar: Hvis De tager fat på en uisoleret strømførende ledning med de bare hænder, får de den fulde effekt, gennem Dem. Hvis De derimod beskytter hænderne med isolerende handsker, vil De intet mærke.

Mange mennesker har trykket rummennesker i hånden uden at være klar over det, fordi de ikke var i stand til at registrere det. Der er et

ordsprog som siger, at man ikke kan se skoven for træer.

Rummennesker ser ud som alle andre mennesker, og det er kun gennem deres „personlighed“, at man kan genkende dem. Vil De derfor vide, hvornår De står overfor en rummand, må De af med de ting, der hindrer Dem i at erkende. Telepatien kan her være Deres nyttige hjælper.

Spørgsmål: *Hvor lang tid tager det for rummenneskene at rejse mellem de forskellige planeter i vort solsystem? Hvor mange planeter besøger de, og besøger de én eller flere, som endnu ikke er opdaget af os?*

Svar: Der er konstant forbindelse mellem de 11 andre planeter, der sammen med Jorden udgør en enhed på 12 planeter i det, vi kalder et solsystem. Jordiske videnskabsmænd kender nu de elleve – den sidste finder de nok også.

Herudover besøger de enkelte andre solsystemer!

Hvad er tid? Et begreb – det vil de kunne ane, når jeg fortæller Dem, at jeg har været med på en tur til Venus, som tog 12 timer, medens en tur til Saturn sidste år kun tog 9 timer – til trods for den langt større afstand.

En af de årligt tilbagevendende ture til et nabosolsystem tager ca. 3 måneder tur-retur.

Spørgsmål: *Hvornår anser man udefra Jorden åndelig moden til at komme i direkte kontakt med de andre planeter, så interplanetariske rejser bliver lige så almindelige som nu rejser mellem lande og kontinenter?*

Svar: Det afhænger ikke af vore interplanetariske venner – det afhænger alene af os selv.

Vi må selv søge kontakten – ikke afbryde den. Når vi får afskaffet alle de faktorer, der skiller os fra det interplanetariske fællesskab, er vi modne til at begynde! Det er derfor vigtigt, at vi alle spreder sandheden – hverken mere eller mindre – om hvad der foregår, til masserne – for det er i den sidste ende deres indstilling, som bliver afgørende.

Spørgsmål: *Hvordan ser en garderobe ud på planeterne, og hvad indeholder den. Ja, hvordan er deres hjem overhovedet, både i plan og indretning?*

Har man som her på Jorden (London og Paris) særlige centre for den kvindelige såvel som den mandlige mode? Hvordan klær man sig?

Svar: Rummenneskene tillader ikke deres egoer at kommandere dem. De kender derfor ikke begrebet modeluner, som er et produkt af egoisme og smarte forretningsmænds udnyttelse af menneskers materielle indstilling.

Man har den garderobe, som man har brug for – og rettende sig efter årstid og erhverv. Man går i fritiden gerne klædt i en klædedragt, vi kender fra bl. a. Indien. Dukkede vi op i et almindeligt gadebillede på Venus, ville vi næppe se store afvigelser fra det almindelige gadebillede i en af vore storbyer for så vidt angår klædedragten.

---

for den personlige vurdering, jeg i det følgende skal forsøge at give:

Som nævnt tidligere, fandt der i 1964 et vist skal vi kalde det systemskifte(?) sted inden for SUFOI. Det fik bl. a. til resultat, at UFO-NYT's redaktion ved nr. 1, 1965 var overtaget af Frank Pedersen og Børge Jensen. (Fra nr. 2, 1965 og et års tid frem desuden Leif E. Pedersen).

Nu kom bladet ud af Adamski-„fixeringen“ og har været det siden. Dog skal vi nok senere, hvis der blandt UFO-NYT's læsere er interesse herfor, skrive lidt om SUFOI's indstilling til Adamski og hans udsagn – og om baggrunden for denne.

Til nr. 4 1965, havde Frank Pedersen skrevet en „UFO-status“. Selv om den er ret lang, bringer vi den her, fordi den opfylder et ønske hos mange af vore nyere læsere om en slags grundlæggende redegørelse:

UFO-status

Frank Pedersen.

Flere af bladets læsere har bedt os gøre status m.h.t. ufo-arbejdet. Hvad har vi lavet, og hvor langt er vi nået? Vi forstår godt, at mange ufointeresserede finder tanken om en objektiv bedømmelse naturlig, men dette er blot ikke muligt. Ufosagen spænder over så mange områder, at et enkelt svar ikke vil være tilstrækkeligt. Problemerne angribes på forskellig vis ud fra den interesse og vægt hver enkelt lægger i dem, hvorfor svarene i høj grad må blive subjektive. Alt dette skal ikke være noget forsøg på at slippe for en stillingtagen, men må tages som en nødvendig baggrund

1. *Er ufoerne en realitet?*
Svaret må blive et klart ja. Rapportmaterialet er af så stort omfang og så overbevisende, at man ikke skal have beskæftiget sig ret længe med sagen for at få dette bekræftet. Observatørerne tæller folk fra alle samfundslag og stillinger og med alle uddannelser som baggrund. Alligevel må det erkendes, at mange endnu ikke føler sig overbevist og hvorfor? Man kræver beviser og henviser til falske rapporter. Vel findes der falske observationer og observationer, som har en anden forklaring, men tilbage bliver alligevel et så overvældende antal rapporter, at en bortforklaring ikke er mulig, men det skal villigt indrømmes, at dette ikke synes at være nok. Menneskene er ofte således indstillet, at selvoplevelse er den eneste mulighed for accept.

2. *Hvad ser man?*
Dette er straks sværere at besvare, for man har tilsyneladende set ufoer i mange forskellige udformninger. Man har set dem enkeltvis og i formationer af forskellig art. De har bevæget sig både i lave og store højder og med varierende hastigheder, der spænder fra uhyre store hastigheder til hastigheden nul. De udfører manøvrer, som intet jordisk fartøj eller astronomisk fænomen ville være i stand til.
Det er altså et meget broget indtryk man får, men går man rapportmaterialet kritisk igennem, tegner der sig alligevel et billede af visse hovedtyper, som synes at være de oftest forekommende.
a) Den skiveformede
b) Den klokkeformede (tallerkenformen)
c) Den kugleformede (Saturnformen)
d) Cigartypen
e) Ægformen

Opdelingen er grov, og der findes i hver kategori variationer, både hvad angår udseende og størrelse.

Undertiden lander objekterne, og de er ved flere lejligheder blevet iagttaget på nærmeste hold, således at man kender en hel del detailler, hvad angår formen. Der findes beretninger om forulykkede objekter som er blevet fundet i hel tilstand men derefter fjernet af myndighederne med efterfølgende mørklægning (Norge – England – U.S.A.).

3. *Hvor ses ufoerne?* Svaret kunne kort være: overalt, – for gennem radioamatører og avismeddelelser har man fået oplyst, at også i de kommunistiske stater observerer man ufoer. En undersøgelse af rapporterne synes dog at tyde på, at ufoerne optræder hyppigere over nogle områder end over den øvrige klode, samt at de måske følger et bestemt mønster i overflyvningerne. Franskmanden Aimé Michel har foretaget en analyse af dette adfærdsmønster og er sammen med andre ufologer, der har foretaget lignende undersøgelser, kommet til den konklusion, at der er tale om en bevidst observationsplan. Nævnes bør det vel også, at antallet af observationer svinger fra år til år. Nogle mener, at der er tale om et bestemt cyclus i antallet af overflyvninger, men selvom 15 år synes at være et langt tidsrum, er det dog nok for kort til at kunne give et pålideligt billede af en sådan hypotese.

4. *Findes der rummennesker?*
For mig er svaret ikke svært, det må blive ja. Har man accepteret ufoernes eksistens, må man også samtidig erkende et intelligent liv bag fænomenet. For mig er disse to ting knyttet uløseligt sammen. Jeg ved, at en del mennesker erkender ufoernes eksistens, men samtidig tager de afstand fra tanken om rumfolk, hvilket vil sige, at ufoer er opstået ved en tilfældighed og altså også viser sig efter tilfældighedsprincippet. En sådan stillingtagen til problemet virker på mig højst ulogisk og forekommer samtidig forbavsende på baggrund af den materialistiske indstilling, som råder i verden i dag.

5. *Hvorfra kommer rummenneskene? – og hvordan ser de ud?*
Hele vor viden stammer fra kontaktfolk, d.v.s. mennesker, der hævder at have talt med besætningerne på ufoerne. En del af disse kontaktberetninger fortæller både om rumfolkenes udseende og angiver, hvorfra de kommer. Der angives i flere beretninger, at rumfolkene kommer fra Venus, Mars, Jupiter og Saturn, og at de stort set ligner Jordens beboere.
Da der oftest ingen vidner findes til disse møder med rumfolk, bliver bevisførelsen af problematisk natur, eller sagt på en anden måde, er der i højere grad tale om at tro på beretningerne, og dermed bliver det lidt af en temperamentssag, hvad man vil acceptere.
Accepterer man ovennævnte oplysninger, kan man sammenholde disse med de videnskabelige hypoteser om livsbetingelser på planeterne og den fysiske lovmæssighed, der synes at herske i universet. Ser vi her først på planeternes livsbetingelser, synes mulighederne jo ikke at være

store, for de fleste astronomer vil jo højst anerkende lavestående former for liv på enkelte planeter. Man skal dog ikke lade sig slå ud af den grund. Et stadigt større antal videnskabsmænd har, på grundlag af års studier, rejst tvivl om de hidtidige hypoteser, og enkelte går endog så langt, at de mener, at der på flere af planeterne synes at være gode livsbetingelser for højere livsformer. De seneste års rumstudier har i det mindste ikke støttet de gamle teorier, og man kan vel i de kommende år forvente flere og mere positive oplysninger på dette område.

Det vil vel også i denne forbindelse være rigtigst at nævne den mulighed, at rumfolkene kan komme fra andre solsystemer, og de har brugt vort solsystems planeter som baser. For mig personlig står begge muligheder åbne.

Kontaktberetningerne omtaler menneskelignende væsener, og det må rent logisk være et naturligt svar. Så langt øjet og vore instrumenter rækker i universet, synes de samme enkle love og mønstre at være gældende, hvorfor skulle intelligensvæsener så danne en undtagelse? Enkelte kontaktberetninger omtaler væsener af et andet udseende, ja endog i andre dimensioner. Jeg skal dog være den første til at indrømme, at der sikkert i universet findes lige så mange steder med intelligensvæsener opbygget på en anden grundstofcyklus, som der findes intelligensvæsener i jordisk forstand. Jeg tror dog ikke på nogen kontaktmulighed mellem disse forskellige kategorier, hvorfor jeg må fastholde påstanden om menneskelignende væsener.

6. *Hvorfor optræder ufoernes i Jordens nærhed?*
Her kan der ikke givet noget enkelt svar, men kun en række hypoteser. Inden vi ser på disse muligheder, må vi nok fastslå enkelte ting, som har særlig stor betydning i denne forbindelse.

a. Det, at ufoerne overhovedet viser sig nær Jorden og i så stort et antal, udtrykker klart en teknisk udvikling, der er nået længere end den jordiske. Denne udvikling kan være 100 år forud for vores eller 1000 år (de gamle historiske beretninger synes at antyde en udvikling, der ligger 15–20.000 år forud), det er iøvrigt mindre væsentligt, under alle omstændigheder er den den jordiske overlegen på alle punkter.

b. Den eller de kulturer, der står bag ufo'erne, er enten gået andre veje end den jordiske kultur, eller også har de været igennem den samme udvikling, men er blot nået videre. Begge muligheder er sandsynlige.

Den jordiske udvikling har i dag bragt mennesket i den situation, at vi kun har to alternativer at vælge imellem:

– Enten at ødelægge den nuværende kultur (helt eller delvis).

– Eller også at ændre den nuværende udvikling i retning af en konstruktiv udnyttelse af vore muligheder til gavn for hele klodens befolkning, hvilket kræver forståelse og samarbejde mellem og på tværs af lande og racer.

Såfremt rumfolkene har været igennem en udviklingsproces lig Jordens, har de tilsyneladende valgt den konstruktive mulighed med deraf følgende fremskridt som resultat.

Vender vi nu tilbage til spørgsmålet om, hvorfor de viser sig, står vi uden konkrete oplysninger, hvis man da ikke vil tage de oplysninger, som stammer fra kontaktberetningerne, til efterretning. Det kan være svært at tegne et billede på grundlag af de mange forskellige bøger, der er skrevet om dette spørgsmål. Næsten alle er dog enige om, at rumfolkene er venligtsindede, og at de ikke ønsker nogen tvangsmæssig indgriben i forholdene på Jorden. De holder os under observation og følger den jordiske udvikling med stor interesse. Ifølge kontaktberetningerne er de villige til at hjælpe os, men kun i den udstrækning, vi selv er villige (og modne) til at modtage hjælp og at anvende denne hjælp i konstruktiv retning.

Mange finder det underligt, at de ikke lander i stort tal og åbent tilkendegiver eventuelle hensigter. Dette finder jeg ikke spor mærkeligt, men i højeste grad i overensstemmelse med jordisk tankegang. Hvis vi opdager, at vore naboplaneter er beboede, tror man så, at vi straks vil lande og sige goddag? Nej, vi vil påbegynde en grundig observation for at få et billede af indbyggerne og deres udviklingstrin (hvis disse altså tillader en sådan observation). Kontakt vil først finde sted, når vi mener at have tilstrækkeligt med oplysninger, og kontakten vil ske gradvis.

Hvordan tror man iøvrigt, at rumfolkene ville blive modtaget i de forskellige lande på denne klode? Man ville mange steder forsøge at arrestere dem, udspørge dem, undersøge deres rumskib for at få nye „fiduser". Ja, jeg kan endda levende forestille mig, at rumfolkene kan komme ud for alle mulige hændelser lige fra at blive slået ihjel til at blive udstillet i cirkus, eller i bedste fald blive udvist af landet for ikke at være i besiddelse af et pas.

Der er såmænd al mulig grund til ikke at kontakte Jordens befolkning, der endnu ikke, trods

store tekniske fremskridt, har formået at skabe tålelige forhold for sig selv.
Men som sagt, alt dette er kun gætteri og løse formodninger, kun fremtiden kan besvare dette spørgsmål. Jeg kan i den forbindelse nævne, at NICAP har påbegyndt en undersøgelse af forholdene omkring ufoernes tilstedeværelse, og at det resultat, man kommer til, vil blive udsendt i form af en bog.

7. *Hvad er UFOLOGI?*
Ufologi dækkede fra starten den forskning, der på grundlag af observationerne søgte at klarlægge disse gådefulde fænomener samt at udbrede kendskabet til „de flyvende tallerkener"s eksistens. Dette er selvfølgelig stadig ufologi, men i dag er der kommet så mange andre elementer ind i sagen, at det ofte kan være vanskeligt at finde ufoerne i dette brogede billede. Efterhånden som man har fået en fornemmelse af, hvor det hele snerper hen, har det været naturligt at inddrage nye områder, f. eks. af arkæologisk art, ligesom det har vist sig naturligt og nødvendigt sideløbende at studere, hvad f. eks. den officielle astronomi har at sige. Men i ufologiens navn beskæftiger man sig i visse kredse med snart sagt alt lige fra vegetarianisme til religion og spiritisme.
Intet under, at det ofte kan være svært at få folk til på nøgtern måde at tage stilling til problemet „de fl. tall.". Når aviserne ofte har gjort grin med sagen og „Ufologerne", er det ekstremisternes skyld. Ufologiens værste fjender findes ofte blandt sagens egne medlemmer, hvilket man må gøre sig klart, når man møder vanskeligheder i arbejdet.
Ufologiens yderligtgående synspunkter bekriger hinanden med næsten alle midler, og parterne beskylder gensidigt hinanden for svindel, sekterisme m. m., og dette er UFO-sagens akilleshæl. Dette sorte kapitel i Ufologien er måske den væsentligste forhindring for at opnå et godt forhold til officielle myndigheder, videnskabsmænd og pressen.
Findes der da ingen organisationer, som stadig holder sig til det, der var Ufologiens egentlige formål? Jo, det gør der, men så vidt det er mig bekendt, er det kun ganske få organisationer over hele verden, der 100 pct. har holdt sig dette efterretteligt.
NICAP indtager her en særstilling ved dels at være en af verdens største UFO-organisationer og samtidig en af de få, der råder over et teknisk apparat og en stab af virkelige kapaciteter til at foretage tilbundsgående undersøgelser. Endvidere har NICAP sat overordentligt snævre grænser for, hvad de vil beskæftige sig med officielt, og bliver af disse grunde taget alvorligt, hvor andre bliver gjort til grin eller i bedste fald overset.
I SUFOI tilstræber vi at holde en rimelig midterkurs, der medtager så meget som muligt af det, der har tilknytning til selve UFO-gåden eller er nødvendigt til sammenligning eller som nødvendig forudsætning for forståelse af visse problemer. Det står naturligvis medlemmerne frit rent privat at beskæftige sig med, hvad de vil, lige fra borddans til yogaøvelser, når blot det ikke sker under påberåbelse af SUFOI.
Hvad der er rigtigt eller forkert med hensyn til Ufologiens dækningsområde, afhænger af, hvad man ønsker og tilstræber med en UFO-organisation. Vil man kun studere fænomenet for sin egen fornøjelses skyld og derfor er uden interesse for, hvad andre mener om sagen, ja, da kan man sådan set beskæftige sig med alt. Vil man derimod ud over det, sagen giver den enkelte personligt, også udføre et forsknings- og informationsarbejde, bliver grænserne for Ufologiens arbejdsområder straks meget snævrere. Kritiske vurderinger af behandlet stof vil spille en afgørende rolle i den udadrettede kontakt. Afhængig af, hvor man befinder sig på kloden, vil en række emner være tabu og derfor enten være udelukket fra organisationsmæssig behandling eller skal i det mindste behandles yderst varsomt. Ønsker man at kontakte andre, må det ske udfra modtagerens baggrund og forudsætninger, ellers er forsøget på forhånd dømt til at mislykkes.
Rent personligt kan jeg godt forstå, at mange mennesker beskæftiger sig med både religion, filosofi, spiritisme, ufologi m. m. Tilværelsen er fyldt med problemer, som kan beskæftige det tænkende menneske, der søger en forklaring. Jeg kan derimod ikke forstå, hvorfor man absolut skal dyrke disse interesser under et fællesnavn til lige stor skade for de enkelte interesseområder.
Religiøse forklaringer og udlægninger har lige så lidt at gøre med ufologi som hestesport og hønseavl (N.B. jeg interesserer mig iøvrigt for begge dele). Jeg har mange interesser også blandt de emner, der ofte virker som anstødssten i forbindelse med ufologien, men jeg forsøger efter bedste evne at holde de enkelte interesser ude fra hinanden.

8. *Filosofiens tilhørsforhold til „de fl. tall."*
Som for ufologi gælder det også for filosofi,

at det kan være svært at afgrænse, hvad der bør medtages under UFO-sagen.

At filosofi hører til de emner, der både kan og skal medtages, hersker der for mig ingen tvivl om, men samtidig må det også fastslås, at de sagsområder, filosofien beskæftiger sig med, må være meget nøje knyttet til sagens almene og normale arbejdsfelter.

Der kan skrives meget om denne side af sagen, ikke mindst fordi en del af de filosofiske artikler har givet anledning til både offentlige reaktioner i form af latterliggørelse i aviser og blade og til indbyrdes stridigheder mellem „ufologer". Det første kan man „måske" tillade sig at se bort fra, men de interne stridigheder kan kun være til skade for sagen.

Det, der i første række skaber uro blandt sagens tilhængere, er de filosofiske artikler, som angår den menneskelige etik, og som forsøger at give menneskene en ny livsopfattelse. Det står vistnok de fleste klart, at jordklodens beboere har behov for en ny og bedre opfattelse af, hvad det at være menneske er, og hvad det indebærer af forpligtelser overfor ethvert medmenneske på kloden. Det er noget, som vedrører os alle som mennesker, men det er nok et spørgsmål, om det på ufo-sagens nuværende stade er et anliggende, der bør knyttes uløseligt til sagen.

Det anstødelige opstår vel nok i første række på grund af de mange bibelcitater, der let giver det hele et religiøst præg. Forfatterne kan vel oftest kun bebrejdes, at de drager kristendommen ind i billedet, på trods af, at størsteparten af Jordens befolkning tilhører andre hovedreligioner. Vil man skabe en livsfilosofi til bedring af menneskeheden, må det ske på et grundlag, som kan samle og ikke via et af historiens ældste stridsspørgsmål.

Værre er det, at mange af de tilhængere, forfatterne får til den „ny lære", desværre ofte misforstår det væsentlige og positive i de fremsatte tanker. Som sande efterkommere af tidligere tiders religiøse stridsmænd går de hårdt i rette med alle, der ikke straks kan acceptere den nye, eller som har en anden opfattelse af tingene. Man angriber alt og alle i flæng og ofte på uvidenhedens grund og i intolerancens navn. I sandhed et kosmisk arbejde, som med usvigelig sikkerhed vil føre menneskeheden videre ad de gamle baner.

I mine øjne tjener man altså sagen bedst ved at holde alle politiske og religions-filosofiske betragtninger ude af sagen.

9. *Kontaktpersoner og Kontaktberetninger.*

Verden over kender man vel i dag et sted mellem 2-3000 påståede beretninger om kontakt med besætninger på „de fl. tall.". Enkelte af disse kontaktpersoner er verdenskendte, men langt de fleste er kun kendt af en snæver kreds af ufologer, eller også har man blot glemt deres navne, selv om man godt kan huske beretningerne.

En del af beretningerne har vist sig at være svindel, mange ved man ikke meget om, men et mindre antal har overlevet ethvert forsøg fra myndigheders og modstanderes side på at mane dem i jorden.

Kontaktberetningerne hører rent bevismæssigt til et af ufo-sagens vanskeligste områder, men derfor hører de alligevel med blandt de helt nødvendige arbejdsfelter. Det er derfor nødvendigt at foretage meget kritiske undersøgelser og vurderinger af alt tilgængeligt materiale om påstået kontakt. Ikke så meget for svindlernes skyld, men af hensyn til de beretninger, som er sandfærdige, og fordi det skaber større respekt om ufo-arbejdet.

Jeg skal ikke her tage stilling til nogen enkelt kontaktberetning, men kun sige, at man både som organisation og som enkeltperson bør sætte sig grundigt ind i beretningerne, sammenholde dem med hinanden og med alle tilgængelige oplysninger, inden man enten forkaster dem eller anser dem for sandsynlige; og så må man endda gøre sig klart, at man ikke dermed har fået noget som helst bevis, men i bedste fald et sandsynligvis rigtigt arbejdsmateriale.

Konklusion.

Igennem snart 20 år har denne sag beskæftiget mange mennesker. Sagen har været genstand for megen omtale i pressen. Latterliggørelse var i de første 15 år det mest karakteristiske træk i den offentlige omtale, men trods uheldige infiltrationer fra sagen uvedkommende ting, har et stadigt større antal mennesker hørt om „de fl. tall.", og interessen er stigende. Den jordiske rumfart og dens resultater har dels skærpet interessen og dels gjort folk mere lydhøre.

Verden over har mange mennesker gjort et stort og uegennyttigt arbejde m.h.t. indsamling, bearbejdning og vurdering af observationer m. m. Der er blevet holdt mange foredrag og udsendt mange pjecer og tidsskrifter.

Arbejdet er dog ikke afsluttet endnu. Vi mangler stadig at få sagen fuldt belyst, og vi ønsker, at alle officielle myndigheder giver klar og fuld besked om deres viden på dette felt. Vi må fort-

sætte med at indsamle *beviser* og at udbrede kendskabet til sagen og det arbejde, der gøres på privat basis. Alle ufo-organisationer bør på positiv måde udveksle erfaringer og resultater til gavn for sagen.

Efterskrift.

Dette blev jo en længere redegørelse for en række synspunkter, som helt igennem er mine egne, og som kun jeg selv hæfter for. Skønt subjektivt skrevet, vil en del af synspunkterne måske dog nok på enkelte områder holde for en objektiv bedømmelse. Jeg ved meget vel, at mange måske ikke er enige i de her fremsatte betragtninger, det eneste, jeg i så fald beder om, er, at man ved en vurdering af mine synspunkter meget nøje skelner imellem, hvad der i forbindelse med ufo-sagen måtte interessere den enkelte, og hvad der arbejdsmæssigt og informativt kan anvendes til gavn for sagens videre udbredelse. Min artikel dækker på ingen måde de interesseområder, jeg beskæftiger mig med, såvel indenfor som udenfor ufosagen.

F. P.

Ja, selv om denne status er over 8 år gammel, er den omtrent lige aktuel! Børge Jensen, der efterhånden både selv hoppede og blev hvirvlet ind i centrum og ned i dybet af Universal Link heksekedlen, var en både vittig og velskrivende redaktør i årene 1965–67. Her er en af hans veloplagte artikler, der samtidig præsenterer et ikke overdrevent hyppigt behandlet, muligt **aspekt af** UFO-sagen:

Så til søs!

Af Børge Jensen.

For ikke så længe siden faldt jeg over en artikel om havenes skræk, „Den flyvende Hollænder". – Naturligvis er det kun en myte – men på den anden side: *noget* må de pågældende søfolk have set, når der helt op til vor tid nu og da kan fremkomme beretninger om, at spøgelsesskibet har været på færde igen. Artiklens forfatter gav da også flere fornuftige og ovenud sandsynlige forslag til forklaring på fænomenet. Et af dem var møde med såkaldte „døde skibe", vrag, der var kommet i drift. Et sådant møde i oprørt hav kan godt være både uhyggeligt og ikke helt ufarligt. Det er derfor ikke alle kaptajner, der standser op og sender „Hollænderen" til bunds med en sprængladning, og man har eksempler på, at sådanne vrag har drevet rundt i årevis til fare for skibsfarten.

Da jeg stadig ikke er kommet med den forventede påstand (!) – er læserne sikkert forlængst begyndt at undre sig over, hvad alt dette egentlig har med tallerkener at gøre. Sandt at sige, så ved jeg det heller ikke selv, men sagen er den, at artiklen fortsatte med at nævne en række tilfælde – og i flere af disse autentiske beretninger var der visse detaljer, der var ret påfaldende, og som mindede om visse andre ting, vi har hørt – i forbindelse med flyvemaskiner. Men døm selv.

I januar 1890 sejlede tremasteren „Marlborough" fra New Zealand med en dygtig kaptajn og erfaren besætning. Skibet blev sidst set ud for Kap Horn, men nåede aldrig hjem til Skotland. Man regnede naturligvis med, at det var sunket.

Godt 23 år senere, i oktober 1913, blev det imidlertid set drivende tilsyneladende i havsnød ud for Ildlandets kyst. Da det ikke svarede på signaler, sendte man en båd derover. Vraget flød opret på vandet, men alt var grønt af skimmel og så pilråddent, at det var livsfarligt at bevæge sig omkring, og alting smuldrede ved berøring. Kun navneskiltet var endnu læseligt. Overalt – i lukafer, i officersmessen, i lasten og oppe på dækket fandt man skeletter i skimlede pjalter. Selv rorgængeren lå på sin post – ved det hensmuldrende rat. *En pludselig og uventet katastrofe måtte have ramt alle ombord* – men hvilken? Man fandt aldrig løsningen, fordi logbogen også var rådnet op, og hvem siger også, man havde fået skrevet noget i den. *Alle skibspapirerne manglede* – måske blæst væk af storme.

I foråret 1908 mødte firmasteren „Quevilly" et vrag ud for Amerikas østkyst, og kaptajnen besluttede at undersøge det. Det viste sig at være skonnerten „Everest Webster", der tilsyneladende var blevet forladt i rum sø – dog uden brug af redningsbådene! For eventuelt at opklare gåden ved hjælp af logbogen trængte man ind i kahytten. De ellers så barske søfolk udstødte skrig af forfærdelse over det syn, der mødte dem dér: En bunke levende lig – udmagrede, skæggede mænd, stive og med tomme øjne. De prøvede forgæves at rejse sig og tale. På grund af sult og kulde var de mere døde end levende – og havde alle mistet forstanden. Derfor blev det heller aldrig opklaret, hvorfor hele besætningen var blevet liggende i køjerne i omtrent en måned – uden at prøve at signalere eller forlade skibet i redningsbådene, der intet fejlede!

En lille damper, „Eltham", sejlede i 1929 fra en havn i Wales med en last kul. Besætningen var erfarne søfolk, og kaptajnen kendte de på-

gældende farvande som sin egen lomme. En uge senere fandt man en morgen skibet på Cornwalls sydkyst. Det stod på et rev, men var næsten ikke beskadiget. Rat, ror, *redningsbåde,* luger m. m. var alt sammen i orden, men *kaptajnen og hele besætningen var forsvundet, og det samme gjaldt skibspapirerne.* Det havde den pågældende nat været roligt vejr, og på den nærliggende kystvagtstation havde man hverken hørt eller set nødsignaler. Ingen lig drev i land, og ingen overlevende meldte sig nogensinde.

For mange år siden, en aften i november, dukkede et skib frem af tågen og styrede direkte ind mod havnebyen Queenstown i Irland. Lodsen, der sejlede det i møde og gik ombord, fandt en kostbar mahognilast urørt og alt andet ligeledes på plads og i orden. – Kun tre ting manglede: *Skibets navn, skibspapirerne – og besætningen!* Efter et par års undersøgelser blev skibet og lasten solgt på auktion. – Ingen skibsreder eller mægler har nogensinde meldt sig og gjort krav på det.

I nærheden af Cherbourg fandt man i 1917 den franske fragtbåd „Zébrine" drivende. Bordet stod dækket, vasketøj flagrede fra en tørresnor, logbogen var ført til og med den foregående dag – men *besætningen var forsvundet.* Nu var det jo i krigstid, og man troede derfor i første omgang, at hele mandskabet var blevet taget til fange af en u-båd, som af en eller anden grund bare ikke havde fået sænket skibet. Mysteriet opstod derfor først, da man efter krigens afslutning gennemgik fjendens rapporter og fangelejre – uden at finde det ringeste, der tydede på en sådan begivenhed.

Den 22. februar 1939 opfangede man nødsignaler fra et skib ved navn P.E.C.C., som meldte, at det var blevet *torpederet* i Atlanten syd for Azorerne. (Det var et halvt år, før krigen brød ud!) Flere skibe ændrede kurs og gik til undsætning, men på den opgivne position fandt man hverken skib, oliepletter, drivgods eller andre tegn på forlis. Alle stormagterne benægtede på det kraftigste at have haft u-både i det pågældende farvand. Mysteriet blev ikke mindre, da Lloyds i London meddelte, at et hollandsk skib ved navn PECC *nogle år forinden* var meldt savnet. – På mindst 10 forskellige skibe havde man hørt SOS-signalerne, og pejlinger bekræftede den opgivne position.

Dette minder på mange måder om omstændighederne ved „Hans Hedtofts" forlis ved Grønland for ikke så mange år siden. Uden at vi dog skal komme nærmere ind herpå, kan det lige nævnes, at tililende skibe ved den lejlighed skal have rapporteret, at de kom lige tids nok til at se visse mystiske lys over det formodede ulykkessted – –

Endelig skal vi gengive et uddrag af bogen „Bacchantens Færd", hvor de tre engelske prinser Albert, Victor og George – den senere kong George den 5. – beretter om en oplevelse, de som unge havde i farvandet ved Australien:

„ – Ved firetiden om morgenen blev vi passeret af „Den flyvende Hollænder". Vi fik øje på et *mærkeligt rødt lysskær,* der spøgelsesagtigt oplyste hele skibet. På ca. to hundrede meters afstand så vi master, ræer og sejl på en ukendt brig. Da skibet kom nærmere, råbte udkigsmanden forude: „Ship ohoy!" Skibet blev også set af den vagthavende officer på broen og af kadetten på agterdæksvagten. Men da han nåede frem til forskibet, kunne han ingenting se. Natten var klar, sigtbarheden god, havet roligt. Ialt tretten personer iagttog skibet. De to fartøjer, „Tour Maline" og „Cleopatra", som sejlede bag os, signalerede om morgenen for at spørge, om vi også havde bemærket den gådefulde sejler. *Manden, der først så og meldte „hollænderen", styrtede få timer senere fra forreste bramstang og knustes mod dækket – –".*

I denne sidste beretning k u n n e det tænkes, at „hollænderen" var en tallerken – bl. a. på grund af det røde lysskær. Når man observerede „master" og „sejl" på det mystiske fartøj, så k a n det være et eksempel på det psykologiske fænomen, at man ser det, man venter at se: Når n o g e t passerer én ude på havet – så må det altså være et skib, og hvis man vitterligt skimter n o g e t på det sted, hvor masten i så fald må befinde sig – så v a r det altså masten –!

Det kunne her indskydes, at denne lov naturligvis ikke bare gælder for mennesker, der i k k e kender til flyvende tallerkener.

Man skal i det hele taget være varsom med at se tallerkener alle vegne og sætte alt, hvad der forekommer af mærkelige begivenheder, i forbindelse med dem. Det er imidlertid en kendsgerning, at tallerkener i utallige tilfælde er dukket op i forbindelse med ulykker og dødsfald. Årsagen hertil kendes ikke, men flere teorier eksisterer.

Hvad alle de foregående beretninger angår, er de straks endnu mere usikre, men for ganske kort at belyse de mistænkelige punkter i dem, kan vi minde om følgende:

En bestemt gruppe UFO-observationer omhandler den såkaldte undervandsbådstype. Et møde med en sådan – under dramatiske omstændigheder – kunne bevirke, at et nød-telegram kom til at indeholde ordet „torpederet".

Det er endvidere en kendsgerning, at mange mennesker i tidens løb er forsvundet sporløst – på måder, hvor UFO'er har været indblandet. Vi ved ikke, hvad der er sket – eller hvorfor. Mange teorier og påstande har været fremsat, og dette specielle emne vil blive taget op i en senere artikel.

Men havet rummer mange andre mysterier. Ud over de ovenfor omtalte hændelser er der i tidens løb rapporteret snesevis af lignende tilfælde. Hertil kommer en lang række rapporter om tildragelser, der for en tilfældig læser vil være fuldkommen mystiske og uforklarlige – men om hvilke UFO-loger nok vil sige, at „tallerkenen smager igennem" i endnu højere grad, end det var tilfældet i de hidtil gengivne. De følgende tilfælde er hentet fra Charles Forts' fantastiske samling:

Den 18. juni 1845 befandt briggen „Victoria" sig i det østlige Middelhav, da man kun en god halv kilometer borte så tre lysende legemer stige op af havet. De var synlige i omkring 10 minutter, og deres størrelse var som „5 gange månens størrelse". De havde nogle „vedhæng", der forbandt dem med hinanden. (Lignende observationer blev rapporteret af Aimé Michel i 1954 i Frankrig).

Den 12. nov. 1887 så man fra den britiske damper „Siberian" et objekt, der blev beskrevet som „en stor ildkugle", som steg op af havet i nærheden af Cape Race. Den steg til en højde af omkring 50 fod, bevægede sig så ganske tæt hen til skibet og derpå bort igen. Den forblev synlig i ca. 5 minutter. Kaptajn Moore udtalte, at han tidligere havde set lignende fænomener omkring det samme sted.

Kommandør Pringle på H.M.S. „Vulture" observerede den 15. maj 1879 i Den persiske Bugt nogle „lysende bølger eller pulseringer i vandet". De bevægede sig med stor fart og passerede under skibet. Da man så mod øst, lignede det et roterende hjul med centrum et sted der ude. Mod vest opdagede man et lignende „roterende hjul" med lysende „eger". Disse lysbølger strakte sig fra overfladen og et godt stykke ned i vandet. Før og efter denne „opvisning" passerede skibet igennem store flager af en drivende substans, der blev beskrevet som lignende en „olieagtig fiskerogn". (Noget lignende skete den 8. jan. 1960, da det britiske skib „Corinthio" passerede gennem en mystisk flydende substans, der var „honningfarvet og silkeagtig").

I maj måned det følgende år oplevede et andet skib, „Patna", nøjagtigt det samme: To roterende, undersøiske kæmpehjul med lysende eger. Egernes længde blev anslået til ca. 250 meter. Også andre har rapporteret dette fænomen, og hver gang har stedet været Den persiske Bugt eller Det røde Hav. Det er i det hele taget, som om alle disse mærkværdige „fænomener" har forkærlighed for berømte farvande.

Rækken af sådanne rapporter er lang. Man kunne med lethed fylde dette og de to næste numre af UFO-NYT, men endnu mere interessante er de overvejelser, som disse rapporter kan give anledning til: Hvad foregår der i havet? – Hvad er årsagen til denne aktivitet? – Undersøiske baser? – Sunkne kulturer? – Geologiske undersøgelser? – En dag vil vel også dette blive opklaret.

Lad os til slut nævne beretningen om s.s. „St. Andrew", der nær var blevet skudt i sænk af en meteorsværm – ifølge „New York Times" fra den 5. november 1906. Vi citerer kaptajn Fitzgeralds egen beretning:

„Tirsdag eftermiddag (den 30. okt. 1906. O.a.), da vi befandt os ca. 950 km nordøst for *Cape Race* (der var den igen! O.a.), var vejret klart og sigtbart, selv om der kun var lidt solskin. Lige efter „1 glas", altså kl. 16,30, så jeg tre meteorer falde i vandet ret forude, det ene efter det andet, og i en afstand af 7–8 kilometer fra skibet. Selv om det var dagslys, efterlod de en rød stribe i luften, lige fra Zenith til horizonten. I det samme råbte 3. maskinmester til mig. Da fik jeg øje på et *enormt meteor* om bagbord. Det faldt i *zig-zag* ca. 1 km borte mod syd. Vi kunne tydeligt høre vandets syden, da det ramte. Det faldt med en *vuggende bevægelse* og trak en bred, rød stribe efter sig. Meteoret må have vejet adskillige tons og så ud til at være mellem 3 og 5 meter i diameter. Det havde form som en *tallerken,* hvilket formodentlig var årsagen til den mærkelige, vuggende bevægelse. Da *metal-massen* ramte vandet, rejste sprøjt og damp sig til en højde af mindst 12 meter, og et øjeblik så det ud som en krateråbning. Havde det været nat, ville meteoret have *oplyst havet i en radius af 75–100 km (!).* Den sydende lyd, da det ramte vandet, lød som damp, der slipper ud, og var så kraftig, at 1. maskinmester tørnede ud af køjen og kom op på dækket, da han troede, at lyden kom fra maskinrummet. Jeg har set meteorer overalt på Jorden, men aldrig et så stort som dette".

Læg mærke til, at ordet „tallerken" forekommer. Major Keyhoe, N.I.C.A.P., har angivet, at den ældste kendte rapport, hvor dette ord er anvendt til beskrivelse af et UFO-fænomen, er en observationsberetning fra Dennison, Texas, i januar 1878. – Er dette måske den næstældste?

Nr. 6, nov./dec. 1965.

Fra nr. 1 1966, skal De have denne mundsmag, der behandler de så hyppigt rapporterede elektromagnetiske virkninger:

Videnskabelige målinger af UFO'er

af prof. Charles A. Maney.

Kan videnskaben nægte, at UFO'er er materielle (håndgribelige) – hvis de kan måles ved hjælp af netop de instrumenter, videnskaben selv benytter til at måle materielle emner?

Elektromagnetiske virkninger i forbindelse med rapporter over tilsynekomst af UFO'er udgør et af de mest betydningsfulde aspekter ved deres virkemåde. Efter bølgen af UFO-observationer i USA i november 1957, under hvilken, der hyppigt optrådte elektromagnetiske virkninger som, at bilmotorer gik istå, billygter blev svagere, bilradioer holdt op at fungere, – skrev jeg en artikel i maj-juni nr. 1958 af det engelske Flying Saucer Review, hvor jeg anførte 18 tilfælde med sådanne virkninger. I denne artikel understregede jeg det betydningsfulde i, hvad afdøde kaptajn Ruppelt betegner som en „ny dimension indenfor UFO-fænomener".

I juni 1960 offentliggjorde en komité af NICAP -medlemmer en omfattende undersøgelse over de samme fænomener; denne anførte 81 klare tilfælde plus 9 grænsetilfælde. Senere kom „The UFO Evidence"-rapporten fra NICAP, som var en udvidelse af 1960-undersøgelsen. Denne omfattede i alt 106 klare tilfælde og 10 grænsetilfælde, som alle var forekommet før januar 1964. Indsamlingen af yderligere tilfælde, konstateret i løbet af 1964, er endnu ikke offentliggjort, men eftersom observationerne stadig fortsætter uden ophold over hele verden, vil de samlede resultater for 1964 uden tvivl fremvise yderligere tilfælde. Det bør bemærkes, at de såkaldte „klare tilfælde", som NICAP-rapporterne nævner, kun omfatter de tilfælde, „hvor et tydeligt UFO, enten en klart synlig, genstand eller lyskilde (ikke blot diffuse eller blinkende lysstråler) blev observeret på samme tid og sted som forekomsten af en klar elektromagnetisk virkning, som f. eks. at en vogn gik istå".

En berømt fysiker fra det 19. århundrede, Lord Kelvin, definerede engang virkeligt kendskab til den fysiske videnskab, begyndende med disse ord: „Når man kan måle, hvad man taler om, og måle det i tal, så ved man noget om det . . ." Han beskrev den form for oplysninger, som giver bestemt bevis for en fysisk realitet. Det, som kan måles med de instrumenter, som videnskaben benytter sig af, udgør stof i den materielle verden. Ydermere tjener den fortsatte anvendelse af stadig mere præcise målinger indenfor fysikken til, på den mest betydningsfulde måde, at udvide grænserne for vort kendskab til arten af den fysiske verden. I UFO'ernes tilfælde kan fysiske målemetoder med bestemthed påvise det reelle i disse nye fænomener, og de kan også medvirke til, at vi finder ud af mere om dem.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, hvad man meget vel kan kalde en milepæl i jagten på oplysninger om UFO'er, nemlig tilfælde, hvor styrken af magnetiske felter i forbindelse med UFO'er er blevet målt med fysiske måleapparater. Med indførelsen af videnskabelige målemetoder ved undersøgelsen af UFO'er følger det, at UFO'er er klassificeret som afgjort materielle genstande, og de danner således en gruppe af fysiske fænomener, som afviger fra alle nu katalogiserede typer, som er kendt af den ortodokse fysiske videnskab.

For til dels at belyse arten af disse elektromagnetiske fænomener, vil jeg referere visse udvalgte oplevelser og i to tilfælde følge dem op med beskrivelser af forsøgene på at måle fænomenerne ved anvendelse af videnskabelig metodologi. Det vil blive klart, at vidt forskellige måleteknikker har givet meget ensartede resultater. Det er min opfattelse, at eksemplerne, som her gives, danner tilstrækkeligt bevismateriale til at stimulere mere aktiv deltagelse fra fysik-videnskabsmændenes side i forskning med det sigte at sikre flere oplysninger om disse fænomener.

For ikke så længe siden modtog jeg et brev fra en dame, som bor i Defiance, Ohio, hvori der var beskrevet en uhyggelig oplevelse. Damen, hvis navn jeg vil hemmeligholde, er intelligent, absolut pålidelig og yderst agtet i byen. Hendes brev lyder som følger:

> „Min mor, fru . . ., som boede på landet udenfor Hutsonville, Illinois, døde den 28. april i år (1964). Jeg er ked af, at jeg ikke insisterede på, at hun fortalte Dem denne beretning selv, men jeg tror, hun frygtede, at De ville reagere på samme måde på historien, som jeg gjorde – skeptisk. Jeg vil prøve at fortælle Dem det, hun fortalte mig, så vidt jeg kan på samme måde. „En aften, da det næsten var mørkt, gik jeg ud i hønsehuset for at samle æg. Hønsene var rolige som sædvanlig, da jeg pludselig hørte en snurrende lyd – en lyd, jeg aldrig havde hørt før. – Hønsene blev vilde, mere vilde end hvis et dyr havde været der-

inde hos dem. Jeg kunne knapt nok komme ud, fordi de fløj mod mig. Jeg kunne ikke finde ud af, hvad der kunne forårsage en sådan opstandelse.

Nogle aftener senere var jeg gået i seng ovenpå. Jeg tror nok, jeg havde sovet, men jeg er ikke sikker. Så hørte jeg den samme snurrende lyd igen – i det fjerne, så kom den nærmere gradvis, derefter gradvis længere borte fra – adskillige gange. Det lød, som om der var noget, der prøvede at lande på huset. Det føltes, som jeg aldrig har følt noget før. Der var en pulseren, noget i retning af et kæmpemæssigt hjertes slag og en slags tryk, tungt tryk – men det kan heller ikke rigtigt forklare det. På et tidspunkt syntes det at komme så nær, at jeg syntes, jeg ikke kunne holde det ud. Jeg var så angst, at jeg ikke kunne røre mig fra sengen. Hele tiden kunne jeg høre den elektriske måler snurre hurtigere, end jeg nogensinde tidligere havde bemærket. Når „tingesten" fjernede sig, sagtnede måleren farten, når den kom nærmere, løb måleren løbsk. – Jeg er *sikker* på, at det var lysmåleren.

Jeg tænkte på at få fat i geværet og komme ud og skyde på den, men på en eller anden måde kunne jeg ikke, eller gjorde jeg det bare ikke, før nogle minutter efter den var væk. Jeg kunne ikke se noget til den, da jeg kom udenfor".

Jeg prøvede selvfølgelig at forklare min moder, at hun kunne have drømt det, eller at det var et udslag af for højt blodtryk, eller måske et hjerteanfald – når det kommer til stykket var hun 70 år gammel og havde haft et tilfælde 10 år tidligere. Hun fastholdt, at hun var *sikker* på, at det virkelig var sket . . .

Jeg var dog i hvert fald overbevist af mine egne argumenter, indtil – slutningen af måneden, hvor moder viste mig sin lysregning – $ 13,00 – alle de tidligere $ 6,00".

En anden lignende hændelse fandt sted i Bedford, Ind., om aftenen den 25. august 1955. Denne belyser også UFO'ers elektromagnetiske virkninger på elektrisk strøm i huse.

En kvinde var sammen med en veninde på vej til sit hjem i bil. Da de nærmede sig huset, hvor hun havde ladet lyset brænde i opholdsstuen, så de et UFO, hvidt med en sort stribe gennem midten, som svævede nær ved huset. Når lyset fra UFO'et pulserede, blev lyset i huset svagere og stærkere i takt med UFO'ets glød. Den rædselsslagne kvinde kørte tilbage til byen for at vente på sin mand. Da de sammen vendte tilbage, var UFO'et forsvundet.

Det betydningsfulde er, at en ydre kilde for elektromagnetisk energi, i det andet tilfælde med sikkerhed klarlagt som et UFO, påvirkede strømforsyningen i disse hjem.

*

En mere almindelig forekommende demonstration af elektromagnetiske virkninger, hvor UFO'er har været i nærheden, drejer sig om forstyrrelser af det elektriske anlæg på biler. Et særligt interessant eksempel på denne type er hændelsen ved Lock Raven dæmningen, den 31. oktober 1958.

Om forfatteren

Charles A. Maney er professor i fysik og matematik fra Defiance Callege, Defiance, Ohio, USA. Han er medlem af NICAP's bestyrelse samt særlig rådgiver i fysik for APRO. Sammen med Richard Hall har han udgivet bogen „De flyvende tallerkeners udfordring". Professor Maney's „Et eksperimentalt studium over gnidningsmodstand", der blev offentliggjort i „American Journal of Physics" i april 1952, har ført til opdagelsen af helt nye love for gnidningsmodstand.

Lock Raven dæmningen ligger lige nord for Baltimore, Md. Enkelthederne i denne sag blev „omhyggeligt undersøgt“ af det amerikanske luftvåben, som officielt indrømmede at de „ikke kunne nå frem til nogen gyldig konklusion . . . med hensyn til arten af genstanden eller fænomenet“. Denne observation er her gengivet ordret, som den er anført på side 14 i det amerikanske luftvåbens officielle rapport fra 1963:

„Den 31. oktober 1958 kørte to mænd i nærheden af Lock Raven dæmningen, som ligger nord for Baltimore, Md. Idet de kørte rundt i et vejsving nær ved en bro, fik de øje på noget, som så ud til at være en stor, flad og noget i retning af ægformet genstand, som svævede mellem 100 og 150 fod over broens overbygning.

De sagtnede farten, men besluttede at køre nærmere og undersøge genstanden. De kørte langsomt nærmere mod genstanden ad vejen, som førte til broen. Da de var ca. 75 eller 80 fod fra broen, gik bilen fuldstændig istå. Vidnerne oplyste, at det var, som om hele det elektriske system blev påvirket, lyset på instrumentbrættet og forlygterne gik ud samtidig med motoren. Føreren af vognen bremsede og prøvede at starte vognen, men der skete ingenting.

Vidnerne blev forskrækkede og steg begge ud af vognen. De gemte sig bag den, da der ikke var noget andet skjulested. Fra dette fordelagtige sted betragtede de UFO'et i ca. 30 til 45 sekunder. Pludselig så det ud, som om UFO'et udsendte et strålende hvidt lys, og begge vidnerne udtalte, at heden slog mod deres ansigter. Samtidig kom der en kraftig larm, som de forklarede som en dump eksplosion eller et tordenskrald.

Så hurtigt, at vidnerne ikke blev klar over den rette rækkefølge af begivenhederne, begyndte genstanden at hæve sig lodret. Genstanden ændrede ikke stilling over broen, mens den steg, men den så meget stærkt lysende ud, og omridset blev uskarpt, så dens form ikke kunne skelnes, da den steg. Den var fra 5 til 10 sekunder om at forsvinde fuldstændigt.

Da genstanden var ude af syne, vendte vidnerne vognen, som nu startede uden besvær, og kørte hurtigt tilbage til nærmeste telefon for at melde oplevelsen. De nåede til en telefon et kvarter efter hændelsen, og observationen blev rapporteret til politiets afdeling i Towson. De sendte to betjente ud for at afhøre vidnerne.

Da vidnerne havde rapporteret observationen til betjentene, følte de en brændende fornemmelse på huden og fortsatte til St. Joseph's hospital i Baltimore, hvor de blev undersøgt og derefter sendt hjem. Vidnerne tog hjem hver for sig.

Anmærkninger: Broen er en dobbeltbuet stålramme-konstruktion med vejbelægning af cement. Den er forsynet med et friskt lag mørkegrøn maling og er omkring 40 fod høj, målt til overkanten af hver bue. Hele broen er ca. 500 fod lang (0,1 mile), og den afstand, hvorfra UFO'et først blev set, var ca. ¾ eller 1 mile.

Der var ingen usædvanlig meteorologisk aktivitet i området, ingen tordenstorme og helt klart vejr. Sigtbarheden var 20 miles, ved Friendship Lufthavnen kl. 01,00, den 27. oktober.

Denne sag blev omhyggeligt undersøgt; man kunne imidlertid ikke finde frem til nogen gyldig konklusion med hensyn til arten af genstanden eller fænomenet, og det er stadig u-identificeret. Materialet, der er til rådighed, tyder ikke på, at denne genstand eller fænomen udgør nogen trussel mod De forenede Staters sikkerhed“.

*

En lige så sensationel hændelse, som tiltrak sig videnskabsmænds opmærksomhed, er beskrevet i et brev til det engelske Flying Saucer Review. Dette omhandler Ivinghoe-tallerkenen, som også bliver benævnt Buckinghamshire-observationen.

I dette brev fortæller Mr. Ronald Wildman, 42 St. Margaret's Ave., Luton, Bedfordshire (England), om sin forbløffende oplevelse, da han var på vej for at aflevere en ny Vauxhall-bil tidligt om morgenen den 9. februar 1962:

„Jeg tog hjemmefra kl. 3,00 for at køre til Swansea med en ny station-car fra fabrikken. Jeg var kommet gennem Dunstable og nærmede mig korsvejen for enden af den øde Ivinghoe-vej ved Aston Clinton, og klokken var nu ca. 3,30. Så så jeg noget – det var ovalt af form og hvidt med sorte mærker med regelmæssige mellemrum omkring det; det kunne se ud som huller for udstødning eller luft-ventilation. Det var 20 til 30 fod over jorden og mindst 40 fod i tværmål – hvilket forekom mig fantastisk.

Så snart jeg kom indenfor en afstand af 20 yards fra det, ændredes motorstyrken på min bil, og hastigheden faldt brat til 20 miles i timen. Jeg skiftede ned til 2. gear og trådte kraftigt på speederen – intet skete. Jeg kørte med det lange lys på, og selv om motoren gik ned i omdrejninger, blev lyset ikke svagere. Genstanden, som ikke gav nogen støj fra sig, fløj foran mig i en afstand af ca. 20 fod over en strækning på 200 yards, så begyndte den at komme længere ned – den fortsatte således til den nåede enden af vejen – så kom der

en hvid tåge frem omkring den, ligesom et slør om månen. Så drejede den mod højre med en enorm fart og forsvandt; idet den gjorde det, fejede den frostsne fra trætoppene ned på vindspejlet på min vogn.

Det var afgjort en fast genstand, for skæret fra mine forlygter blev kastet tilbage fra den".

For at klargøre nogle af kendsgerningerne omkring Buckinghamshire-observationen, foreslog Thomas Thomson (i marts-april nummeret af det engelske „Luforo-Bulletin"), at vognen måske mistede kraft, da den var nær ved tallerkenen, på grund af denne sidstes magnetiske felt, som påvirkede tændings-systemet. Thomson mente, at krafttabet kunne stamme fra virkningen af tallerkenens felt på tændspolen.

I et strålende eksperiment lavede Alan Watts en induktionsspole med 616 vindinger af glaseret kobbertråd på en fiberrulle og satte denne hjemmelavede spole udenpå tændspolen i sin vogn, en engelsk Vauxhall Victor. Mens bilen gik i tomgang, sendte Watts først en ensrettet strøm gennem den hjemmelavede spole. Ingen virkning konstateredes. Da han imidlertid sendte vekselstrøm på 8-11,5 ampere med 50 svingninger pr. sekund igennem, faldt motorens omdrejningstal, og der blev mindre motorkraft. Ved et simpelt regnestykke med en fysisk formel vises det, at et skiftende magnetisk felt af størrelsesordenen 500 enheder (ørsted) påvirkede tændspolen. Dette skiftende felt havde en udtalt virkning i retning af at formindske bilens kraft.

Da Watts bemærkede, at Buckinghamshire-UFO'et var ca. 20 fod foran vognen et stykke tid, mens bilens kraft var mindsket, beregner han ved hjælp af loven om kvadratet på afstand, styrken af det magnetiske felt een fod borte fra tallerkenen, til 200.000 Ørsted-enheder. Dette er et meget kraftigt magnetisk felt.

Watts kommentarer: „Sådanne felt-styrker kan man i dag nærme sig i laboratorier ved at anvende meget kraftige magneter".

Endnu en observation udfordrede videnskabsmænd til at nå frem til en konklusion, i forbløffende grad overensstemmende med den førnævnte, nemlig en forbindelse mellem et uhyre kraftigt skiftende magnetisk felt og et UFO. I dette andet tilfælde var UFO'et imidlertid en stor cigarformet genstand. Og forbløffende nok var beregningen af feltet i forbindelse med dette UFO baseret på et helt andet fysisk princip, den såkaldte Faraday-effekt, som omhandler rotation af polariseret lys i et kraftigt magnetisk felt.

Den observation, som tjener som baggrund for den fysiske analyse i dette tilfælde, blev gjort af en amerikansk videnskabsmand, Wells Alan Webb, kemisk ingeniør og forsker, som skaffede California Universitetet en deuterium-kilde til brug for cyclotron-forskning. Mr. Webbs observation er refereret, som han beskrev den i sin bog „Mars the New Frontier". Det hændte den 5. maj 1953 kl. 9,45–10,00 om formiddagen i Arizona.

„Det var en meget klar morgen med solskin; forfatteren stod på en mark nær The Vacuum Cooling Company's fabrikker, ikke langt fra Spain flyvepladsen, og ca. en mile nord for Yuma militærflyvebasen. Hans opmærksomhed blev henledt på støjen fra nogle jetjagere, som steg op i hurtig rækkefølge, fløj direkte over ham og nordpå. Mens forf. betragtede den nordlige himmel, blev hans opmærksomhed henledt på noget, som først så ud som en lille hvid sky, alene på himlen på det tidspunkt. Forf. havde Polaroid briller med grønt skær på, og som han havde for sædvane, når han studerede skyer, tog han brillerne af og på med mellemrum, for at sammenligne virkningen med og uden polaroid. Genstanden var omtrent aflang med en lang akse i vandret plan.

I løbet af ca. fem minutter fløj genstanden omkring 30 grader mod øst. Så så den ud til at dreje brat og flyve nordpå; på samme tid skiftede den aflange form til cirkel. Som en cirkelformet genstand blev den hurtigt mindre, som om den trak sig tilbage. Mens den fjernede sig, mistede genstanden ikke synligt noget af sin lysstyrke. I løbet af 30 sekunder blev dens diameter så lille, at forf. ikke længere kunne se den.

I det første tidsrum havde forf. ikke bemærket nogen ændring, hverken i den aflange form eller synsfeltet omkring den, når han tog sine Polaroid-briller af og på. Men i den anden periode kom adskillige koncentriske cirkler med samme indbyrdes afstand tilsyne rundt om den nu cirkelformede genstand. Cirklerne var tydelige mørke bånd, som omsluttede den sølvskinnende skive. Den største af disse cirkler var måske seks gange selve skivens diameter. Når forf. tog polaroid-brillerne af, blev den sølvskinnende skive tilbage, mens de koncentriske ringe forsvandt. Når brillerne blev taget på, dukkede ringene atter op. Forf. gentog dette adskillige gange, hver gang med samme resultat. Ringene ophørte dog med at være synlige, inden selve skiven blev for lille til at se længere.

Denne observation stimulerede Mr. W. K. Allan's videnskabelige fantasi således, at han fra sin adresse, 2025 – 29th Ave., S.W., Calgary, Alta., Canada, skrev til NICAP den 7. jan. 1962 og fremlagde en forklaring på Webb's observa-

tion på grundlag af Faraday-effekten. Mr. Allan beregnede styrken af UFO'ets magnetiske felt til omkring 1 million Ørsted, et tal, der godt nok er større end det, Watts kom til, men dog af samme størrelsesorden. Wilman's UFO, som Watts arbejdede med i sine beregninger, var af den mindre og skiveformede eller ovale rumskibstype. Webb-Allan objektet var af den større og cigarformede type.

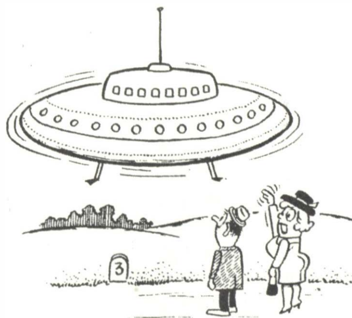
Webb's observation og Allan's brev til NICAP, der forklarede de observerede ringe, kom den franske videnskabsmand René Fouéré for øre. En artikel, offentliggjort af Fouréré i GEPA, (Paris), i 1963, forklarer, hvorfor Webb, da han observerede det cigarformede objekt fra siden, var ude af stand til at se ringene, og hvorfor ringene var synlige, da han så UFO'et fra enden, og det fremtrådte cirkelformet. Da det blå morgendagslys er polariseret, som Fouréré forklarer, og det passerer på langs af det cigarformede UFO for endeligt at blive analyseret gennem Webb's polaroidglas, havde han i virkeligheden et gigantisk polarimeter til analyse af UFO'ets magnetiske felt. Fouréré accepterede tallet 100 meter (328 fod) som solenoidens („spolens" – O.a.) længde – og dermed også Allan's beregning på 1 million Ørsted.

Dette tal på ca. 300 fod som solenoidens længde og dermed også længden af det cigarformede UFO stemmer godt med den anslåede længde af andre sådanne objekter.

En af de mest pålidelige observationsberegninger om et cigarformet UFO er den, der er aflagt af pastor Lionel Browning fra Cressy, Tasmanien. Pastor Browning beskriver objektet, han observerede, som „ca. 300 fod langt". I dette tilfælde var det cigarformede objekt, der blev karakteriseret som „moderskibet", ledsaget af 5 eller 6 mindre skiver, der blev anslået til omkring 30 fod i tværmål. En interessant kendsgerning, der blev bemærket af pastor Browning, er, at moderskibet „havde fire lodrette bånd", Disse lodrette bånd er også blevet set ved andre observationer af cigarformede objekter, i særlig grad over Kilimanjaro i Afrika i 1951 og i Plymouth, N.N., i 1960. Man spekulerer på, om disse observerede bånd kan være kæmpemæssige induktionsspoler, der frembringer de store magnetiske felter, som optræder i forbindelse med UFO'er.

I lyset af disse beretninger er det klart, at de første pionerskridt er blevet taget af videnskaben henimod en analyse af UFO'ernes natur. Man må håbe, at andre videnskabsmænd og videnskabelige grupper vil gøre yderligere bestræbelser for med videnskabelige instrumenter at fastslå de Uidentificerede Flyvende Objekters natur.

FATE, juni 1965 —*JIOKJ.*

— Stå ikke bare dér og glo, Børge, VINK . . .

Kometen

Hidtil har kometen Kohoutek ikke været så iøjnefaldende set herfra, som vi måske havde forventet. De gode iagttagelsesmuligheder om aftenen og natten får vi først, når den har passeret bag om Solen. Hele januar skulle vi kunne se den lyse klart – dog kun som Venus, ikke som Månen. Endnu i februar skulle vi kunne følge den med det blotte øje.

UFO-NYT har altid været med på noderne, længe inden mange andre har prøvet at spille efter dem. Det gælder for eksempel den ukonventionelle fortidsopfattelse. Godt 2 år før von Dänikens første bog forelå på dansk, kunne man således læse denne artikel:

KULTUREN I GLEMMEBOGEN

Af V. J. Brøndegaard.

Adskillige fund og overleveringer peger på, at der fandtes højtudviklede kulturer længe før syndfloden. Naturkatastrofer og „atombomber" kan have ødelagt dem.

Alle skolebørn lærer, at verdenshistorien begynder med sumererne og ægypterne, grækerne og romerne. Længere tilbage lå jern-, bronce- og stenalderen. Resten fortaber sig i fortidens mørke.

Men kan det virkelig være sandt, at menneskeaber eller abemennesker gennem mange årtusinder kun brugte deres ringe intelligens til at slå hinanden ihjel?

Antropologerne forsikrer os, at homo sapiens' eneste værktøj gennem en halv million år var af flint. Stort mere opfandt „det kloge væsen" ikke i løbet af 500.000 år. Først fra omkring 1750 e. Kr. begyndte menneskets intelligens pludselig at klatre op mod nutidens tekniske civilisation.

Men oldtidens ægyptere og romere var næppe dummere end vor tids [illegible]ker. Ganske de samme materialer og naturkræfter stod til deres rådighed. Man savner da også en sandsynlig forklaring på, at menneskeslægten først i løbet af de sidste to hundrede år kom ind i en nærmest eksplosionsagtig udvikling.

Kan den mulighed helt udelukkes, at der også før stenalderen fandtes blomstrende kulturer med højt udviklet teknik? De lærde afviser tanken som det rene nonsens. Og dog – vi har i dag våben, som kan udslutte hele folkeslag. Blev forhistoriske lande og byer udslettet af gigantiske atomkrige eller naturkatastrofer og det så grundigt, at nu kun sagnet hvisker om deres eksistens?

Vi véd, at jordskælv, vulkanudbrud og oversvømmelser gentagne gange har ændret verdensdelenes udseende – at myriader af liv og livsformer uddøde. Når man betænker, hvor få og tilfældige vore geologiske og arkæologiske fund er – om Ægyptens visdom f. eks. blev så godt som intet bevaret – kan man engang meget vel finde ting, som gør det nødvendigt helt at revidere vort gængse tidsskema for menneskets kulturhistorie.

I følge videnskaben har oceanernes niveau altid været praktisk taget det samme som i dag. Men Titicaca-søen i Sydamerika ligger næsten fire kilometer over havspejlet og indeholder dog saltvand og en havfauna. Endnu højere oppe er fundet et 700 km langt bælte havmuslingekalk. Geologerne siger, at hele kontinenter hævede og sænkede sig. Men kan den forklaring ikke være lige så rigtig, at havspejlet af en kosmisk magt blev hævet og sænket?

De store floders munding fortsætter som undersøiske canons langt ud i havet. Kongo-bækkenet f. eks. fortsætter til 150 km fra kysten og 2000 meters dybde. Denne afslidning kan kun være sket på landjorden, følgelig må Afrika engang have været meget større mod vest.

Blev Atlanterhavet tørlagt alle steder med mindre end 2000 meters dybde, kom et fastland til syne. Er det Atlantis?

Om Atlantis er allerede skrevet 25.000 bøger og utallige artikler. Men kun så meget synes sikkert: Ikke én, men flere vældige „syndfloder" har gennem geologiske tidsrum ændret verdenskortet. Ikke blot ét rige, men mange lande kan være begravet under vand- eller jordmasser.

Sagn fra Hellas, Mellemamerika og Polynesien beretter om en fjern fortid uden måne og med et færre antal planeter. Grækerne kaldte urrigets indbyggere „proselener" – månebeboere. Den Amors gyldne kakonkugle, der nu ret fredsommeligt kredser omkring Jorden, er rimeligvis et himmellegeme, der kom ind i Jordens tiltrækningskraft. Da månen blev indfanget af vor klode, må følgen være blevet gigantiske naturkatastrofer. Fra antiken er bevaret mange overleveringer om korrekturen af månekalenderen. Først fra det 7. årh. f. Kr. svarer omløbstiden til nutidens.

Den faste jordskorpe måler kun 100–150 km og er sammenlignet med hele kloden kun som en æggeskal. Skorpen svømmer i sej magna og kan, påvirket af en kosmisk kraft, være blevet fastholdt, mens massen i det indre fortsatte rotationen. Resultatet måtte blive den vandring af polerne, som mange geologer har konstateret.

Den græske historiker Herodot (5. årh. f. Kr.) refererer en samtale, han førte med ægyptiske præster, der forsikrede ham, at det ægyptiske kongerige var over 10.000 år gammelt. I det tidsrum skiftede solen (set fra Jorden) plads fire gange. Også Bibelen beretter om forhistoriske naturkatastrofer. Esajas' bog og 2. Kongernes bog fortæller samstemmende, at i kong Akaz' tid gik solurets skygge ti streger frem, d.v.s. solen stod nærmere horisonten, men at den gik det samme antal streger tilbage, mens sønnen Hiskiaz regerede. I Josva-

bogen råber profeten efter sejren over amoriterne – Sol, stå stille i Gibeon, og måne i Ajjalons dal! – „Og solen blev stående midt på himlen og tøvede næsten en hel dag med at gå ned. Hverken før eller siden har der været en dag som denne".

Platon siger i dialogen „Politicus":

– Til visse tider har verdensaltet sin nuværende kredsbevægelse, til andre tider drejer det i modsat retning . . . På et sådant tidspunkt omkommer alle dyr, men kun en lille part af menneskene.

I Kritias-dialogen lader Platon en ægyptisk præst sige:

– Der er allerede sket mange slags udslettelser af mennesker, de værste med ild og vand. Hvad der hos jer grækere fortælles om Faeton, Helios' søn, at han besteg faderens solvogn og forbrændte alt på Jorden, det lyder nok som en fabel. Men den har en sand kærne, nemlig himmellegemernes ændrede bevægelse og livets ødelæggelse på jorden. Ved hver ødelæggelse skånes kun nogle få mennesker, som lever højt i bjergene. Og det er de udannede og uvidende, der ikke véd noget om alt det, der var i disse ældre tider.

Med andre ord: civilisationen langs floder og kyster druknede, kun de primitive folk i højegnene overlevede. Den dumme bevarer ingen traditioner . . . derfor gik vor viden om fortidens kuturer tabt.

Og hvad der blev levnet, sørgede mennesket selv for at ødelægge . . . som eleven, der efter sidste eksamen tilintetgør de forhadte skolebøger.

Kinas ældste traditioner er yderst sparsomme. Kejser Shin-Huang-ti begyndte i det 1. årh. e. Kr. at bygge muren som værn mod alle fremmede „barbarer". Samtidig sørgede han for, at alle bøger om astronomi og historie blev brændt. Bogbålene flammede over hele Midtriget – med ham skulle en ny æra begynde. Sagnet siger, at de sidste rester af fortidens litteratur måtte rekonstrueres efter en gammel mands hukommelse . . .

Det videnskabelige bibliotek i Alexandria (Ægypten) var oldtidens største og rummede omkring år 250 f. Kr. over 700.000 skriftruller. De blev alle brændt under krige 48 og 47! Det lykkedes at samle andre 43.000 ruller, der år 391 e. Kr. totalt ødelagdes af en hob religiøse fanatikere. Hvor megen kostbar viden om menneskehedens ældste historie gik for altid tabt med disse dokumenter?

Aztekernes fjerde konge Itzkoatl, som regerede et halvt århundrede før Amerikas opdagelse, ville tilsløre sin ringe herkomst og grundlægge en ny tradition – derfor gav han ordre til, at alle gamle „løgnagtige" håndskrifter skulle samles og brændes. De spanske erobrere foragtede også dette „hedenske makværk" og smed hele dynger pragtfulde illustrerede codices på bålet. Kun ganske få eksemplarer overlevede autodaféen og ligger nu som store kostbarheder i verdens museer.

Vi kan nu kun gisne om de overraskelser, der ville møde nutidens forskere, hvis de kunne gennemgå de forsvundne dokumenter. I et museum i Salzburg ligger et 67x67x47 millimeter stålstik, fundet 1866 af geologen Gurlt i et lag fra – tertiærtiden!

Mineralogen Wm. Niven gjorde 1911 et sensationelt fund i Meksiko. Han fandt i en grusgrav ved hovedstaden to brolagte gader, den ene i 2,7, den anden i 4,5 meters dybde. Han gravede videre, kom gennem et tykt lag vulkansk aske og fandt talrige bygningsværker. I et rum fyldt med aske havde ligget et guldsmedeværksted. Et siderum var smykket med vægmalerier i velbevarede farver. Niven døde 1937, og tusinder af hans fund ligger ubearbejdet i en dynge i Houston, Texas. Videnskaben vil ikke kendes ved dem . . . de passer ikke ind i dens billede af verdenshistoriens gang.

I det hele tager venter mange arkæologiske gåder på deres løsning. Et bælte fra en oldkinesisk grav viste sig at bestå af 85 pct. aluminium, 10 pct. kobber og 5 pct. mangan (vore fysikbøger siger, at H. C. Ørsted som den første – 1825 – fremstillede rent aluminium). I 1958 beviste en amerikansk ingeniør, at nogle „hellige krukker" på et museum i Bagdad var elektriske batterier brugt for 2000 år siden. I Gobiørkenen og Turkistan er fundet rør af en keramisk masse eller glas med en dråbe kviksølv i den ene ende. Et måleinstrument eller en kultisk genstand?

Flyvemaskinen turde være udtryk for højt udviklet teknik. I næsten 4000-årige indiske Vedakvad findes nøje beskrivelser af flyvende fartøjer kaldet „vimana", som har flere etager eller dæk og kan flyve både fremad og baglæns. Det hedder om dem i bogen „Manusa": – Ved hjælp af disse maskiner kunne menneskelige væsener flyve i luften indtil stjernernes regioner. Og himmelske væsener kunne begive sig til Jorden.

Professor Hunt Williamson optegnede blandt indianere i Minnesota et sagn: Før hvid mand kom hertil, så man runde og tavse himmelbåde, der kunne lande på søerne. De forsvandt, men lovede at komme igen.

Når brødrene Montgolfier og brdr. Wright nævnes som henholdsvis ballonens og flyvemaskinens opfindere, svarer det ikke til virkeligheden. Ifølge Franz Maria Feldhaus, der har teknikkens

kulturhistorie som speciale, gik en luftballon allerede år 1306 til vejrs ved en kejserkroning i Peking, og „flyvende vogne“, d.v.s. propeldrevne fly, havde man også i begyndelsen af vor middelalder – at dømme efter kinesiske træsnit fra **Kung-futse's** tid (551–479 f. Kr.).

I den oldindiske bog „Drona Parva“ omtales et supervåben med virkninger, der meget ligner katastrofen over Hiroshima og Nagasaki årtusinder senere. Det hedder om erobringen af en by:

– Han kaster projektilet Agneva, som rummer hele verdensaltets energi. Byens tre dele begyndte at brænde. Ild som 10.000 sole slog højt i vejret ... Hår og fingernegle faldt af menneskene. Hønsenes fjer blev hvide, deres fødder fulde af brandsår. Levnedsmidler fordærvedes på få timer og krukker gik itu uden synlig årsag.

Kan civilisationer, der mistede kontrollen over frigjorte naturkræfter, have udslettet sig selv og ikke efterladt spor? – Stensatte fæstninger i Irland og det vestlige Skotland ser faktisk ud, som om en kæmpemæssig skærebrænder havde smeltet dem sammen til en kompakt masse. Gamle irske sagn nævner også frygtelige våben – „kæmpefugle udspyede ild mellem skyerne, brændte grønne træer og smeltede sten helt ned til kiselstenenes rødder“.

Vi råder nu over kosmisk energi af en størrelsesorden, der meget vel kan forvandle storbyer til en dynge glaserede murbrokker. De arkæologer, som 100.000 år efter gravede i resterne, måtte med rette tvivle på, at her havde eksisteret en høj civilisation. Krigen efter atomkrigen bliver udkæmpet med spyd og stenøkser, har en filosof sagt.

Kronik fra „Frederiksborg Amtsavis“,
4. juli 1965.

Nr. 2, mar./april 1966.

I denne kavalkade har vi ikke villet begrave Dem i danske observationer. Vi bringer kun en enkelt rapport, der til gengæld er en af de mest opsigtsvækkende, vi nogen sinde har haft lejlighed til at kigge nærmere på:

UFO-LANDING den 27. april 1960

Den 27. april 1960 kl. ca. 03,00 kommer herr NN kørende i sin bil (Opel Rekord varevogn, årgang 1953) på landevejen mellem Slagelse og Næstved. Ca. 11 km syd for Slagelse passerer han godset „Gyldenholm“. Farten er ca. 60 km/t. Luften er let diset og vinden svag. Observatøren fortæller, at han havde fornemmelsen af, at et eller andet iagttog ham.

Efter at være kommet fri af den skov, der omgiver godsets hovedbygning, ser han mod sydvest i ca. 20° højde en stærk lysende, hvidlig ring, der nærmer sig med stor hastighed. I løbet af 3–4 sekunder har ringen bevæget sig mod bilen og standser brat i kort afstand fra denne. Bilens tændingsanlæg og lys afbrydes pludselig. Da observatøren mærker, at motoren ikke trækker, kobler han ud, kører ind til højre vejside og bremser bilen. Den stopper i en afstand af ca. 6 meter fra objektet.

Observatøren ser nu, at det drejer sig om en såkaldt „flyvende tallerken“. Dens størrelse anslås til ca. 9x6 meter (bredde/højde). Formen er noget i retning af to skåle lagt mod hinanden med et bredt lysende bånd ca. tværs over midten foruden en smallere stribe eller spalte ovenpå. Allerøverst, på noget der lignede en lille overbygning, løber en smal, fluoriscerende stribe tværs over. Forneden fordeler sig tre runde, lysende pletter, som observatøren mener er koøjer (se iøvrigt skitsen). Objektet lyser grå-grønt.

Medens observatøren betragter objektet, der holder sig svævende ca. 3 meter over jorden, glider tre teleskopstøtteben ud af skålformede fordybninger på undersiden af objektet. Endnu før de når jorden, glider endvidere et tykt, cylindrisk rør ned mod jorden. Røret stopper et stykke over jorden, og forneden på røret viser der sig nu en firkantet åbning.

Observatøren føler sig ikke angst, men måske nærmere en smule apatisk. Han tænker på at forlade bilen, men beslutter i det samme at blive siddende, idet 4 personer, én efter én, kommer ud af åbningen. De bevæger sig hen mod bilen med langsomme, graciøse bevægelser, nærmest som en frømand, der går på havbunden. De fire personer er iført grønligt skinnende dragter, hvorpå der foran ses tre mørke, lodrette striber, af hvilke den midterste er den længste. Endnu medens de fire bevægede sig hen imod bilen, glider et tykt kabel ud af objektets underdel i retning mod bilen. Kablet stopper ca. 2 meter fra bilens højre vindue. Nærmest bilen ender kablet med en firkantet skærm, hvori der ses en rund, hvid, lysende linse.

Skærmen holdes af kablet i knapt en meters højde. I mellemtiden har de fire personer fordelt sig omkring bilen, de to ved bilens venstre dør. I hænderne har de alle noget, der ligner en stavlygte, som de sætter ind mod bilen flere steder.

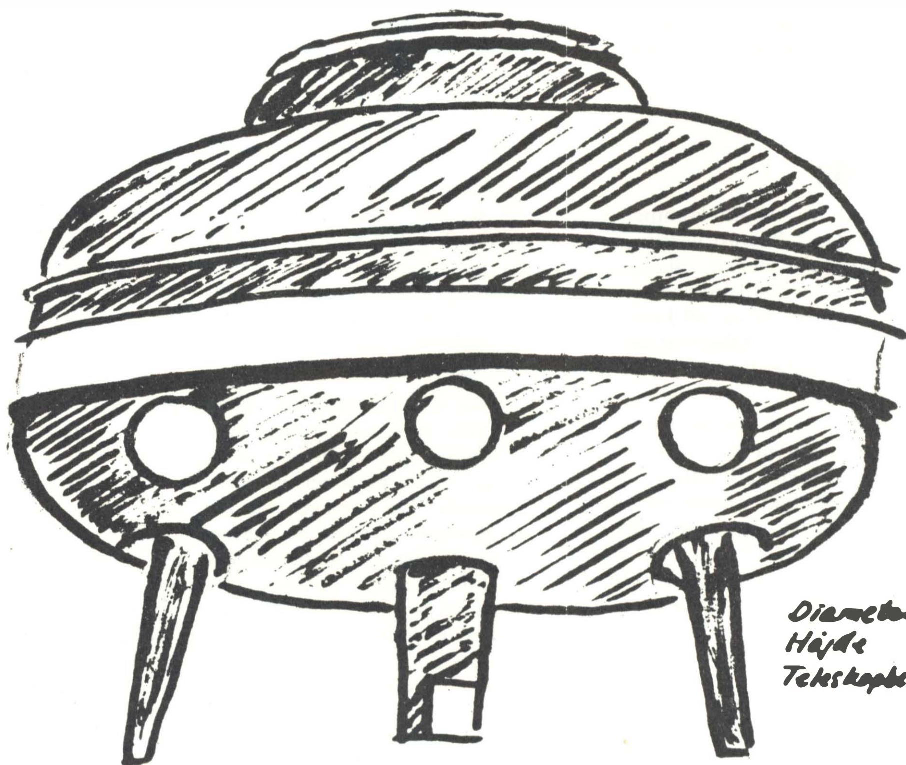
Observatøren beskriver personerne som lignende almindelige mennesker, dog var de kun ca. 90 cm høje. Deres ansigter lignede vore, men syntes at være noget fladtrykte. De bevægede munden, som om de talte, men der hørtes ingen lyde. Derfor er alt stille under observationen, bortset fra en svag summen som fra et højspændingsnet.

Kort efter forsvandt de fire personer tilbage til og ind i fartøjet, åbningen lukkedes, kablet blev trukket tilbage i objektet, og tilsidst blev støttebenene trukket op. Under en meget stærk lyseffekt hævede objektet sig derefter med en kolossal hastighed og forsvandt i samme retning, som det kom fra. Det var uden for synsvidde i løbet af få sekunder. Et øjeblik efter blev observatøren atter nærværende, idet tændingslampen begyndte at lyse. Nu steg observatøren ud af bilen og bemærkede straks en ejendommelig lugt, som han ikke kunne identificere. Da han prøvede at sætte hånden ned i de knytnævedybe mærker fra teleskopbenene, mærkede han en stærk hede.

Observationens længde anslås til ca. 4 minutter, idet observatørens armbåndsur, som ellers gik helt nøjagtigt, senere viste sig at gå 4 minutter bagefter. Det var sandsynligvis gået i stå samtidig med bilen. Da observatøren forsøgte at starte bilen bagefter, virkede den straks.

I årene efter observationen har observatøren lagt mærke til, at på det sted, hvor observationen fandt sted, har der været en plet, hvor vegetationen først kom i gang lidt efter lidt. Dette har ikke været muligt at efterprøve så lang tid efter observationen; der findes nogle få bare pletter på stedet, men det kan ligeså godt skyldes andre forhold som landingen.

Rapporten er udarbejdet i løbet af året 1966 og signeret af observatøren den 11. november. Observatøren er håndværker fra Midtsjælland. Det er vore medarbejderes indtryk, at herr NN er nøgtern, og at han har haft en oplevelse. Grunden til, at rapporten er så gammel er, at NN ikke har omtalt den for ret mange mennesker. Han ønsker også fuldstændig anonymitet.

Den skitse, der er vist, er ikke tegnet af observatøren selv, idet han ikke tegner særlig godt. Men den er opbygget med hans råd og vejledning og må siges at være tilnærmelsesvis korrekt ifølge hans beskrivelse. Man har gjort meget ud af at få facon og mål til at være så korrekte som muligt.

lej

TIL UFO-NYT's redaktion . . .
I anledning af rapporten om observationen ved „Gyldenholm" den 27. april 1960.

Mange vil måske forbavses over, at en så god observation har fundet sted her i landet, men i betragtning af de mange lignende UFO-observationer, der har været andre steder i verden og som nu kommer frem i dagspresse og ugeblade, skulle der ikke være noget enestående ved „Gyldenholm" observationen.

Siden jeg fik den første underhåndsmeddelelse i begyndelsen af 1965, har observationen været gennemarbejdet af flere medarbejdere inden for SUFOI, og det er vort indtryk, at observatøren er en pålidelig og nøgtern mand og at hans beretning er ægte.

En tilfældighed gjorde, at vi kom i forbindelse med observatøren. Var denne tilfældighed ikke indtruffet, havde manden beholdt oplevelsen for sig selv. Hvor mange af den slags hændelser, der ligger gemt ude i landet, ville være rart at vide.

Hørsholm, den 29. december 1966.

X. P.

Nr. 1, jan./feb. 1967.

Til sidst vil vi omtale et par af de initiativer, hvormed SUFOI har søgt at vække offentlighedens interesser for UFO-problemet. Desværre har de jo ikke givet nær det udbytte, som vi i vore lyse stunder – nok lidt naivt – havde forestillet os; men vi har da endnu ikke opgivet håbet!

VIL 1967 BLIVE ET VENDEPUNKT?

Endnu et år er ved at rinde ud og stadigvæk kan vi ikke se enden på sagen. Ti år er gået, siden UFO-NYT blev startet i 1957, og ser vi tilbage på den forløbne tid, skal det gerne indrømmes, at UFO-folk vel nok flere gange i dette tiår har regnet med, at en del af sløret ville blive løftet og at offentlige institutioner ville medvirke til sagens opklaring på en helt anden og mere positiv måde end tidligere. Dette er ikke sket, og vi har vel efterhånden også vænnet os til, at det ikke altid går så nemt og så stærkt, som vi kunne ønske.

1967 blev dog alligevel på mange måder et mærkeår. Skal vi tage det kedelige først, må vi konstatere, at flere religiøse sekter har søgt at benytte UFO-sagen til hvervning af tilhængere. SUFOI har i den anledning fået et antal henvendelser med forespørgsler om, hvad vi vil gøre ved dette? Vi kan faktisk ikke gøre ret meget! Vi kan beklage, at dette sker, men der er nok ingen grund til at fortvivle. Der vises i dag sagen så stor og saglig interesse, at folk i almindelighed ikke vil lade sig påvirke af slige infiltrationer. Det nytter ikke at lade sig inddrage i en polemik om disse problemer.

Visse steder i verden har der været talrige overflyvninger, der har givet os ekstraordinært gode observationer som et værdifuldt supplement til forskningsmaterialet. Universitetet i Colorado har udvidet deres forskningsarbejde af UFO-fænomenet, men vi har endnu ikke fået kendskab til detailler i dette arbejde, og vi ved derfor heller ikke noget om, hvilken vending sagen vil tage, når de første forskningsresultater offentliggøres ... hvis de offentliggøres?

Vi har oplevet et år, hvor flere fremtrædende videnskabsmænd har tilkendegivet deres positive holdning til problemet og dets opklaring. Professor James E. MacDonalds bog, UFO'er – det største videnskabelige problem i vor tid!, må nok betegnes som årets vægtigste bidrag til fremme af en saglig forskning. Hans grundige studier, og hans nøgterne og klare fremlæggelse af UFO-sagens kendsgerninger har fået mange andre videnskabsmænd til at ændre holdning. Bedst spores denne ændrede holdning vel nok hos det amerikanske luftvåbens egen videnskabelige UFO-konsulent, astronomen Dr. Allen Hynek (leder af det astronomiske fakultet og chef for det nye Lindheimer astronomiske forskningscenter på Northwestern-universitetet i Illinois). Efter i 19 år at have været luftvåbnets UFO-konsulent og dermed en af de medansvarlige for den hidtil førte UFO-politik, erkender han nu offentligt, at mange iagttagelser ikke kan bortforklares så let. Om UFO'er som fartøjer fra det ydre rum, siger han: „Jeg må indrømme, at der ikke er noget, der tyder på, at vi har besøg af gæster fra andre verdener. Men det ville være tåbeligt helt at ignorere denne mulighed". Dr. Allen Hynek støtter nu bestræbelserne på at få gennemført en systematisk udforskning, ikke blot af amerikanske, men også af UFO-rapporter fra andre dele af verden.

SUFOI har fundet professor McDonalds bog så værdifuld, at vi har sendt den til:

Den danske regering
Det danske folketing
60 danske videnskabsmænd
Den danske presse.

Vi har sendt bogen som en saglig og nøgtern orientering om UFO-problemet, men samtidig i håbet om en ændret og mere positiv holdning til hele sagen, dens behandling og opklaring. På næste side kan De se det følgebrev, der blev sendt til regering og folketing. Lignende følgebreve er tilsendt pressen og videnskabsmændene. →

Vi kan intet sige om resultatet af dette initiativ, men vi kan håbe det bedste. Hvis vi fremover vil få bedre arbejdsvilkår, vil året 1967 så afgjort havde været et mærkeår. *Frank Pedersen.*

Nr. 6, nov./dec. 1967.

De sidste fem år frem til i dag har UFO-NYT været drevet efter uændrede retningslinier, og vi slutter derfor kavalkaden med dette indlæg fra nr. 2, 1968:

ÅBENT BREV TIL POLITIET . . .

I januar-nummeret af UFO-NYT havde vi en massiv ophobning af rapporter fra navngivne politimænd under overskriften: *Politillidvækkende . . . !* Mange har sikkert undret sig over indledningen og afslutningen på rapporterne fra de 67 repræsentanter for lovens håndhævelse. Det ligger i hvert fald naturligt at forestille sig, at en og anden blandt de faste læsere har sagt:

„Hvem vil han overbevise...?" eller lign. Men naturligvis havde vi en bagtanke. Her er den:

Dette brev er, sammen med januar - nummeret, blevet sendt ud til alle landets politikredse. Vi ved – her ved redaktionens slutning – ikke noget om de eventuelle reaktioner på henvendelsen. Men det er naturligvis vort håb, at det på kortere (eller endnu vigtigere: på længere) sigt vil medvirke til et behageligere klima for UFO-observatører – også blandt politimændene selv!

Iver O. Kjems.

UFO-NYT

ORGAN FOR S.U.F.O.I. · SKANDINAVISK UFO INFORMATION

Redaktionen:
Frank Pedersen . Solvænget 6 . Uggeløse pr. 3540 Lynge . Tlf. Lynge (03-277) 732
Iver O. Kjems . Vesterkærsvej 13 . 2650 Hvidovre/Avedøre . Tlf. (01) 7836 13

Til politimester N.N.
X-købing politikreds

Vedlagt har vi fornøjelsen at sende Dem det nyeste nummer af tidsskriftet UFO-NYT.

Når vi har valgt at bede Dem læse netop dette nummer, skyldes det, at vi på siderne 16-27 har samlet en del rapporter fra navngivne mennesker rundt om på kloden. Disse 67 kolleger – de er nemlig alle politimænd! – står med deres navn og gode rygte inde for, at de har observeret det, man populært, men fejlagtigt, kalder »flyvende tallerkener«.

UFO'er, uidentificerede flyvende objekter, (som er den lidt stive, men mere korrekte betegnelse for »tallerkenerne«) er et af vort tids største mysterier. I årene siden den II verdenskrig er der fra troværdige borgere, politimænd, læger, sagførere, videnskabsmænd m.m., indløbet tusinder og atter tusinder af rapporter om disse mærkeligt manøvrerende lys på himlen.

Også her i Danmark har SUFOI, Skandinavisk UFO Information, som på privat basis indsamler og analyserer oplysninger om himmelfænomenerne, modtaget flere tusind rapporter. Men endnu flere er aldrig nået frem til os; måske vigtige rapporter, der kunne bringe os et skridt nærmere problemets opklaring. Mange har, takket være en meget naturlig og forståelig frygt for latterliggørelse, foretrukket at holde deres eventuelle oplevelser for sig selv. Denne frygt har ikke været ubegrundet, for fænomenet er alt for ofte – af autoriteter uden det fornødne kendskab til emnet – blevet afløjet som »fri fantasi« eller »mistolkning af natur-fænomener«. Denne negative indstilling er smittet af på myndighedernes og avisernes behandling – og ikke mange mennesker udsætter sig frivilligt for at »blive til grin«.

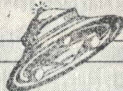
Vi tillader os høfligst at anmode Dem om at lade dette eksemplar af UFO-NYT cirkulere i politikredsen, således at de flest mulige får lejlighed til at læse artiklen om deres kolleger. Tør vi også bede Dem henvise eventuelle personer, der måtte melde om »mærkelige himmelfænomener«, til vor rapportcentral? – Adressen er:

SUFOI rapportcentral,
Erling Jensen,
Ingstrup Alle 35,
2770 Kastrup.
Tlf. (01) 51 11 41.

Med venlig hilsen – og på forhånd tak for Deres venlige indstilling:

Frank Pedersen
Iver O. Kjems

UFO-NYT

ORGAN FOR S.U.F.O.I. . SKANDINAVISK UFO INFORMATION

Redaktionen:

Frank Pedersen . Solvænget 6 . Uggeløse pr. Lynge . Tlf. Lynge (03-277) 732

Iver O. Kjems . Vesterkærsvej 13 . Hvidovre / Avedøre . Tlf. (01) 78 36 13

Til Regering og Folketing

Organisationen SUFOI (Skandinavisk UFO Information) har herved fornøjelsen at fremsende Professor James E. McDonald's beretning om sit syn på UFOer, populært omtalt som »flyvende tallerkener«.

UFOer – det største videnskabelige problem i vor tid? har denne fremtrædende amerikanske videnskabsmand kaldt sin beretning, der er baseret på over ét års intenst studium af problemet. Beretningen bygger på en undersøgelse af amerikanske observationer og af forholdene omkring dette mærkelige fænomen, specielt de amerikanske myndigheders holdning til UFOerne og den usømmelige måde, hvorpå man har behandlet tusinder af observatører.

Den offentlige mening og den amerikanske presse har blandt andet medvirket til, at de officielle undersøgelser i efteråret 1966 er blevet overdraget Universitetet i Colorado under ledelse af Dr. Edward P. Condon.

Fænomenet er dog ikke noget specielt for U.S.A.; overalt på Jorden bliver disse UFOer observeret, og også i Skandinavien har man gjort mange iagttagelser. Ulykkeligvis har den officielle amerikanske indstilling på dette område i udtalt grad været bestemmende for vurderingen hos nordiske myndigheder, videnskabsmænd og nyhedsformidlere. I Danmark såvel som i de øvrige nordiske lande må myndighedernes holdning karakteriseres som negativ-passiv.

Denne bog, som SUFOI også har tilsendt pressen og en række danske videnskabsmænd, er i første række tilstillet den danske regering og folketingets partier som en introduktion til og orientering om fænomenet.

Vi er helt klar over, at både regering og folketing er optaget af mange vigtige problemer, men vi vil dog alligevel tillade os at appellere om forståelse for alvoren bag dette problem. Vi beder om dette, ikke for vor egen skyld, men af hensyn til de mange mennesker, som har observeret eller fremover vil observere disse fænomener.

Vi anmoder indtrængende om, at man fra ansvarlig side vil holde sig underrettet om sagen og stille sig positivt overfor de bestræbelser, der fra flere sider på privat basis gøres for at nærme sig problemets løsning.

Skulle man her i landet ønske at etablere en officiel løbende undersøgelse af sagen, stiller vi meget gerne alle vore materialer og vor arbejdskraft til rådighed.

På SUFOI's vegne
med højagtelse

Frank Pedersen

Iver O. Kjems

Hynek, Harder - og hyponose-sagen

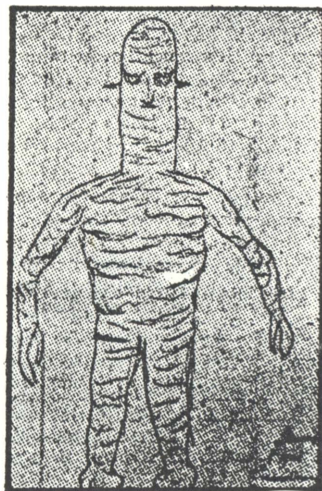
ved Iver O. Kjems

I flere danske og norske dagblade var der i oktober måned i år omtale af en UFO-affære, som vor gode bekendt, astronom dr. J. Allen Hynek, skulle have „sagt god for". Vi skrev naturligvis straks til dr. Hynek for om muligt at få bekræftet historien, og vi fik da også svar – som vi skal vende tilbage til senere i denne artikel.

Men først vil vi præsentere sagens enkeltheder, som vi har fået dem stykket sammen af oplysninger i de forskellige nedennævnte kilder.

En aften i oktober – efter de foreløbige oplysninger torsdag d. 11. – drog to værftsarbejdere, den 45-årige Charles Hickson og den 19-årige Calvin Parker, ud på fisketur ved Pascagoula i Mississippi, USA. De stillede sig ud på en gammel anlægs- og bådebro, og da mørket var faldet på, fik de øje på et underligt blåt lys, der bevægede sig hen mod dem ude over vandet. Lyset viste sig at komme fra en kæmpemæssig cigarformet genstand, og fra en dør på siden hoppede eller „flød" (?) tre mærkelige væsener ud. De havde rynket hud (nogle kilder beskriver den som rødlig, andre som sølvskinnende), spidse øren, spidse næser med hul under (mund uden læber), smalle øjesprækker (eller ifølge én kilde store øjne) og store hænder, der mindede om krabbekløer.

Den yngste, Parker, besvimede, så han kunne ikke give nogen fuldstændig redegørelse for, hvad der var hændt. Hickson var derimod ved bevidsthed, og han fortalte, at det ene af væsenerne rørte ved ham – og så

En skitse af en af Hickson og Parker's væsener med rynket hud (der vel strengt taget lige så godt kan være en dragt).

blev han straks vægtløs! De to mænd blev nu skubbet gennem luften hen til rumfartøjet. Hickson fortalte, at han råbte og skreg, da de blev ført ombord, og at et af væsenerne frembragte en sagte summende lyd, som om det ville berolige ham. Herefter blev de undersøgt fra top til tå af et tallerken-stort øje i kabinens ene væg.

Efter undersøgelsen (enkelte aviser taler om „forhør", men det er yderst usikkert, om der kan være tale om noget forhør, i hvert fald i normal forstand) blev de to mænd atter bragt ned på bådebroen, hvorefter væsenerne forsvandt tilbage i genstanden, som fløj bort.

Dr. James Harder fra University of California's tekniske højskole, som vi herhjemme kender bl. a. som konsulent for den amerikanske UFO-organisation APRO, fik henvendelse fra denne næste morgen og tog samme eftermiddag med fly til Mobile i Alabama og kørte om lørdagen videre til Pascagoula for at udspørge de to vidner.

Det yngste vidne, Calvin Parker, ses her efter et forhør hos sheriffen i Jackson County. Han rækker armen afværgende frem, fordi han ikke ønsker at blive fotograferet.

Herom fortalte dr. Harder til pressen: „De to mænd taler sandt, det er ikke noget fupnummer". I et telefon-interview fra Berkeley sagde Harder, at det var en fuldstændig ægte oplevelse, de to mænd havde haft. „Der er ikke plads for latterliggørelse i denne sag". Dr. Harder havde anvendt hypnose under sin afhøring, der ifølge visse kilder tog fire timer. „Efter adskillige forberedelser, som var nødvendige for at overbevise dem om, at det var ufarligt for dem, opnåede jeg ved almindelig hypnose-teknik at få dem til at genopleve begivenheden. Deres frygt- og rædsels-reaktioner er for mig bevis ud over al rimelig tvivl om, at de genoplevede en virkelig erfaring."

Mens den yngste som sagt havde været bevidstløs, kunne den anden berette mere; „– men han var så skrækslagen, at jeg ikke kunne lade ham gennemgå hele oplevelsen påny. Jeg var nødt til at afbryde hypnosen på et tidspunkt, hvor det blev alt for pinefuldt for ham.

Med sig under undersøgelsen havde dr. Harder dr. J. Allen Hynek, som udtalte: „Dette er ikke mennesker, ude af balance. De er ikke gale. De var så afgjort ude for noget, som ikke var af denne verden." Hynek mente ikke, at der var nogen grund til at tvivle på deres beretning.

Harder sagde, at skeptikere sandsynligvis ville antyde, at Hickson og Parker led af hallucinationer; men i så fald måtte det være identiske hallucinationer.

Sheriffen Fred Diamond fra Jackson County siger om de to mænd: „De taler sandt. Hvis dette er et nummer, hører de hjemme i Hollywood!"

Det meddeles desuden, at yderligere tre mennesker i Pascagoula har meldt om iagttagelse af uidentificerede flyvende genstande samme aften.

Dr. Hynek's brev

SUFOI's formand, Erling Jensen, modtog ret hurtigt svar fra dr. Hynek. Det var i form af et duplikeret brev, hvilket antydede, hvilken blæst, beretningen har vakt. Vi bringer nedenfor en komplet oversættelse:

> „Oktober 1973
> Tak for Deres brev fornylig, hvori De udtrykker interesse for min undersøgelse af hændelsen i Pascagoula, Mississippi. Desværre må jeg sige, at jeg ikke på nogen som helst måde kan frigive den mindste del af det materiale, jeg opnåede under mine interviews med de to mennesker, sagen vedrører. Disse oplysninger blev givet til mig strengt fortroligt; og de vil vedblive at være strengt fortrolige, indtil jeg har fået tilladelse til at frigive dem over for offentligheden.
> De to vidner afgav på tidspunktet for hændelsen korte erklæringer til pressen, og disse kan ses i næsten enhver avis i landet og i hvert fald helt sikkert fra de to store pressebureauer, UPI og AP.
> Med venlig hilsen
> JAH/ttv (sign.) *J. Allen Hynek.*

Behøver vi at sige, at vi naturligvis hvis – og så snart – vi får flere oplysninger om denne sag, vil bringe dem videre til UFO-NYT's læsere?

Kilder: Bl. a. BT, Langelands Folkeblad, Aarhuus Stiftstidende, 16. okt.; Dagbladet Oslo, 18. okt.; Jyllandsposten, 29. okt.; Brev fra dr. Hynek. /IOKj.

Hvad driver UFO'erne...???

En hypotese og dens konsekvenser.
Af Flemming Ahrenkiel.

Adskillige teorier og ideer vedrørende UFO'ernes fremdriftsmetode har efterhånden set dagens lys siden disse objekter begyndte at fare rundt på vor himmel. Måske særligt fordi hele deres flyvemåde og de manøvrer, de kunne udføre syntes at ligge uden for vore evner i den retning, ja, i mange tilfælde stred direkte imod, hvad vi mente skulle kunne lade sig gøre. Det synes i hvert fald ikke muligt i dag, med de drivmidler vi behersker, at bygge fartøjer med egenskaber som UFO'erne. Alene derfor beskæftiger mange af de fremsatte teorier sig med utrolige opfindelser, set med vore øjne i dag, for at kunne forklare de observerede fakta. Men havde man for bare 75 år siden, i en diskussion om et drivmiddel for et hurtigt transportfartøj, foreslået en motor, der sugede luft ind foran og pressede luften ud igen bagi ved hjælp af en eksplosion – ja, så havde man løbet en ret så stor risiko for at blive erklæret småtosset – ved formildende omstændigheder måske kun usaglig!! Men vore dages jetmotor fungerer ikke desto mindre fortræffeligt.

I det følgende skal jeg vove mig ud på fremdriftsteoriernes område, idet jeg vil redegøre for en teori som især er blevet udviklet og bearbejdet af Leonard G. Cramp, grundlæggeren af the Isle of Wight UFO Investigation Society, (1). Ved hjælp af skitser og gennem-regnede eksempler håber jeg at kunne anskueliggøre teoriens idé og konsekvenser.

For overhovedet at kunne komme i betragtning, må en given, hypotetisk kraftkilde eller drivkraft for UFO'erne udfolde sig på en sådan måde, at den er i overensstemmelse med de iagttagne fænomener og effekter ved UFO-observationerne. Denne forudsætning kan synes banal, men har ikke desto mindre væsentlige konsekvenser, bl. a. at en del hidtil luftede teorier kommer til kort, hvad jeg skal komme til i det følgende.

Fælles for vore hidtil konstruerede luftfartøjer har været kampen mod luftmodstanden, som er årsag til lydmursbrag ved overskridelse af lydens hastighed, problemer med friktionsvarmen ved store hastigheder samt endelig besværet med overhovedet at holde sig i luften, altså den evige kamp mod tyngdekraften – tænk blot hvilken enorm mængde brændstof en raket til satellitopsendelse kræver for at overvinde jordens tyngdefelt, en omstændighed der gør vore „rumfartøjer" store, klodsede og tunge.

Det er problemer vi er vant til at leve med, men skal man dømme ud fra observationerne, har UFO'erne ikke tilsvarende problemer, de må øjesynligt være overvundne. UFO'erne synes ikke overvældende strømlinede, alligevel har man målt deres hastigheder i atmosfæren til at være enorme efter vore forhold – friktionen synes altså ikke at være et problem, og lydmursbrag har man mig bekendt ikke bemæret, når de accelererer fra stilstand til de store hastigheder. At de skulle medbringe større mængder brændstof forekommer heller ikke sandsynligt, mange af de sete

objekter – med eller uden passagerer – synes ikke at være særlig rummelige. Og alligevel synes deres energi-kilde ubegrænset.

Mange UFO-loger hælder til den antagelse, at UFO'erne bevæger sig ved hjælp af, eller på, elektromagnetiske kraftlinier, men herimod taler dog i det mindste én væsentlig ting, foruden den meget lille feltstyrke, nemlig at ganske vist kan disse felter accelerere en metallisk genstand, men accelerationen gælder kun fartøjet og ikke den evt. besætning. Man kan sammenligne situationen med den en passager i en bus oplever, hvis bussen pludseligt bremser eller starter, hvilket kan være ret ubehageligt, og ved de accelerationer UFO'erne foretager vil situationen simpelthen være ensbetydende med, at en evt. besætning vil blive mast fuldkommen.

En anden ofte luftet teori går ud på at UFO'erne kan ophæve eller skærme af for tyngdekraften. Denne metode har den ulempe, at et objekt, der blot ophæver tyngdekraften ville svæve vægtløs, evt. blive blæst hid og did af luften, og mangle en drivkraft til at bevæge sig vandret.

Vi kan prøve at opstille et minimum af betingelser, som en hypotetisk drivkraft mindst må opfylde:

1. Den må kunne virke både i vandret og lodret plan, altså give fri bevægelighed.
2. Den må være uafhængig af store mængder brændstof.
3. Da UFO'erne er observeret flyvende med meget store hastigheder må den formindske eller eliminere luftmodstanden.
4. Ved hastighedsændringer må accelerationen overføres momentant til både fartøj og indhold, f. eks. pilot.
5. Egenskaber og effekter må stemme med iagttagelser.

Disse betingelser må være opfyldt, hvis man forestiller sig, at UFO'erne er flyvende maskiner med besætning. Man kunne forestille sig flere forskellige kraftkilder, der kombineret kunne tilfredsstille de opstillede punkter, men det simpleste ville dog være én enkelt, der kunne indstilles eller udbygges til at opfylde betingelserne.

Ser vi f. eks. på punkt 4, der er det sværeste at opfylde, kender vi i dag faktisk kun én kraft, der kan påvirke et legeme plus indhold med samme acceleration, nemlig tyngdekraften, eller gravitationskraften. Denne kraft skelner i et givet tilfælde ikke mellem et objekt og dets indhold, men virker lige effektivt på begge dele. Det væsentlige er nu, at det ikke er anti-gravitation, en ophævelse af tyngdekraften, vi vil prøve at anvende, men derimod et kunstigt frembragt tyngdefelt, altså en aktiv kraft.

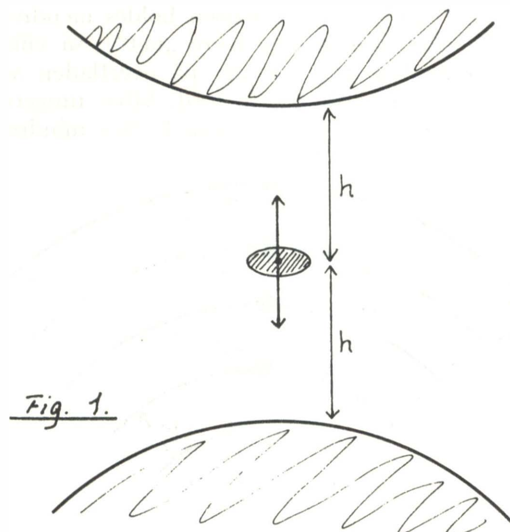

Fig. 1.

Forestiller man sig f. eks. et UFO i en højde h over jorden, jvf. fig. 1, ville dette kunne holdes svævende, hvis man over UFO'et kunne anbringe en anden „jord", også i afstanden h. Kræfterne på objektet fra de to „jorde" ville være lige store, men modsat rettede, hvorfor objektet alt i alt ikke ville blive påvirket og derfor blive hængende. Arrangementet ville dog være lidt uladesiggørligt og objektet ville komme slemt i klemme, da de to kloder øjeblikkeligt, på grund af den indbyrdes tiltrækning, ville tørne sammen.

For gravitationskraften mellem to masser gælder Newtons formel:

$$F = f \times \frac{M_1 \times M_2}{A^2}$$

hvor

F = Gravitationskraften på det ene legeme forårsaget af det andet.
f = en konstant, gravitationskonstanten
M_1 = det ene legemes masse
M_2 = det andet legemes masse
A = afstanden mellem de to legemers tyngdepunkter.

Ifølge denne almene formel ses det, at lod man jordens størrelse skrumpe ind, radius, R, bliver mindre, mens massen holdes uændret M_1, (dvs. jorden blev mere „tæt"), så ville et 1 kg lod, M_2, anbragt på overfladen af den stadig skrumpende jord, blive tungere og tungere, efterhånden som R blev mindre.

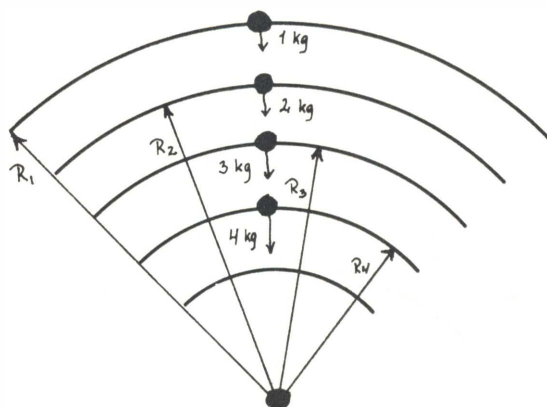

Fig. 2.

Fig. 2 anskueliggør dette. Hvis man nu fordrede, at 1 kg loddet stadig skulle veje 1 kg mens jorden skrumpede ind, måtte jorden derfor samtidig tabe en hertil svarende mængde masse. Vi ville derfor nå til en tilstand, hvor en lille, „tæt" jord stadig kunne påvirke et 1 kg lod på dens overflade med en acceleration på 1 g. Vi kan nu tegne fig. 1 om og nå til fig. 3. Her påvirker en lille tæt klode X, anbragt i kort afstand over objektet, dette med en opadrettet acceleration på 1 g som udligner den fra jorden kommende ac-

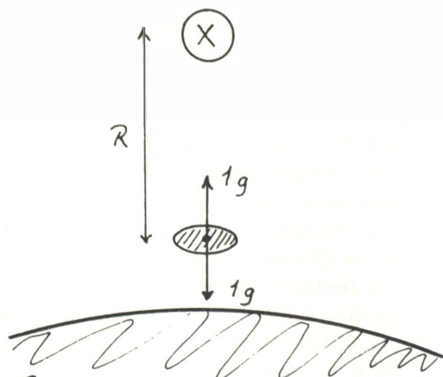

Fig. 3.

celeration på 1 g. (1 g er den normale tyngdeacceleration ved jordoverfladen!) Men stadig vil vi have problemet med X's øjeblikkelige bevægelse mod jordoverfladen.

Vi tager nu det endelige skridt og forestiller os, at vi yderligere lader X formindskes og i grænsetilfældet sætter radius af X næsten lig nul, vel at mærke uden at X's masse ændres. At tale om små, supertunge legemer med enorme gravitationsfelter er ret udbredt indenfor astronomien, f. eks. i forbindelse med neutronstjerner, quasarer og sidst i forbindelse med de såkaldte „sorte huller". Men vi tager altså endnu et skridt og forestiller os et stærkt gravitationsfelt frembragt uden synlig masse, et felt fremkommet ved en deformering af selve vor 3-dimensionale rumstruktur. Ideen kan forekomme helt uantagelig, men er dog ikke mere science fiction end at f. eks. Einstein anvender et lignende begreb eller billede på forbindelsen mellem rumstrukturen og gravitationsfelter, idet han foreslår, at gravitationsfelter, eller tyngdekræfter, opstår, ikke på grund af masser, men på grund af en deformering af den 4-dimensionale rum-tids-struktur. Masserne skulle så være et billede af eller udtryk for denne deformation. Martin Gardner (2) anskueliggør tyngdekræfternes årsag på følgende måde:

> Tænk på et gummilagen, der er spændt fladt ud, ligesom en trampolin. En grapefrugt, som anbringes på dette lagen, vil lave en nedsænkning. En lille kugle, der lægges tæt ved grapefrugten, vil trille ind mod den. Grapefrugten „trækker"

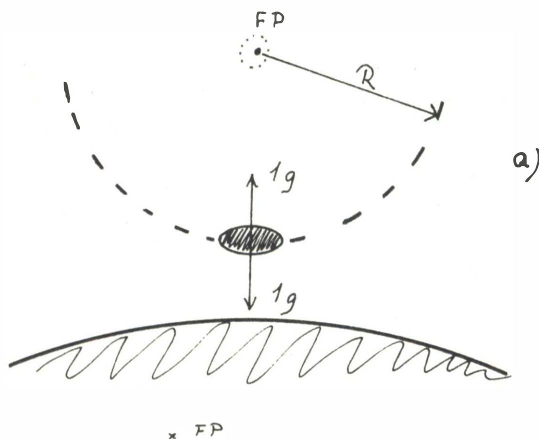
ikke i kuglen. Den har snarere skabt et felt, nedsænkningen, af en sådan struktur, at kuglen – som tager den vej, der frembyder mindst modstand – triller ned mod grapefrugten. Meget groft taget krummer eller slår rum-tids-strukturen sig på samme måde i nærværelse af store masser, som f. eks. solen. Denne krumning er tyngdekraftfeltet.

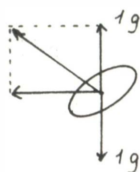
Eksempler på og diskussion af disse og lignende fænomener kan læses i (3), (4) og (5).

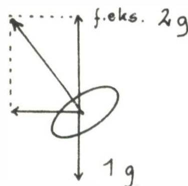
Muligheden for og evnen til overhovedet at fremkalde en sådan deformation af rumstrukturen med et gravitationsfelt til følge er det store og springende punkt. Lad os antage, at det kan lade sig gøre!

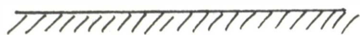
Vender vi nu tilbage til vort objekt og dets inducerede gravitationsfelt, kan vi udtrykke det opnåede således:

Vi forudsætter at den eller de, der benytter UFO'erne, er i stand til på kontrolleret vis at frembringe et kunstigt gravitationsfelt, der udbreder sig fra en punktformet kilde. Afstand til den kilde, R, feltets intensitet samt kildens placering i rummet kan styres og varieres fra objektet efter ønske, på samme måde som vi kan variere styrke og placering af et magnetfelt. Hvordan feltet skabes og styres har vi ingen forudsætninger for at afgøre. Det er dette felt eller denne hypotese hvis konsekvenser vi dernæst vil undersøge nærmere i relation til UFO'erne. Lad os kalde den G-felt hypotesen!

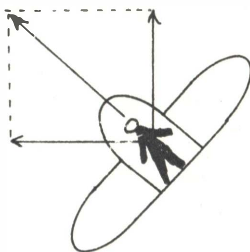

Fig. 4.

Under de givne forudsætninger kan vi se på fig. 4. Vi har her i a) det svævende objekt, påvirket af 1 g fra jorden og 1 g fra dets eget g-felt i punktet FP og afstanden R. Afstand og felt-intensitet er afstemt, så den resulterende, lodrette påvirkning fra jordens og objektets g-felt netop er nul. I b) er feltpunktet flyttet lidt ud til siden, i forhold til en lodret akse gennem objektets tyngdepunkt, og objektet er bragt til at hælde, hvordan vender vi tilbage til. Hvad bliver resultatet af denne situation? Ifølge de almindelige regler om kræfters addition, kan hovedkraften, tiltrækningen fra FP, opløses i 2 komposanter, her en lodret og en vandret. Det væsentlige for objektet er her at indstille g-feltet, så den lodrette, opadrettede komposant er lig med 1 g, altså netop modsvarer accelerationen fra jordens tyngdefelt. Den vandrette komposant giver dernæst en yderligere acceleration i vandret retning – objektet bevæger sig fremad. Ved denne placering af FP-punktet har vi altså opnået det vi ønskede, nemlig 1. sørget for den nødvendige opdrift og 2. fået en fremadrettet (eller bagudrettet) acceleration, og dermed opnået relativ, fri bevægelighed. Skal objektet stige samtidig med at den fremadrettede bevægelse opretholdes, ændres placeringen af FP blot en smule, afhængig af hvor brat en stigning der ønskes. Jvf. fig. c). Hvad der her også er værd at bemærke, og som var indeholdt i de stillede betingelser, er, at en pilot under en given acceleration i vandret – eller lodret – retning intet vil mærke. Han vil modtage nøjagtig samme påvirkning som fartøjet og derfor ikke registrere nogen ubehagelig g-påvirkning. Han kan derfor uanset fartøjets hældning betragte dettes gulv som „vandret“ og sig selv som „lodret“. Af samme årsag vil han ikke mærke nogen vægtforøgelse under start, men nærmere et vægttab, medmindre andre faktorer, som vi senere skal se, modvirker dette, jvf. fig. d).

Af mulige metoder, som kunne stabilisere et sådant fartøj, kunne man tænke sig en roterende masse à la gyroskop; f. eks. kunne den yderste kant af et cirkelformet fartøj være indrettet til at kunne rotere, eller underdelen; måder, der bringer adskillige UFO-observationer i erindring. Men vi skal vende tilbage til problemet med stabilisering og orientering i rummet.

ANVENDTE KILDER:

(1): L. G. Cramp: Piece for a jig-saw. 1967, Somerton, England.
(2): Martin Gardner: Relativitetsteorierne. 1964, Hasselbalch.
(3): George Gamow: Tyngdkraften. 1962, Prisma, Stockholm.
(4): George Gamow: Mr. Tompkins i drømmeland. 1965, Gyldendal (Ugle).
(5): Sven Werner: Vort nye Verdensbillede. 1955, Fremad.

Fortsættes i næste nummer.

KENDER DU DEN?

af Kai E. Møller

„Kender du den med at man ser noget man ikke selv ved hvad er, og så var der alligevel ikke noget?“

„Nej!“

„Nå, men det er altså et faktum. Min kone så det også. Det var en skikkelse – hvid – nede på havnen, hvor vi kom gående. Da „den“ fik øje på os forsvandt den ned i en fiskekasse. Vi ventede lidt og gik så derhen, men kassen var tom – der var intet.“

„Et spøgelse?“

„Nej – – et ufo!“

Samtalen fandt sted i sommeren 1972 i den nordvestlige del af Jylland. Manden havde set et fænomen af en eller anden slags som han var ude af stand til at forklare. Det er ikke noget nyt; det er sket så mange gange før. Vores verden er fyldt med fænomener som bliver forklaret på lige så mange måder som man har tabu'er. Dette gælder også UFO'er ...

Men en del af de rapporter som kommer ind kunne vel være blevet betegnet som *identificeret, hvis* observatørerne havde været lidt mere kendt med himmelhvælvingen. Lad os se på et par eksempler. Alle fra lørdag d. 22. september 1973.

a. Kl. 00,10: En rød kugle er synlig på den

sydlige himmel, den befinder sig ca. 10° over horisonten. Den bevæger sig frem og tilbage, op og ned, og forsvinder bag en sky. Størrelsen var 3-4 gange en stjerne. Forklaring: Planeten JUPITER er på det tidspunkt så langt nede i horisonten, at den forstørres gennem atmosfæren. Samtidig er afkølende luft og dis skyld i dens „unaturlige bevægelser". Et fænomen der også kan observeres på en almindelig stjerne.

b. Kl. 00,16: En lysende masse kommer langsomt til syne mod nordvest og bevæger sig fra vest mod øst. Den forsvinder ca. 2 minutter efter ganske langsomt. Den har i mellemtiden ændret form.
Forklaring: En SKY driver over Aabenraa og bliver belyst af byens lys. Det lyder ganske enkelt, men det så vældig pænt ud. Og så var den lysgul.

c. En stjerne sejler over himmelen på samme tid og udsender uregelmæssigt små blink. Retning er syd-nord, og den forsvinder i SKYEN over Aabenraa. Observationstiden ca. 4 minutter.
Forklaring: En SATELLIT med uregelmæssige kanter, der roterer og reflekterer solens lys – men også et fantastisk syn for dem, der ser det for første gang.

d. Kl. 00,22: En orange kugle på størrelse med JUPITER (i horisonten) og med en lang hvid hale efter sig. Pludselig farer der 10-12 små kugler ud fra den og den forsvinder.
Forklaring: En Meteorit, der eksploderer i den øvre atmosfære på grund af den store temperaturforskel.

Hvor mange har ikke i tidens løb forundret sig over den store mystik som himmel og jord er årsag til?

Den 1. april 1970 kunne man læse i „JYDSKE TIDENDE" at flere mennesker påskemorgen havde observeret en lysende genstand på himmelen kl. 04,00. Den blev set både med og uden kikkert, og man var kommet til det resultat at det måtte dreje sig om et UFO. Det var det også – en UIDENTIFICERET GENSTAND – for dem der så det. Det drejede sig om BENNETT's komet, der kunne ses denne og de følgende par morgener. Følgelig havde jeg uret stillet til at ringe hver morgen; den oplevelse ville jeg ikke gå glip af. Det var dengang den kraftigst lysende komet i ti år.

Som omtalt i sidste nummer er en ny på vej. Den har fået navnet KOHOUTEK's komet efter astronom ved Hamburgs Observatorium LUBOMIR KOHOUTEK der fik øje på den i begyndelsen af marts i år. Man vil kunne se den med det blotte øje først i november på den østlige morgenhimmel. Mellem jul og nytår kulminerer den og den vil da også være så lysstærk at den kan ses i nogle dagtimer. Efter den er passeret bag om Solen vil den blive synlig på aftenhimmelen. Snyd ikke Jer selv for en sådan oplevelse.

Halley's komet, der sidst var synlig i 1910, kommer igen i 1986–1987, men den vil vi nok komme til at høre nærmere om.

Men kometer har også givet anledning til inspiration hos ufologer. Dette gælder især episoden i Tunguska-provinsen i Sibirien.

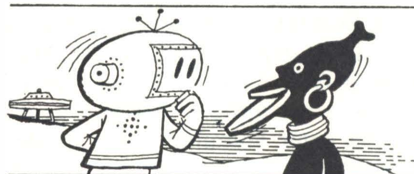
Øjenvidner fortæller at de så en stor kugle med en lang hale med en meget stor hastighed komme hen over himmelen. Andre igen har set den eksplodere lige inden den ramte Jorden. Der har været hævdet at området var radioaktivt mange år efter og udmærket kunne sammenlignes med jorden i Hiroshima og ved Nagasaki i Japan efter a-bombe nedslaget i slutningen af 2. verdenskrig. (Kilder for dette har jeg dog ikke kunnet fremskaffe). Følgelig var det så en flyvende tallerken der enten var styrtet ned eller kommet i vanskeligheder og måtte sprænges. Derfor radioaktiviteten i jorden. Men hvis det havde været et rumskib, ville det så ikke være mest sandsynligt, at man fandt et eller andet, der kunne henlede tanken herpå, i stedet for et rent fantasiprodukt? Sammenlign med rapporterne fra Japan.

Videnskabens mening her lyder mere reel. Man mener at der har været tale om en komet af is og støvmasser, og som følge deraf har man ikke fundet sten (eller metal!?) stumper. Episoden fandt sted d. 30. juni 1908 og må ikke sammenlignes med METEOR-

nedslaget for ca. 50.000 år siden i Arizonas ørken. I Arizona findes et kæmpemæssigt krater, og den mange ton tunge meteor skulle efter sigende endnu den dag i dag befinde sig mange hundrede meter nede i jorden. Derimod er der ingen krater i TUNGUSKA, men der fortælles at eksplosionen var så kraftig at mennesker og dyr blev slået omkuld i en omkreds af 160 km.

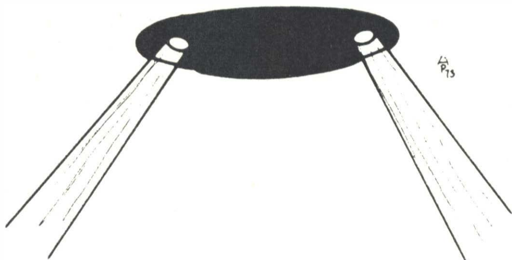
Prøv at have disse „småting" i tankerne når du næste gang ser et UFO. Men så er der jo lige *det med* UFO'erne ...

KEM

RAPPORT HJØRNET

Den 7. april 1973 fra kl. 22,00 til 22,05 observeres fra Frændevej i Søborg i sydvestlig retning, 45° højde, 2 mørke objekter, hvor der i den venstre side ses et kraftigt pulserende hvidt lys og i den højre side et kraftigt konstant rødt lys. Begge lys udsender stråler skråt nedefter:

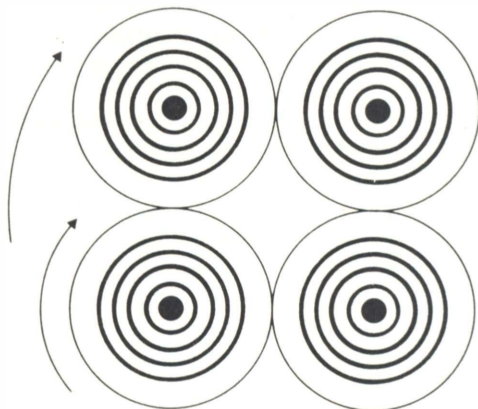

Det ene objekt bevæger sig i en sydlig bue mod øst, det andet i en nordlig bue mod øst. Det sidstnævnte objekt passerer observatøren i ca. 300 m afstand, og han anslår objektets størrelse til ca. 10–15 m og dets hastighed til ca. 200–300 km/time. Begge objekter mødes i øst, hvorfra de i hurtig fart følges mod syd, hvor de forsvinder i ca. 10° højde. Hastighedsændringer observeredes, og da det ene objekt passerer observatøren, høres der en svag brummende lyd.

X. P.

– – –

På Utterslevvej i København NV, står to damer den *18. juni 1973* kl. 23,57 på deres altan på 6. sal. Altanen er ikke som de fleste en udbygning på huset, men snarere en slags karnap med åben front i flugt med husmuren. De to vidner, fru I. og fru R. står og kigger efter Skylab, da der pludselig kommer et gult lys ned mod dem i retning af altanens øverste højre hjørne i 80° vinkel set mod vest. Objektet går med en jævn hastighed, – det syntes mere som et lysfænomen uden faste konturer – ned i øjenhøjde. Fru R. løber i dette øjeblik 3 skridt ind i stuen for at hente sine briller, og fru I. træder uvilkårlig et skridt tilbage, da det store objekt passerer forbi i en afstand af ca. 1 meter. Objektet, der ifølge vidnerne var ca. 2 meter

i diameter, fortsætter nu videre langs husmuren, men forinden er genstanden lige ved at ramme denne i altanens venstre side. Fru I. og fru R. læner sig nu ud over altanens

kant og ser objektet stadig i samme højde gå en ca. 20 m hen langs muren, hvorefter den hælder en smule, så vidnerne kan iagttage konturerne. Observationstid ca. 1 minut. Hastighed anslået til ca. 40-50 km/time.

Objektet bestod af fire runde hjul, som var centreret om et punkt. De fire hjul bestod af 5 ringe, der lyste med et skarpt, men alligevel behageligt gult lys, – imellem disse ringe var der mørkt.

De fire hjul roterede venstre om hver sit punkt (se tegningen). Efter at objektet havde fløjet de 20 meter, går det i en bue over mod en anden beboelsesejendom, men inden det når denne, toner objektet langsomt ud (som lyset i en bioograf).

(Referat v. Henrik Pedersen)

– – –

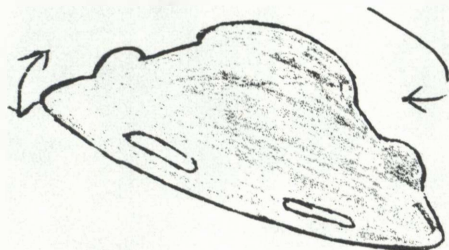
Den 6. juli 1973 kl. ca. 14,00 opholder 3 personer sig ved Halk Hoved. Vejret er klart og letskyet. Mod øst ud over Lillebælt i retning mod Fyn observerer de i horisonten et tokronestort ovalt objekt på hvis side der ses noget, der ligner 7 lodrette streger.

Objektets lys betegnes som blændende og dets farve som hvid med et orange skær. Omridset af objektet er flimrende orange. Under observationen, som varer ca. 10 min., og hvor objektet bliver stående samme sted, bliver det mindre og mindre, men forsvinder ikke helt. Objektet blev betragtet gennem kikkert.

X. P.

– – –

Den 23. juli 1973 kl. 23,20 gik en ung kvinde i Roskilde til vinduet for at trække et gardin for. Hun så da tilfældigt ud af vinduet. På himlen i en højde af ca. 30 gr. fik hun øje på et orange lys. Hendes første tanke var, at det drejede sig om ildebrand.

Hun så nærmede på det og opdagede, at det mindede om flammer. Dets størrelse var i udstrakt arm ca. på størrelse med en ti-øre.

Som en sort silhouet mod det orange lys så hun et ærtestort objekt. Det sorte objekt stod med en hældning. Det snurrede rundt om sig selv, hvilket kunne konstateres ved, at nogle runde knopper forsvandt og kom tilbage igen. Efter ca. ½ minut snurrede objektet hurtigere og hurtigere. Lyset uden **om** objektet blev da stærkt lysende hvidt og blev svagere og svagere indtil det tunede ud og forsvandt. Objektet havde under observationen svajet lidt op og ned.

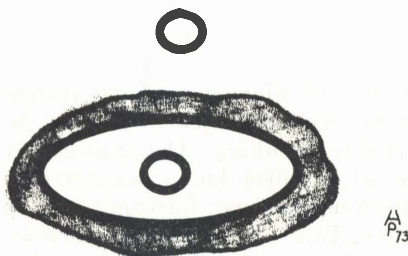
Efter 3-4 minutter fik observatøren øje på et svagt hvidt lys på samme sted, som det var forsvundet. Lyset blev kraftigere og til sidst var det helt klart. Det blev da orange, hvorefter det sorte objekt igen kunne ses. Kort efter, at det blev synligt igen, fik observatøren øje på to ovale røde kraftige lys nederst på objektet. Disse lys tændtes pluselig ligesom de pludseligt forsvandt. Efter at objektet var kommet tilbage, var det synligt i ½–1 minut. Så begyndte det igen at rotere hurtigere og hurtigere samtidig med, at det orange lys blev hvidt og svagere og svagere til det forsvandt helt.

F N

– – –

Den 26. juli 1973 fra kl. 00,15 og flere timer frem observerer en dame i Frederikssund på den sydlige himmel lavt over horisonten en stærkt gullig genstand, som langsomt bevæger sig i en vandret bane mod vest. Objektet er til tider tredelt, men samler sig igen.

Samme dag fra ca. kl. 00,15 til 00,45 observerer en dame, som opholder sig på Jegindø (syd for Mors) i sydvest, 30° højde et hvidgult objekt, som i et minut bevæger sig dirrende frem og tilbage mod observatøren. Dette varer 1 min. Ca. ½ time senere kommer objektet igen til syne, men denne gang bevæger det sig sidelæns frem og tilbage for derefter at forsvinde. Også fra Jegindø samme dag fra kl. 00,30 til 00,33 observerer en skoleelev i nord-øst, 15° højde et stort og to små rød-gule objekter, det største med en orange korona.

Det store objekt er stillestående og nogenlunde konstant lysstyrke. De to små objekter har varierende lysstyrke og foretager højdeændringer. Objekterne forsvandt pludseligt.

Kl. 00,40 observeres fra Hillerød Øst 2×2 hvide „sneklatter" med kurs fra n.n.ø. til s.s.v. Observatøren ser dem i få sek. lige over sig og forklarer, at de to bageste bevægede sig hurtigt uden om de to forreste, hvorefter alle objekter pludselig slukkedes. Ingen lyd. Vejret stjerneklart.

Fra kl. 01,30 til 01,50 er der en observation fra Tønder. Objektet ses fra den nordlige del af byen i retning n.ø. og i 20° højde. Det beskrives af observatøren som en blinkende (pulserende) hvid lysplet. Afstanden til objektet er beregnet til at være mellem 550 og 1100 m og højden mellem 200 og 400 m. Vejret var den pågældende nat overskyet og vindstille. Månen var ikke synlig. Størrelsen af objektet mindre end Månen. Lyd hørtes ikke.

Dagbladet „Sønderjyden" fra 27. juli beskriver hændelsen således:

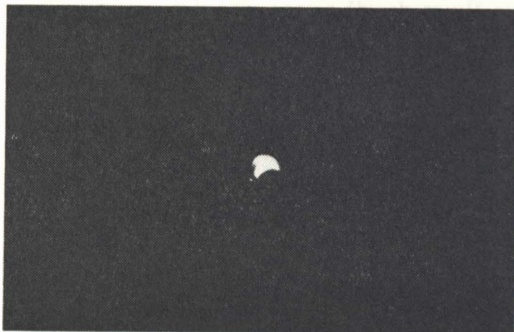
UFO I TØNDER

Det var meget skyet og mørkt, da Tønderpressefotografen Arne Flemming, kom hjem, natten til torsdag. Kl. var 1,30 og han var ellers ikke indstillet på at skulle kigge stjerner, da hans opmærksomhed pludselig fangedes af en stærk lysende kugle på himlen i nord-østlig retning. Det kunne straks ses, at det ikke var en stjerne, selv om den tilsyneladende stod stille.

Mystikken på himlen bredte sig, da en anden stærk lysende kugle kom frem på himlen og bevægede sig langsomt hen mod den første observerede stjernelignende genstand.

Genstand nummer to sejlede foran nummer et, som en anden solformørkelse, og de to mærkværdige stjerner skiltes igen for ligesom at forsvinde efter en snes minutters forløb.

Øverst de to lysende tingester. I midten „smelter" de to „stjerner" ligesom sammen, for – på det nederste billede – igen at skilles. Her ses et af legemerne.

Ud fra de kendsgerninger, at skydækket var tæt, er fotografen, som det lykkedes at få nogle billeder, af de lysende kugler på himlen, af den overbevisning, at de har været relativt langt nede.

Arne Flemming har i løbet af torsdagen været i forbindelse med flere, der har forstand på himmelske mærkværdigheder, og selv efter at have studeret fotografierne, har de ikke været i stand til at løse nattens og himlens mysterier over Tønder.

(citat slut)

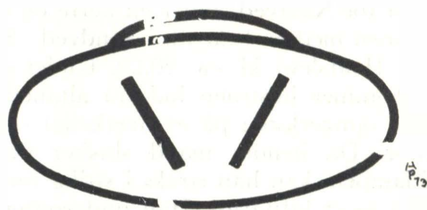
– Samme dag og på samme tidspunkt er der en observation ved Bådsböl syd for Ballum, men om der er tale om det samme objekt, er endnu ikke klarlagt.

– – –

Den 9.-8.-1973 fra kl. 23,31 til 23,35 observeres fra Aabenraa et rundt hvidt blinkende objekt i n.ø., 40° højde. Kursen er først mod s.v. Efter at objektet har bevæget sig i ca. 140 buegrader hen over himlen, vender det om og bevæger sig nu tilbage til første position. Under sin flugt foretager det sig nogle mærkelige sving på 90°. Hastigheden er anslået til ca. 100 km/time. Hændelsen iagttages af 5 vidner.

– – –

Den 16.-8.-1973 kl. 22,34 observeres fra Iranvej på Amager i 15 sek. et mærkeligt ikke lysende ovalt objekt, hvis farve er betongrå og hvorunder der ses to sorte streger.

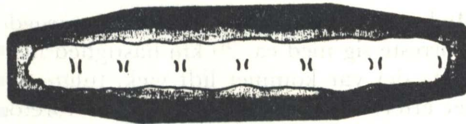

Objektet kom til syne i øst, 30° højde og bevægede sig med jævn hastighed mod vest, hvor det forsvinder i 45° højde. Observatøren opgiver dets hastighed til større end Skylab's. To vidner.

– – –

Den 22.-8.-1973 indgår der kl. 21,04 melding til Alarmcentralen fra Humble på Langeland, hvor der eet minut før er observeret 3 hvide objekter i vest, 30° højde. Da objekternes kurs er sydlig, gives der kl. 21,06 alarm til områderne Sønderjylland og Fyn.

Kl. 21,22 ser to observatører, som er taget til Tastebjerg, ca. 8 km sydøst for Aabenraa,

et ovalt objekt, som i løbet af 10-15 sek. bevæger sig fra syd, 60° højde til nord-vest, 45° højde, hvor det forsvinder bag skyer. Objektet er lysende hvidt, og på siden ses noget lignende ruder, hvorfra der kommer lys ud. Bagest på objektet ses et konstant rødligt lysende felt.

Kl. 22,35 observeres igen fra Tastebjerg i retning vest lavt over horisonten et orange lysfelt med et kraftigt lysende centrum, hvorfra der med 1. sek. mellemrum udgår 3 stærke orange blink.

Kl. 22,55 ses fra Felsted Vestermark på den vestlige himmel 5 blink med 1 sek. mellemrum.

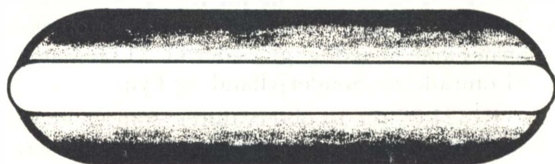
– – –

Den 4.-9.-1973 kl. 21,56 observeres fra Prinsesse Charlottesgade, København N., i halvandet minut et orangegult objekt kommende fra s.ø. 30° højde. Størrelsen er som nålehoved, men objektet betragtes gennem stjernekikkert. Det iagttages, at objektet tager af i fart og ændrer retning mod øst. Derefter står det stille i 5-10 sek. og flyver så tilbage i nordvestlig retning. Flyvemåden er uregelmæssig og foregår i små langsomme ryk. Tilsidst forsvinder det i nord-østlig retning. 3 vidner.

– – –

Den 9.-9.-1973. Lederen af ufo-observationsgruppen i Birkerød er om aftenen på vej hjem på knallert. Da han kl. 21,10 når ud for gården „Mariehøj“ på Frederiksborgvej,

ca. 1 km fra Hørsholm, ser han i s.v., 20° højde, i ca. 1 km afstand 2 gule objekter lige øst for motorvejen.

Medens det bageste stod stille, bevægede det forreste sig med ca. 20 km hastighed mod syd. Da det var kommet lidt væk, fulgte det andet efter, hvorefter begge objekter foretog en drejende bevægelse mod øst, hvor de forsvandt bag træerne i Slotshaven. Objekternes lys beskrives som stærkt og konstant, farven som værende gul. Lyd hørtes ikke. Størrelsen anslås af observatøren til ca. 10 m i diameter. Observationstid ca. 5 min. Da der ikke var telefon i nærheden, og afstanden fra observationsstedet til alarmeringscentralen kun er ca. 2 km, kørte observatøren straks hertil, hvor han ved ankomsten kl. 21,20 afgav melding om hændelsen. Alarm i området gav desværre intet resultat.

Der indgår dog en meddelelse om, at der kl. 21,05, altså 5 min. før ovennævnte observation, fra Dragør er observeret et hvidt objekt i vestlig retning ca. 35° højde. Objektets kurs er fra syd mod nord og blev i ca. 1 min. iagttaget gennem kikkert. Observatøren, som er fortrolig med fly, mener, at det må være noget andet.

Samme dag kl. 22,55 er der en ung mand, som opholder sig i nærheden af Zoo i Odense. Han er ved at betragte nattehimlen, da han pludselig i 65° højde får øje på 7 eller 8 ærtestore „selvlysende grå" runde objekter, som i U-formation bevæger sig i retning fra vest mod øst. Lige over observatøren sætter de farten lidt ned og drejer derefter mod nord, hvor de forsvandt over skoven: „Fruens Bøge". Under manøvren observeredes et lysglimt, ligesom objekternes lysstyrke blev stærkere. Lyd hørtes ikke.

Observatøren beretter, at han under observationen følte sig dårlig til mode, men at det hurtigt gik over.

– – –

Den 12.-9.-1973. Fra Værløse observeres ca. kl. 19,10 til 19,20 i syd, 15° højde et ovalt hvid-gult objekt, hvis lysstyrke beskrives som 20-25 gange så kraftigt som en stjerne. Observatøren beretter: „Fra stuen så jeg tilfældigt ud af vinduet og fik øje på objektet. Efter at have iagttaget det i 4-5 minutter, gik jeg ud på terrassen, objektet stod stadig helt stille i endnu 4-5 minutter, hvorefter lysstyrken pludselig aftog, så lyset var som en svag stjerne, derefter begyndte det at bevæge sig mod vest i en svag bue, hvorefter det efter ca. 5 sek. i retning s.s.v. forsvandt helt, stadig uden at nogen lyd hørtes."

Objektets hastighed anslås af observatøren til ca. 500 km/time, størrelsen til ca. 100 m og afstanden ca. 3000 m.

– – –

Den 13.-9.-1973 omkring kl. 19,00 og i ca. 2 min. observerer en dame, som opholder sig i den nordlige del af Glumsø by, i nordøstlig retning og i få graders højde et rundt rødt objekt, hvis flyveretning er fra nord mod syd. Objektet passerer så lavt, at observatøren kun ser det i mellemrummene mellem husene (eet-plans huse), men foran Østerskov, hvis trætoppe kan ses over husene. Da afstanden fra observationsstedet til Østerskov er ca. 1 km, må afstanden til objektet have været mindre. Objektets lysstyrke beskrives som middel og konstant. Lyd hørtes ikke.

– – –

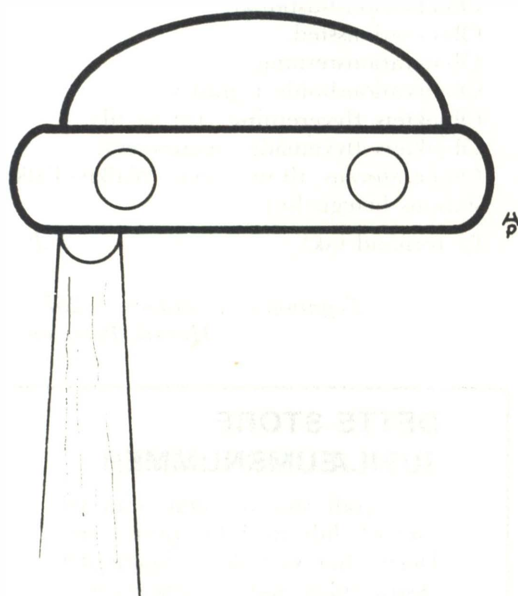
Igen den 13.-9.-1973. I Haarslev, ca. 18 km vest for Næstved sidder en herre og taler i telefonen med en bekendt i Sandved (3 km øst for Haarslev) kl. ca. 20,20. Under samtalen kommer hustruen ind fra altanen for at gøre opmærksom på et mærkeligt objekt udenfor. Da hendes mand slukker skrivebordslampen, kan han straks i sydlig retning tydeligt se et luftfartøj. Han underretter sin bekendt i Sandved herom og går derefter ud for at iagttage objektet, som ses i syd i 70° højde. Objektet beskrives som ovalt og med lysende koøjer. Størrelse som en en-krone. Farven opgives som rød-gul-grålig, og uden om objektet ses en lysende korona. Lysstyrke:

middel og konstant. Hastigheden anslås til 150–200 km/t. Afstand til objektet 2000 m. Ingen lyd hørtes.

Efter at have iagttaget objektet i 5 min., forsvinder det i østlig retning og bag træer.

Fra kl. 20,20 til 20,35 iagttager manden i Sandved som blev underrettet nu objektet gennem kikkert. Observationsretning syd og højden 45°.

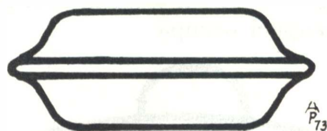
Observatøren beretter: „Med det blotte øje lignede genstanden en rødlig stjerne, som bevægede sig. I kikkert kunne det her viste tegnede omrids skelnes, og de to lysende

punkter (koøjer) var tydelige. Med intervaller på ca. 2–3 minutter lyste genstanden rødt forneden, mindede om en projektør." Under den 15 minutter lange observation stod objektet stille i 5 min. Objektets hastighed sammenlignes med et sportsfly; størrelsen anslås til 15-20 m. Ingen lyd hørtes. Objektet forsvandt tilsidst i nordøstlig retning i 30° højde.

– – –

Den 16.-9.-1973. Fra Tumbøl i Sønderjylland observeres fra kl. 19,50 til 19,55 et konstant hvidtlysende objekt kommende fra s.ø., 40° højde. Objektet nærmede sig observatøren i en skrå stilling for derefter pludselig at dreje til vandret plan. Objektet havde skarpe afgrænsninger i kanterne, og formen kunne tydeligt ses.

Objektet havde hele tiden en jævn hastighed og blev i slutningen af observationen mindre og mindre, indtil det forsvandt i sydvest, 35° højde. Lyd hørtes ikke. Vejret var den pågældende aften letskyet.

– – –

Den 18.-9.-1973. Fra kl. 20,45 og i 10 min. iagttager et ægtepar i Virum følgende: Igennem vinduet ser man i v.s.v. i ca. 25° højde et gyldent objekt kommende i jævn fart hen over himlen. Da de går ud på altanen, ser de yderligere 3 lignende objekter, hvoraf det ene er lidt længere nede end de andre. Objekterne flyver med god afstand. Det forreste af objekterne standser først, derefter de andre. Efter at objekterne har stået stille i nogen tid, forsvinder de alle 4 vestpå. Objekternes lys beskrives som stærkt og konstant. Ingen lyd.

Ca. 20,50 og i ca. 10 min. iagttager 2 personer i Glostrup 4 objekter i vestlig retning i ca. 45° til 60° højde. Objekternes form er rund, og farven beskrives som: gul, tildels rødligt skær. Uden om objekterne ses en svag rødlig korona. Størrelsen angives som ært (målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm). De 4 objekter svævede hver for sig i uregelmæssige baner. Ingen lyd.

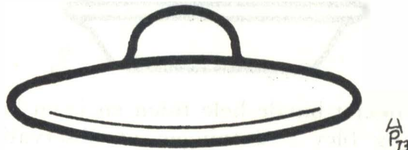
En time før, kl. 19,50, havde de samme personer iagttaget et tilsvarende objekt i samme område. Desværre blev observatørerne afbrudt i deres observation.

– – –

Rapport fra 1957

Mellem den 15. og 23. oktober 1957 en eftermiddag kl. 14,30 er en landmand, hans

datter og en medhjælper ved at køre roer hjem fra en mark i nærheden af Bramdrup, ca. 5 km n.n.v. for Haderslev. Pludselig peger medhjælperen opad i østlig retning og spørger: „Hvad søren er det?". De to andre får nu også øje på en sølvgrå, oval genstand med en kuppel ovenpå.

Man bemærkede straks, at solen gav refleks i den blankpolerede overflade. Samtidig hørtes en mærkelig hylende, dyb summen. Objektet bevægede sig bort fra observatørerne med en „fart som en jager" og forsvandt i løbet af ca. 1 min. bag en nærliggende skov. Størrelsen anslås forskellig af observatørerne til mellem 5 og 15 m (ca. 10 cm i udstrakt arm), og afstanden fra 200 til 1000 m.

(NB: En af observatørerne bemærker i rapporten: „Dagen efter var der i den lokale avis et stykke om et ufo, observeret på samme tid." Det udklip vil vi gerne have fat på! X. P.)

– – –

Siden ufo-bølgen over Sjælland den 11. februar i år er der til stadighed indgået en jævn strøm af rapporter. På grund af den begrænsede spalteplads har det kun været muligt at bringe en del af disse.

Samtidig har antallet af meldinger til Alarmeringscentralen været i stadig stigning. Alene i oktober har der været 16 alarmer, mest over Midtsjælland, og de fleste var ret langvarige.

Et problem, der har meldt sig, er de stadigt stigende udgifter, specielt Alarmeringscentralens telefonomkostninger, og det har derfor været nødvendigt i et vist omfang at indskrænke videregivelse af meldinger til mere begrænsede områder.

Da de fleste alarmer sker enten sent på aftenen eller om natten, er det oftest et ret anstrengende arbejde for A. C. at få ufo-alarmeringssystemet til at fungere. En stor hjælp ville det være, om alle medlemmer af alarmeringskæden ville gøre det til en fast regel, altid at gøre notater under alarmeringen, evt. at skrive rapporter (ufo-spørgeskemaet) om observationer og snarest at indsende disse til Alarmeringscentralen.

Husk altid under telefonalarmering at opgive:

Observatørens navn og bopæl.
Objekternes antal, form, farve (lys) og størrelse.
Observationstidspunkt.
Observationssted.
Observationsretning.
Observationshøjde i grader.
Objektets flyveretning (fra og til).
Objektets flyvemåde (manøvrer).
Observatørens tlf.nr. (evt. Walkie-Talkie stations betegnelse).

På forhånd tak! *X.P.*

Tegninger (undtagen s. 257): Henrik Petersen.

SCANDI-*hjørnet*

ved Finn Nielsen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SVERIGE:
„CIGAR“ UDSENDER BOLDE

Tidligt om morgenen den 1. november 1972 stod fru Margit Johansson op som sædvanligt kl. 04,45. Hun satte sig ved køkkenbordet og kikkede ud ad vinduet. Vejret var dårligt, det styrtregnede og blæste, himlen var helt dækket af skyer.

I nordvest så hun pludselig et lysende objekt på himlen. Hun troede først, at det var månen. Men efter at have tænkt sig lidt om, kunne hun ikke få det til at passe. For det første kunne månen vel ikke skinne gennem skydækket, og hvis det var månen, stod den i det forkerte verdenshjørne. Hun så derfor nærmere på det. Lyset var meget stort, ca. dobbelt så bredt som månen, og så var det ovalt – cigarformet.

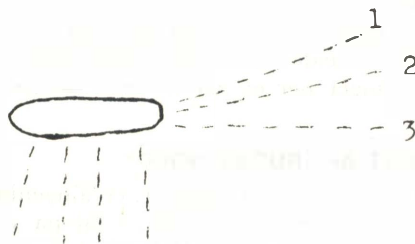
Medens hun sad der og så på objektet, var den ene af hendes hunde – en golden retriever – meget urolig. Den sprang uroligt og hylende rundt i køkkenet. Hunden plejer ellers at være meget rolig.

Margit Johansson følte sig ikke vel til mode, da hun kikkede på „cigaren“, som lyste med et intensivt gulhvidt lys. Rundt om den kunne ses en lysende corona. Hele tiden vuggede cigaren frem og tilbage sideverts, medens den ikke flyttede sig op og ned.

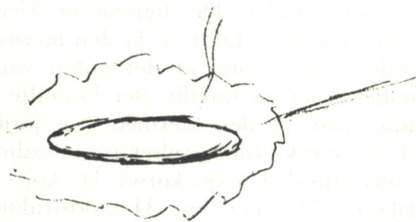
I tiden indtil kl. 06,00 skete ingenting. Så begyndte der at ske noget. Pludselig udsendte cigaren et rødtlysende rundt objekt, som lynhurtigt fløj mod nordøst.

Margit Johansson besluttede nu at vække sin 13-årige datter, Mia, så hun kunne bevidne observationen af det ukendte.

Efter et kvarters forløb udsendte cigaren

Fru Johansens tegning

Datterens tegning

endnu et rundt rødt objekt, men denne udsendelse skete lidt lavere end den første. Også dette fløj mod nordøst. Efter endnu et kvarter udsendte cigaren atter et rundt objekt. Dette var dog gulhvidt og blev udsendt lidt nedad.

Klokken var nu omkring 06,30. De kunne nu se lysstråler som lyste ned mod jorden fra cigaren. De kunne dog ikke se, hvor lyset ramte jorden. Disse lysstråler lignede dem man ser, når solen lyser ned gennem skyerne.

Et stykke tid efter at den 3. „bold“ var udskudt af cigaren, begyndte den at bevæge sig langsomt væk fra observatørerne, for til sidst at forsvinde.

Yderligere oplysninger: Margit Johansson opgiver afstanden til cigaren som ca. 200 meter. Cigaren skjultes delvis af skyer, og de kunne se, at skyerne trak forbi den. Vinduet blev åbnet under den sidste del af observationen.

Vejret: skytæthed 8/8 – helt overskyet – regn og en skyhøjde på 300–400 meter.

Kilde: GICOFF-information, Sverige.

NORGE:

Der har i efteråret været stor aktivitet i Norge. I flere tilfælde har UFOer fulgt efter biler. Vi bringer her et par af disse observationer.

FORFULGT AF „RUGBY BOLD"

Først i august var et ægtepar, civilingeniør Almås og hans hustru og søn, i bil på vej fra Mysen gennem Søndre Høland til Bjørkelangen. Kl. var da ca. 20.

Kort efter, at de havde passeret Mysen, fik de øje på en lysende genstand, som kom farende over himlen. Det lignede et stjerneskud. Små partikler faldt af da den nærmede sig Jorden. De mente, at det enten var et stjerneskud eller en satellit, der brændte op. Samtidig med, at den nærmede sig jorden, opstod der stærke forstyrrelser på bilradioen.

De fortsatte dog deres kørsel. De kørte nu på Riksvej 115 gennem Hølandstraktene. Hustruen bøjede sig og så ud ad bagvinduet. Her så hun nu et meget skarpt lys bag ved bilen. Det var for tæt på til at være en stjerne og hun tænkte først, at det måtte være et fly. Hun blev dog lidt interesseret og kikkede fortsat ud ad bagvinduet. Hun opdagede nu, at det flyttede sig. Engang imellem var det på siden af vognen og flyttede sig så tilbage bag bilen igen. De troede dog, at det skyldtes vognens position på den snoede vej; men da det gentog sig på et langt lige stykke vej, begyndte de for alvor at interessere sig for lyset. Almås standsede bilen i et sving efter et kvarters kørsel. Den lysende genstand stoppede også. De fortsatte deres kørsel og standsede denne gang på en lige strækning. Genstanden stoppede også.

Først da de standsede ved et hus og slukkede billyset bevægede genstanden sig i modsat retning.

Almås sprang ud af bilen med en kikkert gennem hvilken han fulgte genstanden. Den fulgte ikke en lige kurs, men ændrede retning flere gange. På det tidspunkt havde genstanden fulgt dem i en time.

Gennem kikkerten kunne genstandens konturer tydeligt ses. Den lignede en rugbybold. Kernen af genstanden lyste med et turkis lys, mens omridset havde et gult skin.

UFO STANDSER BIL

Den 16. oktober var der ufo-aktivitet på vejen mellem Lillestrøm og Oslo. En bilist fortæller: Jeg kørte ad Strømsvejen, da min bil pludselig gik i stå lige nord for Karihaugen. Jeg kikkede mig lidt desorienteret omkring, da jeg ikke kunne forstå, hvorfor den var gået i stå. Idet jeg så ud ad vinduet så jeg en lysende kugle „flyde" i luften kort fra bilen. Kort efter fjernede kuglen sig, og bilen startede igen. Kuglen kom tilbage igen, og motoren stoppede igen. Da kuglen fløj væk, startede motoren igen; denne gang „hakkede" den dog en del, før den igen gik normalt.

Kuglen fløj langs vejen med en hastighed, som kan sammenlignes med „en fugls flugt gennem luften". Kuglen fløj flere gange væk fra vejen, men kom atter tilbage, nogle gange foran bilen og andre gange bag ved bilen.

Den fløj i anslået højde af 100–200 meter. Kuglen blev observeret ved vejen i ca. ½ time.

UFO I ZIG-ZAG

Den 26. september mellem kl. 21,30 og 22,30 sad fire personer i Ringvål og så TV. Deres opmærksomhed blev pludselig tiltrukket af et stærkt lys, som fløj forbi et vindue. De gik da alle ud på en balkon, der vender mod Melhus og Orkanger. Da de så rundt på himlen, fik de øje på lyset, som tilsyneladende var standset og stod stille over Trondheim. Den var aflang og mindede om en omvendt dyb tallerken. Det intensive lys pulserede, medens den holdt sig svævende. Genstanden fløj rundt i cirkler og foretog af og til zig-zag bevægelser. Under disse manøvrer udsendte den flere gange et rødt lys. En enkelt gang udsendte den et grønt lys.

Da en af observatørerne vendte blikket mod vest, så han en lignende genstand over Trondheimsfjorden i retning mod Orkanger. Denne svævede lavere end den først sete. Også denne bevægede sig frem og tilbage med bratte bevægelser, medens den udsendte rødt og grønt lys. De betragtede genstandene i længere tid.

Kl. var vel omtrent 22,30 da genstanden

over Orkanger pludselig satte i gang og med stor hastighed fløj over himlen. Observatøren løb til et andet vindue, som han regnede med, at genstanden ville passere efter den retning, den havde taget. Genstanden kom med stor hastighed i lav højde. De havde åbnet vinduet, men kunne ingen lyd høre. Genstanden fløj ind mellem nogle bakker, hvorved begge bakker blev oplyste. Afstanden til genstanden anslås til ca. 5 km. Genstanden forsvandt bag en bakke og kunne ikke ses mere.

Genstanden, der stod over Trondheim, forsvandt gradvis mod øst. Genstandenes størrelse anslås til 15–30 meter og hastigheden til det dobbelte af et jetflys.

Kilde: sammendrag fra norsk presse.

LÆSERBREVE

Kommentar i anledning af „Okkultisme og overtro“

I UFO-NYT nr. 5 skriver Ole Henningsen om bibliotekscentralens nye pjece „Okkultisme og overtro“. Den er udarbejdet af Hjejl Resen Steenstrup og Birgitte Rørbye.

Det er utvivlsomt Hjejl Resen Steenstrup, der tidligere arbejdede ved Dansk Folkemindesamling og nu er bibliotekar i Rødovre, der er ansvarlig for pjecens indslag om ufo'er. Han har gennem flere år anmeldt ufolitteratur i biblioteksvæsenets fagtidsskrift Bogens Verden og på den måde haft indflydelse på bibliotekernes indkøb af bøger om emnet.

Jeg undrede mig også over indholdet i pjecen. Retfærdigvis skal det måske nævnes, at Steenstrup i Bogens Verden 1973, nr. 5 side 288 anmelder, synes jeg, SUFOI's bog „UFO og videnskaben“ helt pænt.

I andre anmeldelser har jeg ikke kunnet undlade at spekulere over, hvor Hjejl Resen Steenstrup henter sine oplysninger.

For at starte med anmeldelsen af min egen bibliografi i Bogens Verden 1973, nr. 2 side 93. Der skriver Steenstrup at jeg skulle have haft en del at gøre „med Adamski-bevægelsen og Orthon-tilhængerne“! Det tror jeg at såvel H. C. Petersen og Knud „Orthon“ Weiking til enhver tid vil bestride. Et andet eksempel: I omtalen af „UFOs i fokus“ i Bogens Verden 1972, nr. 12 side 714 skriver Steenstrup: „Litteratur om emnet fx. på tysk er meget stort“. (Bemærkningen skal ses på baggrund af at han mener at flere gode udenlandske bøger burde oversættes til dansk). Vel, det kan godt ske, men af de 56 tyske ufo-bøger jeg har registreret, er de 33 oversat fra andre sprog, hovedsageligt engelsk. En anden sag er så at mange af de originale tyske ufo-bøger, i modsætning til danske, udmærket passer ind i pjecens øvrige udvalg af litteratur.

Ole Henningsen spørger hvem man skal klage til. Det må velsagtens være til Hjejl Resen Steenstrup selv, det er ham der er „eksperten“, en misinformeret ekspert. En trøst er der dog: Bogens Verden holder op med at anmelde bøger i det hele taget.

Willy Wegner

Se - det er et rigtigt familieblad!

SUFOI følger artikel - svindelen op

Læserbrev til SUFOI:

„Jeg er en daglig læser af „Roskilde Tidende", og sender derfor en tak til SUFOI for oplysningen i dagens avis, om „artiklerne" i Dansk Familieblad.

Jeg køber af princip aldrig ugeblade, udelukkende på gr. af serien „TV-Reporter myrdet af Rumvæsener" har jeg „hængt på" i de uger „beretningerne" har været bragt. Nu føler jeg mig komplet til grin, har vel været lige lovligt godtroende, men i den udformning serien blev bragt, kunne jeg kun opfatte den som fakta.

Tak til SUFOI fordi jeg nu er fri for at blamere mig yderligere. Det er såmænd allerede slemt nok, idet jeg over for min omgangskreds, i flere UFO-diskussioner har henvist til disse „artikler" som en slags yderligere „bevis" i UFO-sagen.

Dansk Familieblad kunne nu godt have sat en lille notits i et hjørne m. (Science Fiction). Dette er endnu en chance for skeptikerne til at få sig en god latter. (Hvad kan man dog ikke få de UFO-fantaster til at tro på!) Undskyld mit lange brev, men jeg syntes lige jeg ville sige tak fordi De afslørede bedraget.

Venlig hilsen

Gertrud Olsen

– – –

I forrige nr. af UFO-NYT afslørede vi, hvorfra Dansk Familieblad's stærkt omtalte serie „TV-reporter myrdet af rumvæsner" stammede, nemlig at det drejede sig om manuskriptet til et tysk TV-spil. I ugebladet præsenteres materialet som en artikelserie, d.v.s. en beskrivelse af virkelige hændelser, mens der i virkeligheden er tale om et bedrag over for læserne.

Ovenstående henvendelse er ikke den eneste reaktion på Dansk Familieblads serie, og i det følgende skal kort orienteres om, hvad der fra SUFOI's side er gjort for at gøre offentligheden opmærksom på bladets manipulation med læserne.

Som nævnt i forrige nr. af UFO-NYT blev der afsendt et anbefalet brev til den ansvarshavende redaktør, Hans Barfod, på Dansk Familieblad. I dette brev blev der bedt om en redegørelse for, hvad der har foranlediget redaktionen til at behandle stoffet som realiteter, når der i virkeligheden er tale om et TV-spil.

Lang tid gik uden reaktion fra Dansk Familieblad, hvorfor SUFOI udsendte en pressemeddelelse til dagblade og ugeaviser samt radio og TV. Ingen af de nævnte medier bragte imidlertid sagen frem, hvorfor der måtte gåes andre veje. Der blev skrevet et læserbrev i Ny Dag, Nakskov, ligesom Lolland-Falsters Folketidende i Nakskov bragte en større artikel om sagen.

Det norske „Verdens Gang" bragte i forbindelse med en omtale af de signaler, sovjetiske videnskabsmænd har opfanget, dette:

Det er særdeles viktig ikke å forveksle vitenskap med science-fiction. Vitenskapen bygger bare på kjensgjerninger, mens science-fiction mest benytter seg av fantasien.

Mange danske lesere av ukebladet Dansk Familieblad har således ikke visst om bladets artikkel-serie om en TV-reporter som er myrdet av romvesener fra en annen klode, var sann eller bare oppdiktet. Serien er en omskrevet versjon av et tysk TV-spil.

Tyskerne la ikke skjul på at stykket var oppdiktet, men Dansk Familieblad har ikke med et ord nevnt at artikkelserien er oppdiktet, og at det fotografiske materiale er kon-

struert. Rom-artiklerne er stilt opp dokumentarisk og er oppført under artikler, ikke som noveller eller romaner.

SUFOI, Skandinavisk UFO-Informasjon, har protestert mot at ukepressen uten videre trykker slike ting, uten hensyn til om det er sant eller usant.

V. G. 26. okt. 73.

Fremsendt materiale med dokumentation for SUFOI's oplysninger om serien i Dansk Familieblad resulterede i en større artikel i Roskilde Tidende samt i Information, hvor Hans V. Bischoff ringede Dansk Familieblad op for at få en forklaring:

(Interview fra Information):

„Vi giver det ganske rigtigt ud for facts, selv om vi naturligvis godt ved, hvor stoffet kommer fra," siger bladets chefredaktør Hans Barfod, til Information. „Det har vi da lov til."

– Har De det?

„Ja, hvem skulle forbyde os det? Vi skriver da heller ikke altid over noveller, at det er noveller."

– Så fremgår det vel på anden måde. Af Deres indholdsfortegnelse, for eksempel. Rumartiklerne er opført som artikler, ikke som noveller eller romaner.

„Den teknik – at stille noget dokumentarisk op giver mere liv over fremstillingen. Det har vi da set mange eksempler på i tidens løb."

– Hvor?

„Det kan jeg ikke lige huske."

Bad om redegørelse

Dansk ugeblad udgiver TV-spil for regulære kendsgerninger

TV-REPORTER MYRDET AF RUMVÆSNER

Sådan indledtes artikelserien i Dansk Familieblad

Ugeblad a... skarp kritik af en artikelserie

Nakskovit rejser skarpt angreb mod et ugeblad

Sufoi-ekspert en Ole Henningsen går i rette med »Dansk Familieblad«, der vildleder læserne med en »autentisk« beretning om tv-reporteren, der myrdes af rumvæsner

Læserne narres

LÆSERNES FORUM

Hvad er meningen Dansk Familieblad?

... at læserne bedrages

Lapsus

– Har De selv gjort det før?

„Lige i øjeblikket kan jeg ikke komme på noget eksempel. Men kan De ikke huske det berømte amerikanske hørespil fra 1930'erne, det, hvor Orson Welles dramatiserede H. G. Wells' Klodernes Kamp? Det vakte også stor opsigt."

– Både før og efter den udsendelse blev der tydeligt gjort opmærksom på, at det var teater.

„Vi indrømmer da gerne, at stoffet er behandlet meget realistisk. Men vi kan ikke se, vi har gjort noget forkert."

– Burde der ikke have stået bare et enkelt sted, at der er tale om rent digt?

„Det står der vist også i forbindelse med en af artiklerne."

– Ikke i dem, der hidtil har været offentliggjort. Serien har kørt hver uge siden 13. september.

„Måske skrev vi det først i forbindelse med den sidste artikel. Den er ikke offentliggjort endnu."

– Måske?

„Ja, jeg kan ikke lige huske det. Hvis vi har glemt det, må det være en lapsus."

– Har De solgt mange blade på det nummer?

„Nummer og nummer, det er vel svært at vide hvad det er, der sælger. Men vort oplag er for tiden 74.000–75.000 eksemplarer, og det er 4000–5000 mere end i sommer."

– Har De ingen protester haft mod serien?

„Kun nogle ganske få, og de har fuldt ud accepteret vor forklaring. Den, jeg har givet Dem."

– – –

Fra Dansk Familieblad var der i mellemtiden indløbet svar, hvor man henviser til den berømte radioudsendelse „Klodernes Kamp". Brevet slutter med: „Vi ønsker ikke at manipulere med læserne, som alle ved, hvad der kan være fantasi i dag kan blive virkelighed i morgen." Magen til floskel skal man lede længe efter. Det er fantastisk, at redaktionen af et af Gutenberghus-bladene kan tillade sig at spise en veldokumenteret forespørgsel af på denne facon. Men det er åbenbart det niveau, man arbejder på i Dansk Familieblad.

Henvendelser til Jyllands-Posten, Berlingske Tidende, Politiken, BT og Ekstrabladet med dokumentation for de fremsatte påstande, førte ikke til en ellers landsdækkende omtale. Alternativt fik samtidig nogle af disse dagblade medsendt et læserbrev, som ikke blev optaget. Hvilke muligheder har en enkelt person, altså en læser af ugebladet f. eks., for at få korrigeret usande påstande og få gjort de øvrige læsere opmærksomme på, at de i virkeligheden bliver bedraget af bladet?

Dette er en af de ting, man kommer til at tænke nærmere over, når en sådan sag har stået på i nogen tid, uden at nogen egentlig har lyst til at reagere overfor en så åbenlys manipulation fra Dansk Familieblads side.

Sagen burde have interesse for langt videre kredse end blot for UFO-folk, hvis arbejde for et seriøst syn på UFO-observationer nemt kan ødelægges af sådanne sensationer uden bund i virkeligheden. Vi anser det derfor for ønskeligt at føre sagen videre – også ud fra et forbrugersynspunkt – for eventuelt at nå frem til en utvetydig afklaring af spørgsmålet om, hvor langt ugepressen kan tillade sig at gå i behandlingen af stoffet.

Vi føler trang til at rette en tak til de mennesker, der har hjulpet os i det foreløbige arbejde, først og fremmest Per Nielsen, Lolland-Falsters Folketidende, Nakskov, Morten Dam, Roskilde Tidende, Hans V. Bischoff, Information, samt fru Kitty Jørgensen, Forbrugerkontoret i Nykøbing F., der har været til megen opmuntring og støtte.

UFO-NYT's læsere vil blive holdt løbende orienteret, dersom der skulle komme nye ting frem i sagen, som vi har ment det rigtigt af principielle grunde at tage op.

O H

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

REPRÆSENTANTSKABSMØDET I SUFOI

Søndag den 23/9 afholdt SUFOI sit halvårlige Repræsentantskabsmøde i København. Alle medlemmer af Repræsentantskabet samt Forretningsudvalget (se side 2) var indbudt.

Ved disse møder orienterer de forskellige arbejdsudvalg hinanden om udviklingen siden sidst, og desuden diskuteres projekter og arbejdsplaner for fremtiden.

Nedenfor vil jeg give et forkortet referat af beretningerne fra arbejdsudvalgene:

I disse spalter har jeg løbende orienteret om Forretningsudvalgets arbejdsprogram, så jeg vil gå over til nogle af Erling Jensens generelle bemærkninger til Repræsentantskabet:

Erling Jensen (Forretningsudvalget):

– Prisen på UFO-NYT 1974 skulle fastsættes ved dette møde. Trods stærkt stigende udgifter til trykning og porto, foreslås det, at vi søger at undgå en prisstigning på bladet i denne omgang.

– Vi skal i det nye år satse på at få flere bøger udgivet; især skal dr. Hyneks bog ud, så snart de tekniske vanskeligheder er overvundet.

– SUFOI bør nok fremover rette henvendelse til massemedierne i stigende omfang. Der tænkes særligt på dags- og ugepressen.

– Et stort ønske for det kommende år er, at SUFOI får kontakt med flere konsulenter på forskellige videnskabelige fagområder.

– Arbejdspresset er fortsat meget stort i de forskellige afdelinger. Da arbejdet er ulønnet, må vi med mellemrum regne med, at flere medarbejdere ikke kan afse den nødvendige tid til at fortsætte. Men problemet er fortsat at få disse folk erstattet med egnet arbejdskraft, der har *den fornødne tid og de nødvendige evner!* Lige for tiden mangler der særlig folk til: Rapportoptagning, fotobedømmelse og oversættere fra romanske sprog.

Erling Jensen sluttede sine bemærkninger med at sige: „... Vi bør benytte 1974 til at cementere vort ståsted, ved at få endnu bedre styr på organisationen og dens begrænsede ressourcer. Det må og skal være sådan, at vi kan finde det vi ønsker, når vi ønsker det – og når før eller siden andre ønsker det!"

Med de sidste bemærkninger hentydede Erling Jensen bl. a. til det nye arbejdsområde i SUFOI: *Arkivering og registrering.* SUFOI har gennem årene samlet så store mængder oplysninger, data, materialer, artikler, bøger og konkret viden, at vi af hensyn til fremtiden må bruge tid på nu at få et samlet overblik. *Stig Holst Christiansen* er udpeget til leder af dette spændende arbejdsfelt. Selv kunne Stig ikke være til stede ved mødet, men han bad om at få uddelt registreringslister ved mødet, så Repræsentantskabets egne UFO-materialer kunne indføres i arkivet.

Ole Henningsen (Efterforskningsafdelingen og Områdeleder for Lolland/Falster): Det praktiske arbejde med SUFOI's avisudklip er nu overdraget til *Niels Krag* (fra Inform.-afdelingen). Niels Krag har arbejdet med sagen gennem lang tid, og SUFOI har aldrig haft en bedre orden i disse sager end nu.

Der var ikke væsentlige nyheder fra Efterforskningsafdelingen ud over de ting, som Repræsentantskabet allerede er gjort bekendte med. – Interessen for et aftenskolekursus i „ufologi" i Nakskov havde været for ringe til at holdet kunne starte.

John Juhler (Områdeleder for Nordjylland): John har bl. a. arbejdet på at få flere medlemmer til sine studiegruppe i Nørholm ved Ålborg. Der er planer om i det kommende halvår at søge kontakt med flere af SUFOI's medlemmer i området.

Peter A. Hansen (Informationsafdelingen): Der var bl. a. arbejdet med problemet om mandskabsmanglen i SUFOI. Afdelingen havde derfor opfordret folk til at deltage i sine møder for ad denne vej at finde frem til nye medarbejdere. Det var delvis lykkedes, idet 3 nye hjælpere var dukket op på

relativt kort tid. – Endelig havde man taget initiativet til at få startet den omtalte *„Arkivering og registrering“* af SUFOI's materialer. Stig arbejder også i denne afdeling. Dette arbejdsfelt betragtes som en vigtig forudsætning for at kunne præstere et godt oplysningsarbejde over for offentligheden.

Andre sager der var behandlet: Ændring af vandreudstillingen, så den kan fremtræde revideret ved en ny cirkulation blandt de danske biblioteker i 1974. Desuden havde vi beskæftiget os med: Pressemeddelelser om lokale observationer, det nye „studiekredshefte“, fremstød for UFO-NYT, kontakt med studiekredsene.

Finn Nielsen (Områdeleder for Sjælland): Kontakten til de øvrige skandinaviske grupper (som også hører ind under Finn's arbejdsfelt) kører roligt videre. Den nye rubrik *„SCANDI-hjørnet“* i UFO-NYT bringer nyheder fra denne kant.

Vedrørende den studiekreds, Finn regner med at påbegynde, så har der foreløbig meldt sig 5 deltagere. Man regner med at være i gang i oktober måned.

Erik Benny Johansen (Ekspeditionen): Det oplystes, at Ekspeditionen har meget travlt, og vi fik ved mødet det indtryk, at det er ved at blive en permanent tilstand. Det kniber med tiden.

SUFOI's nye *telefonsvarer* yder den forventede service over for personer, som ønsker at komme i kontakt med Ekspeditionen, også når der ikke er nogen hjemme. Det er nu blevet muligt at indtale en besked til SUFOI på telefonsvareren.

Finn W. Kalvik (SUFOI's faste repræsentant i Norge): Finn gav en grundig redegørelse for situationen mellem de norske ufo-organisationer. I disse år er man ved at få udbygget den nye norske organisation: *Norsk UFO Center (NUFOC).* Heri er medtaget hovedparten af de små lokale ufo-grupper, som før fandtes spredt i stort tal rundt om i Norge. Man er med andre ord godt på vej til en *central norsk UFO-organisation.* Der er et lille minus herved: Det har endnu ikke været muligt at få fodfæste i Oslo, hvor massemedierne befinder sig. Grupperne i Oslo vil efter sigende ikke være med i NUFOC.

Finn omtalte et større UFO-arrangement, som fandt sted i Lillestrøm i september, og hvor både NUFOC og SUFOI havde leveret reklamemateriale.

Finn takkede for et godt samarbejde med SUFOI og var særlig glad for den løbende orientering, som sker gennem udsendte referater.

X. P. Madsen (Alarmeringscentralen): Alle nye observationer bliver meldt hertil. Det kræver sin mand at stå ud af sengen kl. 2 om natten den ene gang efter den anden! En aflastning er virkelig ønskelig! Alarmeringsøvelsen den 1.-2./9 var tilfredsstillende. Mange walki-talkie-klubber gav et nap med. Hovedparten af Rapportcentralens arbejde befinder sig i dag i Alarmeringscentralen.

Endelig havde X. P. holdt et utal af foredrag over hele landet, og han regner med, at det kan fortsætte fremover.

Iver O. Kjems (Redaktør for UFO-NYT): Der blev takket for de mange bidrag i form af artikler, som redaktionen havde modtaget fra de tilstedeværende. Der var indtrådt et akut behov for gode oversættere, som også beherskede det danske sprog acceptabelt. – Desuden var redaktionen netop blevet udvidet med *Flemming Ahrenkiel* (fra Inform.-afd.), som får astronomi og rumfartsstof som sit arbejdsfelt.

Ole J. Knudsen (Områdeleder for Midtjylland): Han havde bl. a. arbejdet med en observation fra Langeland, hvor nogle interessante fotografier nu var til undersøgelse. Ellers var der ikke meget nyt fra området.

Kai E. Møller (Områdeleder for Sønderjylland): Den lille gruppe, som Kai Møller har diskuteret UFO'er med gennem nogle år, er desværre ved at gå i opløsning. Andre ufo-interesserede i Sønderjylland opfordres til at kontakte ham vedrørende deltagelse! Der er planer om et større fremstød for UFO-NYT via pjecer etc. i området i løbet af dette efterår.

Frank Lerbæk (Områdeleder for Fyn samt trykning af UFO-NYT): Ikke nogle væsent-

lige henvendelser i det forløbne halvår. – Udgifterne til UFO-NYT i 1974 vil stige betydeligt. Der advares mod at slække på bladets kvalitet!

Bodil og Erling Kromann (Oversætter og Rapportarkivering): De var desværre ikke til stede, men oplyste pr. brev, at de ikke mere havde den fornødne tid til arbejdet og desværre måtte ophøre hermed. UFO-NYT's redaktion har i årenes løb trukket store veksler på Bodil, og det er et alvorligt tab for bladet, at „BK" ikke mere kan klare oversættelserne. Ligeledes må vi savne Erling Kromanns samvittighedsfulde arbejde med rapporterne og disses beskrivelse i bladet. Der blev fra alle sider udtrykt en tak for det arbejde, som „Kromænnerne" har udført gennem mange år.

Gunnar Weichardt (Regnskabsafdelingen): Store dele af arbejdet udføres i samarbejde med Erik B. Johansen i Ekspeditionen. Regnskabet er nu så krævende, at Gunnar kun kan overkomme dette arbejde i SUFOI.

Vi gik herefter over til at diskutere *SUFOI's driftsregnskab* for første halvdel af 1973 samt *budgettet for 1974*. En af de afgørende ting i den efterfølgende debat var prisen på UFO-NYT i 1974. Trods de store forventede prisstigninger, mener vi at kunne forsvare at beholde prisen uændret på 35 kr. årligt. Den jævne stigning i abonnementstallet skulle delvis kunne dække vore omkostninger. Bladets kvalitet fremover blev også omtalt. Også på dette punkt var der enighed om, at den høje kvalitet ikke måtte ændres!

Næste punkt var *valg til Forretningsudvalget*. Det fik til resultat, at udvalget i det næste halve år får følgende sammensætning:

Erling Jensen
Iver O. Kjems
Gunnar Weichardt
Peter A. Hansen
Finn Nielsen
X. P. Madsen
Erik Benny Johansen

Endelig fulgte en diskussion af forskellige sager, der skulle arbejdes med fremover. Her bringes et mindre uddrag af emnerne:

Udklipscentralen: Vi diskuterede, til hvem vore læsere kunne sende udklip, som de måtte falde over i deres lokale blade. Der var enighed om, at udklippene blot skulle sendes til *UFO-NYT's redaktion*. Så skulle de nok ende i vores arkiv efter brugen.

UFO-Spørgeskemaet: Der var fremsat ønsker om ændring heraf. Da vi imidlertid ikke kunne foreslå nogle bedre udformninger, vedtoges det at fortsætte med skemaet i dets nuværende form. Vi er dog opmærksomme på, at visse af dets punkter kan misforstås af observatørerne.

Båndcentral: SUFOI håber snart at kunne starte en båndcentral, hvorfra vi kan udlåne båndoptagelser af UFO-mæssig interesse. Der vil komme nærmere herom i bladet, når det endelig er vedtaget.

Byledere: Områdelederne har gennemgående alt for store områder at se til. Det var foreslået, at de søgte efter lokale *„byledere"*, som kunne klare en mindre del af området for dem. Sagen er indtil videre overgivet Forretningsudvalget.

Teknisk gruppe: SUFOI har længe ønsket at kunne sammensætte en gruppe mennesker med særlig indsigt i tekniske problemer. En sådan gruppe kunne rådgive og vejlede SUFOI i tekniske og rapportmæssige spørgsmål. Også denne sag gik til Forretningsudvalget.

Dansk Familieblad: Dette blad havde bragt „UFO-artikler", som blev udgivet for sandfærdige; vores Efterforskningsafdeling kunne imidlertid fremlægge kendsgerningerne: Det drejede sig om et tysk TV-spil, „Die Delegation". Det blev vedtaget, at SUFOI skulle udsende pressemeddelelse herom til Radio, TV og de større dagblade. Informationsafdelingen skulle tage sig af sagen. Iøvrigt skulle sagen forfølges for at få Dansk Familieblad til at rykke ud med en forklaring på den form, hvorunder serien blev bragt. (Se lederen i sidste nummer og side 266–68 i dette).

Mødet sluttede søndag eftermiddag klokken halv fem.

STUDIEGRUPPERNE

Flere grupper vil gerne have nye deltagere i arbejdet og i diskussionerne. Grupper, som over for mig har givet udtryk herom, er anført nedenfor. Har De lyst til at snakke med andre interesserede om dette emne, så anbefaler vi, at De søger direkte kontakt med grupperne. Vil De gerne først høre lidt om en gruppe, f. ex. dens størrelse, gennemsnitsalder, interessefelt osv., så bedes De skrive til undertegnede, hvor oplysningerne kan fås. Vi benytter lejligheden til at opfordre læsere på Fyn til at finde sammen om en studiegruppe, særlig da en sådan mangler på øen. Vi vil i øvrigt gerne høre om andre grupper, som ønsker at blive omtalt i disse spalter:

SUNDBY UFO-FORENING
Henrik Henriksen,
Lygtemagerstien 3,
2300 København S.

TÅSTRUP/TORSLUNDE GRUPPEN
Torsten Dam-Jensen,
Søndertoften 44,
2630 Tåstrup.

VIRUM UFO-KREDS
Flemming Ahrenkiel,
Niels Bohrs Allé 12,
2860 Søborg.

ROSKILDE-GRUPPEN
Finn Nielsen,
Absalonsvænget 1,
Ramsømagle,
4621 Gadstrup.

JØRLUNDE-GRUPPEN
Torkild Overvad,
Bøgevej 2, Jørlunde,
3550 Slangerup.

RØNNE-GRUPPEN
Torben Rønne-Larsen,
Kalkbrænderivej 8,
3700 Rønne.

FELSTED-GRUPPEN
Kai E. Møller,
Felsted Vestermark,
6200 Åbenrå.

FREDERICIA-GRUPPEN
Bent Eriksen,
Købmagergade 6 B, 2. th.,
7000 Fredericia.

RANDERS-GRUPPEN
Kurt Jensen,
Violvej 23,
8900 Randers.

NØRHOLM-GRUPPEN
John Juhler,
Nørholmsvej 313,
8900 Randers.

INFORMATIONSAFDELINGEN

SUFOI's Informationsafdeling mødes hver tredie torsdag hos undertegnede i Gentofte ved København. For tiden er gruppen på 7 deltagere, og den arbejder bl. a. med PR og reklame for UFO-arbejdet i Danmark. Desuden gør vi meget for at SUFOI skal blive kendt. Vi ser meget gerne at flere vil deltage i det interessante arbejde. Det eneste vi må bede om er, at De har den nødvendige tid og energi. Hvad angår tiden, så vil det blot sige et par timers arbejde ugentlig samt tid til møderne. – Skriv til os og fortæl lidt om Dem selv. Hvad der interesserer osv. Til oplysning kan vi sige, at gruppens nuværende gennemsnitsalder er ca. 30 år.

FOREDRAG – LEJ LYSBILLEDER

SUFOI's Foredragsafdeling (adressen side 2) modtager bestilling på foredrag overalt i landet. Dog må foredrag uden for Sjælland aftales i særlig god tid. Vore foredragsholdere kan byde på en interessant aften, og der vises gerne lysbilleder. Husk at træffe aftale i god tid!

Lysbilleder kan De leje i *Foredragsafdelingen.* Mod et depositum på 25 kr. får De tilsendt en serie UFO-lysbilleder udvalgt af SUFOI. Der medfølger et teksthæfte.

UFO-ARTIKLER HAVES!

Vi ligger inde med flere artikler om UFO'er, som vi har skrevet gennem tiden. Fra tid til anden får vi henvendelser fra skoleblade og tidsskrifter af snart enhver art, om vi ikke kan levere artikler om sagen. Det har vi naturligvis gjort, og vi vil også fortsætte hermed såvidt tiden rækker. Har De forbindelse til tidsskrifter, blade eller aviser, som ønsker at bringe artikler om UFO'er, *så beder vi Dem rette henvendelse til Informationsafdelingen* (adresse side 2). Vi leverer gratis artikler om et eller andet emne, som De udvælger, blot det har med UFO'er at gøre. Vi håber at høre fra rigtig mange!

ELEV-MATERIALE!

Er De lærer og står De foran at skulle oplyse en skoleklasse om UFO'er? Eller er De selv elev og har lyst til at fortælle kammeraterne om sagen, så skriv eller ring til Informationsafdelingen. Vi kan altid tilbyde materiale. F. ex. har vi for tiden *„Studiekreds-heftet"*, som blev omtalt i sidste nummer. Der foreligger snart et nyt oplag heraf. Vi udvider heftet lidt og omredigerer lidt i stof og litteraturfortegnelse; ellers vil 2. oplag indeholde samme tekst som 1. oplag. Prisen for heftet er indtil det nye oplag foreligger: *1 stk.: 3 kr. og 2 stk.: 5 kr.* Heftet bestilles ved at indbetale beløbet i frimærker til Informationsafdelingen (side 2).

Peter A. Hansen,
Informationsafdelingen

VIDENSKAB:

Delte meninger blandt videnskabsmænd om liv på Jupiter

Nogle videnskabsmænd mener, at der kunne være liv på Jupiter, andre mener nej.

Efterhånden som mennesket lærer mere om det univers, der omgiver ham, bliver spørgsmålet om liv uden for Jordens tynde biosfære af større interesse. Skønt videnskabsmænd står splittet i dette spørgsmål, er alle enige om, at der kræves mange flere undersøgelser, før nogen kan vide noget med sikkerhed.

Pioneer 10, der nu er ca. 34 mill. km fra den store planet, vil i december give os vor første mulighed for et nærmere kig på Jupiter. Men selv de mest optimistiske videnskabsmænd regner ikke med at Pioneer 10 finder tegn på liv. Hvad Pioneer 10 derimod vil gøre – og det regner videnskaben for det første store skridt – er at give os et indtryk af de forhold, der hersker på Jupiter. Den vil fjerne en mængde gisninger om Jupiter og denne planets omgivelser, og i stedet sætte facts. De svar Pioneer 10 vil sende tilbage til Jorden, når den passerer planetens skydække den 3. december i ca. 130.000 km's afstand, kan måske hjælpe med til at bestemme mulighederne for liv der. Men afgøre problemet kan oplysningerne sikkert næppe.

Kun i nogle få hundrede år ud af den million år det har eksisteret har mennesket grundet over spørgsmålet om liv uden for Jorden. I løbet af de sidste to årtier er videnskabsmænd blevet tvunget til at erkende, at stjerner omgivet af planeter er noget almindeligt – er reglen snarere end undtagelsen. Gunstige livsbetingelser må også være ret udbredt.

Foruden menneskets ufuldstændige viden om andre planeter, er det også hæmmet af en relativ uvidenhed om de forhold, hvorunder liv kan eksistere. Liv er ikke overdrevent skrøbeligt, tværtimod synes det forbløffende robust. F. eks. kan levende organismer trives i koghede kilder og bakterier leve i det hede vand omkring en kernereaktor. Alger overlever udmærket i saltsøer, 59 grader under frysepunktet. Træer, der er blevet begravet og afsvedet af lavaen fra vulkanudbrud, er i stand til igen at sende nye skud frem til blomstring. Selv på bunden af de dybeste oceaner, under tryk på adskillige ton pr. cm^2, finder man liv.

Man betragtede engang de dybe og tørre slugter i Antarktis som de eneste livløse områder på Jorden. De vrimler nu med mikroorganismer, bragt med af de videnskabsmænd, der besøgte området.

Dr. Stanley C. Miller og Professor Harold C. Urey har ved Chicago's Universitet udført forsøg der synes at vise, at liv kan opstå spontant ved kemisk udvikling, blot de rigtige forhold er til stede. Miller og Urey blandede methan, ammoniak, vand og brint i en beholder og udsatte derefter blandingen for elektriske udladninger, (en parallel til lyn i en planets atmosfære o. a.). Efter forsøget fandt de, at visse aminosyrer, der er alt livs byggestene, var blevet dannet i blandingen.

Jupiter's atmosfære vides at indeholde methan, ammoniak og brint og, næsten sikkert, vand og helium. Læg hertil, at Jordens oprindelige atmosfære, da Jorden dannedes for ca. 4 milliarder år siden, iflg. seneste resultater også bestod af methan, ammoniak, vand og brint. Disse ting styrker argumenterne om muligheden for liv.

På Jorden udvikledes de første skabninger øjensynligt ved hjælp af energiudladninger ved Solens utraviolette stråler i den tidligste atmosfære. Senere opstod fotosynthesen, med organismer, der absorberede kulstof og frigav ilt. Efterhånden som brinten forsvandt, bl. a. ud i verdensrummet, og der kom øgede mængder ilt, ændredes atmosfærens sammensætning til den, vi har i dag.

Indtil fornylig havde modstandere af liv-på-Jupiter hypothesen imidlertid et vægtigt modargument. Man mente, at Jupiters atmosfære var nedfrosset til nær det absolutte nulpunkt, ÷ 274 C°, som er temperaturen af det omgivende verdensrum. I Jupiters afstand fra Solen, ca. 850 mill. km, når kun 1/27 af den solstråling Jorden modtager frem til Jupiter. Men så opdagede man, at Jupiter havde sin egen indre varmekilde og derfor næsten sikkert store områder med atmosfære ved stuetemperatur, områder der ville være gunstige for en eller anden form for liv.

Et andet argument mod liv på Jupiter var planetomgivelsernes stærkt basiske natur. Mange mente, at her kunne intet overleve. Men så opdagede to videnskabsmænd ved NASA's Ames Research Center, at der i en stærk basisk opløsning af natrium-hydroxid trivedes ukendte bakterier, – de både voksede og formerede sig. Biologerne Paul Deal og Kenneth A. Souza fandt organismerne i en basisk kilde i det nordlige Californien.

Men det var natrium-hydroxid! Disse organismer kan derimod ikke overleve ved store koncentrationer af ammoniak – der er tilsvarende basisk – og som findes på Jupiter. Men hvis disse organismer kan overleve i sådanne basiske omgivelser, kan lignende organismer måske overleve tilsvarende omstændigheder med ammoniak på Jupiter.

Dr. Cyril Ponnamperuma fra universitetet i Maryland har udført eksperimenter, som kaster lys over mulighederne for liv under omstændigheder svarende til Jupiters. Mens han var leder af Ames Research Center's kemiske udviklingslaboratorium, blandede dr. Ponnamperuma en „kemisk suppe", svarende til Jupiters atmosfære, og udsatte den for elektriske udladninger, analogt til Miller-Urey eksperimentet. Disse undersøgelser viste, at Jupiters „store røde plet", kunne være en gigantisk kedel, der sammenbryggede de indledende elementer til liv.

Dr. Gerard P. Kuiper fra Arizona Universitetets Måne- og planetlaboratorium har givet udtryk for en noget modsat opfattelses. Dr. Kuiper mener, at Jupiters røde plet skyldes kæder af uorganiske (og dermed ikke-levende) kemiske forbindelser. Dr. Kuiper har anvendt sin lange karriere til at studere planeterne i detailler og er overbevist om at „mens der måske kan være chance for at finde liv på Mars, så er det en kemisk umulighed på Jupiter".

Som ved ethvert stort spørgsmål må opdagelsen af liv på Jupiter – eller af at der ikke findes liv – vente på yderligere beviser fra rumsonder. Nogle fremtidige projekter omfatter både sonder, der skal kredse om Jupiter, og sonder, der skal trænge ned gennem planetens atmosfære. De fleste skal anvende Pioneer-fartøjer svarende til det, der nu nærmer sig den store planet.

Pioneer 10 vil passere Jupiters skydække i en afstand af ca. 130.000 km den 3. december og Pioneer 11, næsten en tvilling til Pioneer 10, ankommer til Jupiter ét år senere, den 5. december 1974.

Oversættelse: Fl. Arenkiel.
Kilde: NASA News 24/10-1973.

LÆSERKONKURRENCE

- med store gevinstchancer

Nu får De mulighed for at vinde!
Nu har De forhåbentlig modtaget giroindbetalingskortet med afgiften for UFO-NYT abonnementet 1974. Har De sendt ind?

ALT BLIVER DYRERE – MEN IKKE UFO-NYT!

Trods de voldsomme prisstigninger, vi ser på næsten alle områder, vil vi stædigt fastholde såvel trykkvalitet, illustrationsmængde og pris:

stadig kun kr. 35,– pr. år!

Til gengæld vil vi indtrængende bede om Deres hjælp. Vi kan ikke (ustraffet) bibeholde den høje blad-kvalitet og den lave pris, hvis ikke vi får flere abonnenter. Her kan De hjælpe os – og samtidig være med i konkurrencen om

5 x 100 kroner

som vinderne efter eget valg kan benytte til køb af UFO-bøger, UFO-NYT'er – eller få udbetalt kontant.

Sådan kan De være med og hjælpe os!

På bagsiden af giro-indbetalingskortet er der gjort plads til at skrive. Anfør (med blokbogstaver) navn, adresse og postnummer på mindst to bekendte, (og gerne flere!) som De mener vil være interesseret i UFO-NYT; vi vil så sende dem et gratis prøvenummer – og blandt alle, der har indbetalt 1974-abonnementet inden d. 10. januar 1974, udtrækker vi den 1. marts 1974 de 5 heldige vindere, der alle vil få direkte meddelelse. Vindernavnene bliver offentliggjort i UFO-NYT nr. 2, 1974.

V Æ R M E D – O G V I N D !

Forny Deres abonnement hurtigt –
og husk at anføre navne på UFO-NYT-interesserede!

PS: Har De allerede betalt for 1974, kan De alligevel være med til at skaffe nye abonnenter. Skriv blot på et brevkort navn og adresse på de interesserede (og naturligvis Deres eget!) – og send kortet til EKSPEDITIONEN (se adr. side 2).

MANGE TAK FOR HJÆLPEN!

Siger han stadig sådan?

Der kan vel være noget sandt i det

Under denne overskrift bragte UFO-NYT i 1966 (nr. 3, side 90) et referat fra Berlingske Tidende 31. marts 1966. Det startede således:

„*Washington, onsdag aften.* – Sagen om de flyvende tallerkener og de små grønne marsmænd, der i den sidste tid specielt synes at have hjemsøgt staten Michigan, ønskes nu forelagt for en kongreskomité. Den republikanske leder i Repræsentanternes Hus, Gerald R. Ford fra Michigan, har anmodet om en undersøgelse, fordi – som han siger – „der meget vel kan være noget sandt i hele denne affære"."

Udtrykket „de små grønne marsmænd" står formentlig for journalistens egen regning; men „hjemsøgelsen", som han refererer til, er blandt andet de sørgeligt berømte „sumpgas"-tilfælde.

Gerald R. Ford. Siger navnet Dem noget? Lørdag d. 13. oktober 1973 kl. 02.00 dansk tid meddelte USAs præsident Nixon over TV, at han havde valgt den nu 60-årige Gerald Ford som vicepræsident efter den fældede Spiro Agnew. Nu er det bare spørgsmålet, om VICEPRÆSIDENT Gerald Ford vil have en lige så positiv holdning til UFO-problemet som SENATOR Gerald Ford havde – eller om han har stillet sig tilfreds med Condon-kommissionens afvisning (i lederen) af, at der overhovedet forelå et problem.

IOKj.